

BARRANCS DEL SOLSONÈS

BARRANCS DEL SOLSONÈS

Descens
de barrancs

Títol original: Barrancs del Solsonès
1a edició maig de 2011

Coordinació Editorial: Juan Manuel Lobo

Ressenyes: Laia Bertran, Sílvia Pineda, Juli Puigvecino, Jordi Vallvé, Marc Masagué,
Juan Manuel Lobo

Traducció: UFEC

Disseny i maquetació: Juan Manuel Lobo i Gràfiques Muval

Iconografía: Juan Manuel Lobo

Fotos: Xavier Casabona, Laia Bertran, Silvia Pineda, Juli Puigvecino, Jordi Vallvé,
Marc Masagué, Estrella Broquetas, Iván Cegarra, Raimon Monterde, Juan Manuel Lobo

Dades GPS: Jordi Vallvé, Juli Puigvecino, Juan Manuel Lobo

Croquis d'accés: Juan Manuel Lobo

Cartell i logo 2011: Sílvia Cuenca i Sílvia Pineda

Impressió: Gràfiques Muval -Solsona

Dipòsit Legal: L-534/2011

Exemplar gratuït / Ejemplar gratuito / Eemplaire gratuit / Free exemplar

Queda prohibida la venda d'aquest llibre i la reproducció total o parcial sense el consentiment dels autors.
Queda prohibida la venta de este libro y la reproducción total o parcial sin el consentimiento de los autores.
Interdit la vente de ce livre et de la reproduction totale ou partielle sans le consentement de l'auteur.
It is prohibited to sale this book and the total or partial reproduction without the consent of the autors.

8è Congrés Internacional de Barranquisme

Descens
de barrancs

**27/28/29
Maig 2011
VALL DE LORD**

St. Llorenç de Morunys - Guixers - La Coma i La Pedra - Odèn

www.gorgs.blogspot.ca

www.gorgs-feec.cat

areabarrancs@feec.cat

Índex

Agraïments	9
Acotació llibre	13
La Vall de Lord	25
Mapa general de la zona	38
 Barrancs	
Torrent de Sant Gili	39
Rasa de Tentellatge	45
Rasa de Mas Carissols	51
Rasa del Portell	57
Ribera de Pouets	63
Torrent de l'Urdell Superior	69
Rasa de Coll del Port	75
Rasa de Saltant	81
Rasa de Capdevila	87
Rierol de Pratformiu	93
Torrent de Bosoms	99
Salt de Lanó	105
Foscos d'Aigua d'Ora	111
Torrent de Montcalb	115
Torrent de Vilacireres	121
Torrent de Cal Cul Estret i Torrent del Clot de l'Infern	127
Barranc Aigua de Llinars	135
Resum barrancs	140

Agraïments

Un any més ple d'il·lusions, amb moltes hores de son darrere, dies d'aigua molt freda i baixes temperatures, moments de nervis, molt de material utilitzat... per aconseguir la guia que tens entre mans. Il·lusions que han fet que un grup de persones hagin treballat i entregat el màxim per crear aquest 8è Congrés Internacional de Barranquisme, anomenat Gorgs.

Un Congrés renovat, jove, amb molts reptes. Reptes que sovint s'han trobat murs pel camí; murs que s'han superat tots cada vegada amb més força. Ens agraden els grans desafiaments i ens agrada que barranquistes com tu gaudiu d'un cap de setmana ple d'activitats.

Un Congrés per a tu, perquè sense el teu suport Gorgs no seria possible. És per això que et vull agrair molt sincerament que any rere any segueixis confiant en nosaltres. Només així, Gorgs seguirà sent la trobada barranquista per excel·lència tant en l'àmbit nacional com internacional.

Volem fer de Gorgs la teva trobada amb tota la família barranquista, perquè en el fons això és el que som, una gran família que comparteix una gran afició: el descens de barrancs.

Són vuit anys amb tu, i esperem que en siguin molts més. És per això que hem apostat molt fort per les noves tecnologies, per una formació de qualitat i per les relacions humanes.

Aquest any hem tornat als nostres orígens. La FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya) i la seva Àrea Tècnica de Barrancs, tornen a emprendre aquest camí en solitari amb un equip de treball immillorable, a qui vull reconèixer tot el sacrifici desinteressat i la dedicació altruista.

Per àrees:

Laia Bertran (protocol)

Anna Pereira (inscripcions i recepció)

Fran Rodríguez (inscripcions i recepció)

Jordi Vallvé (reequipaments)

Juli Puigvecino (reequipaments)

Juan Manuel Lobo (topografia i guia)

Laura Patón (servei d'àpats i allotjaments)

Marcial Alemán (suport tècnic)

Alex Andrea (VideoFest i PhotoFest)

David Domingo (VideoFest i PhotoFest)

Víctor Roda (patrocinadors)

Xavier Casabona (comunicació)

Chema Plana (mòduls de formació)

Jordi Albert (mòduls de formació)

Antoni Ricart (infraestructures)

Marc Masagué (Gorgs International Conferences)

Tampoc no em puc obrir de tots els amics i amigues que han col·laborat amb nosaltres i que ens han ajudat a tirar endavant: Francisco Fernández (Kiko), Xavi Vidal, Estrella Broquetas, Raquel Sánchez, Andreu Carrión, Raimon Monterde, Sergio Torres, Jordi Manzanares, Iván Cegarra, José Antonio Hermosilla (Pachi), Eva González, David Moreno, Mar Puig, Elisabeth Fernández, Blanca Capel i els membres del Club Prepirineu.

També a tots els tècnics i monitors de l'ECAM i a totes les persones col·laboradores del cap de setmana. No cal dir, a tots els nostres patrocinadors, col·laboradors, expositors i ponents, pel vostre suport i compromís de formar part d'aquesta gran família.

Silvia Pineda

Directora de Gorgs

Directora de l'Àrea Tècnica de Barrancs de la FEEC

Agradecimientos

Un año más lleno de ilusiones, con muchas horas de sueño detrás, días de agua muy fría y bajas temperaturas, momentos de nervios, mucho material utilizado... para conseguir la guía que tienes entre tus manos. Ilusiones que han hecho que un grupo de personas hayan trabajado y entregado al máximo para crear este 8º Congreso Internacional de Barranquismo, llamado Gorgs.

Un Congreso renovado, joven, con muchos retos. Retos que a menudo se han encontrado muros por el camino; muros que se han superado todos cada vez con más fuerza. Nos gustan los grandes desafíos y nos gusta que barranquistas como tu disfrutéis de un fin de semana repleto de actividades.

Un Congreso para ti, porque sin tu apoyo Gorgs no sería posible. Es por ello que te quiero agradecer muy sinceramente que año tras año sigas confiando en nosotros. Sólo así, Gorgs seguirá siendo el encuentro barranquista por excelencia tanto en el ámbito nacional como internacional.

Queremos hacer de Gorgs tu encuentro con toda la familia barranquista, porqué eso es lo que somos, una gran familia que comparte una gran afición: el descenso de barrancos.

Son ocho años contigo, y esperamos que sean muchos más. Es por ello que hemos apostado muy fuerte por las nuevas tecnologías, por una formación de calidad y por las relaciones humanas.

Este año hemos vuelto a nuestros orígenes. La FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya) y su Área Técnica de Barrancos, vuelven a emprender este camino en solitario con un equipo de trabajo inmejorable, al que quiero reconocer todo el sacrificio desinteresado y la dedicación altruista.

Por áreas:

Laia Bertran (protocolo)

Anna Pereira (inscripciones y recepción)

Fran Rodríguez (inscripciones y recepción)

Jordi Vallvé (reequipamientos)

Juli Puigvecino (reequipamientos)

Juan Manuel Lobo (topografía y guía)

Laura Patón (servicio de comidas y alojamientos)

Marcial Alemán (soporte técnico)

Alex Andrea (VideoFest y PhotoFest)

David Domingo (VideoFest y PhotoFest)

Víctor Roda (patrocinadores)

Xavier Casabona (comunicación)

Chema Plana (módulos de formación)

Jordi Albert (módulos de formación)

Antoni Ricart (infraestructuras)

Marc Masagué (Gorgs International Conferences)

Tampoco puedo olvidarme de todos los amigos y amigas que han colaborado con nosotros y que nos han ayudado a seguir adelante: Francisco Fernández (Kiko), Xavi Vidal, Estrella Broquetas, Raquel Sánchez, Andreu Carrión, Raimon Monterde, Sergio Torres, Jordi Manzanares, Iván Cegarra, José Antonio Hermosilla (Pachi), Eva González, David Moreno, Mar Puig, Elisabeth Fernández, Blanca Capel y los miembros del Club Prepirineu.

También a todos los técnicos y monitores de la ECAM y a todas las personas colaboradoras del fin de semana. Como no, a todos nuestros patrocinadores, colaboradores, expositores y ponentes, por vuestro apoyo y compromiso de formar parte de esta gran familia.

Sílvia Pineda

Directora de Gorgs

Directora del Área Técnica de Barrancos de la FEEC

Remerciements

Encore une année pleine de rêves, avec de nombreuses heures sans dormir, des journées avec de l'eau très froide et des températures très basses, des situations de nerfs et un grand nombre de matériel utilisé. Tout cela afin d'atteindre le guide que vous avez dans vos mains.

Ces illusions ont conduit un groupe de personnes à travailler et offrir le maximum pour créer le 8ème Congrès International de Canyoning, appelée, Gorgs.

Un Congrès renouvelé, jeune et avec beaucoup de défis. Des défis qui ont souvent trouvé des murs pendant le sentier, cependant, chacun de ces murs a été surmonté à son tour avec plus de puissance. Nous aimons les grands défis et nous désirons avant tout que les canyonistes comme vous jouissiez d'un weekend plein d'activités.

Un Congrès pour vous, parce sans votre support, il n'aurait pas été possible de célébrer Gorgs. Pour cette raison, je voudrais vous remercier très sincèrement, parce que d'année en année, vous continuez à nous avoir de la confiance. C'est comme cela que, Gorgs restera toujours le Congrès de rencontre du Canyoning par excellence aussi bien sur le plan national comme international.

Nous désirons que Gorgs devient le point de rencontre de toute la famille canyoniste, parce au fond c'est cela, ce qu'on est : une grande famille qui aime la descente de canyons.

Ça fait huit années qu'on est avec vous, en nous espérons qu'il y en aura beaucoup plus. Pour cela faire, on a attaché une forte importance aux nouvelles technologies et à la qualité des relations humaines.

Cette année, nous sommes retournés à nos origines. La FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya/ Fédération d'Associations de Randonnées de Catalogne) et l'Àrea Tècnica de Barrancs (Département technique de Canyons) de la FEEC, reprennent le sentier tout seuls, avec un équipe de travail exceptionnel auxquel je voudrais remercier pour tous les sacrifices désintéressés et son engagement altruiste.

Par départements:

Laia Bertran (protocole)

Alex Andrea (*VideoFest et PhotoFest*)

Anna Pereira (inscriptions et accueil)

David Domingo (*VideoFest et PhotoFest*)

Fran Rodríguez (inscriptions et accueil)

Víctor Roda (sponsors)

Jordi Vallvé (re-équipements)

Xavier Casabona (communication)

Juli Puigvecino (re-équipements)

Chema Plana (module de formation)

Juan Manuel Lobo (topographie et guide)

Jordi Albert (module de formation)

Laura Patón (restauration et logement)

Antoni Ricart (infrastructures)

Marcial Alemán (support technique)

Marc Masagué (Gorgs International Conferences)

Je ne peux pas oublier à tous les amis et amies qui ont collaboré avec nous et qui nous ont aidé à progresser : Francisco Fernández (Kiko), Xavi Vidal, Estrella Broquetas, Raquel Sánchez, Andreu Carrión, Raimon Monterde, Sergio Torres, Jordi Manzanares, Iván Cegarra, José Antonio Hermosilla (Pachi), Eva González, David Moreno, Mar Puig, Elisabeth Fernández, Blanca Capel et les membres du Club Prepirineu.

Je voudrais remercier aussi les techniciens et les moniteurs de l'ECAM et les personnes, qui ont collaboré pendant le weekend.

Bien évidemment, je voudrais remercier tous nos sponsors, collaborateurs, intervenants, conférenciers, exposants pour votre soutien et engagement en prendre part dans cette grande famille.

Sílvia Pineda.

Directrice de Gorgs.

Directrice du Département technique de Canyons de la FEEC.

Acknowledgements

Again after a year full of dreams and after many sleepless nights, days of extreme cold water and low temperatures, tense moments and a lot of used material and ... all that in order to get the guide you hold in your hands.

All those dreams led a group of people to work and to give their best to create the 8th International Canyoning Congress, called Gorgs.

The congress was totally renewed, young, and with many challenges. Challenges that often had to come across high walls. Nevertheless, each and every wall has been successfully overcome each time with more power. We adore great challenges and we enjoy when canyoneers such as you, experience a full activity weekend.

It's a Congress dedicated to you because Gorgs would not have been possible without your support. Accordingly, I would like to thank you sincerely for having placed your trust on us year after year. That is the right way, to help the Gorgs meeting to remain the Meetingpoint for national and international Canyoneering par excellence.

We expect Gorgs to set the Meetingpoint with your complete canyoneer family, as this is basically what we are: a large family sharing the canyoning enthusiasm.

This is our eighth year with you. Let's hope there will be many more. Therefore, we are strongly investing in new technologies, quality training and human relations.

This year, we are back to our roots. The FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya) and the FEEC canyons technical Area, are setting back to the path alone, with an excellent team, to whom I would like to recognize all their selfless sacrifice and altruistic dedication.

By departments:

Laia Bertran (protocol)

Alex Andrea (*VideoFest and PhotoFest*)

Anna Pereira (registration and reception desk)

David Domingo (*VideoFest and PhotoFest*)

Fran Rodriguez (registration and reception desk)

Victor Roda (sponsors)

Jordi Vallvé (reequipment)

Xavier Casabona (Communication)

Juli Puigvecino (reequipment)

Chema Plana (training Units)

Juan Manuel Lobo (topography and guide)

Jordi Albert (training Units)

Laura Patón (catering and accomodation)

Antoni Ricart (infraestructures)

Marcial Alemán (technical support)

Marc Masagué (Gorgs

International Conferences)

I also would like to show my gratitude to all the friends who have collaborated with us and helped us to progress in our work, Francisco Fernandez (Kiko), Xavi Vidal, Estrella Broquetas, Raquel Sanchez, Andreu Carrion, Raimon Monterde, Sergio Torres , Jorge Manzanares, Ivan Cegarra, José Antonio Hermosilla (Pachi), Eva González, David Moreno, Mar Puig, Elizabeth Fernández, Capel and to the members of the Club Prepirineu.

Also, I would like to thank all the ECAM technicians and instructors all the people who collaborate at weekends.

Last but not least, I owe my gratitude to all our sponsors, partners, exhibitors and speakers for your support and for the commitment with this great family.

Sílvia Pineda.
Gorgs Director.

Director of the EEC Canyoning technical Area
Directora de l'àrea Tècnica de Barrancs de la FEEC.

SISTEMA D'ACOTACIÓ DE BARRANCS

Taula de dificultats

Dificultat	V: Caràcter vertical	A: Caràcter aquàtic
1 Molt fàcil	<ul style="list-style-type: none"> - Inexistència de ràpel. - Normalment ús innecessari de la corda per a la progressió. - Inexistència de passos de grimpada/desgrimpada. 	<ul style="list-style-type: none"> - Absència d'aigua o recorregut per aigües calmades. - Natació no obligada.
2 Fàcil	<ul style="list-style-type: none"> - Presència de ràpel(s) d'accés i d'execució fàcils, inf. o igual a 10 m. - Passos de grimpada/desgrimpada fàcil i poc exposada. 	<ul style="list-style-type: none"> - Natació sense passar els 10 m de longitud en aigües calmades. - Salt d'execució simple inf. a 3 m. - Tobogan curt o en lleuger pendent.
3 Una mica difícil	<ul style="list-style-type: none"> - Verticals amb cabal feble. Recepció de les tolles nedant amb l'aigua en calma. - Presència de ràpels d'accés i d'execució simples, inferiors o iguals a 30 m, separats com a mínim per trams que permetin el reagrupament. - Instal·lació de passamans simples. - "Progressió" tècnica que necessita una atenció particular (punts de recolzament precisos) i la cerca d'un itinerari sobre un terreny que pot ser lliscós, inestable, accidentat, amb obstacles o dins l'aigua. - Passos de grimpada/desgrimpada (fins a 3c), poc exposats, en què pot ser útil l'ús de la corda. 	<ul style="list-style-type: none"> - Natació sense superar els 30 m en aigües calmades. - Progressió en cabal feble. - Salt d'execució simple entre 3 i 5 m. - Tobogan llarg o de pendent mitjà.
4 Força difícil	<ul style="list-style-type: none"> - Verticals de cabal feble a mitjà que poden ocasionar problemes de desequilibri o bloqueig. - Ràpel(s) d'accés difícil i/o ràpel(s) sup. a 30 m. Encadenament de ràpels en principi en repeus confortables. - Gestió dels fregaments necessària. - Instal·lació de passamans delicats, ràpel o la part baixa del ràpel no visible des de dalt, recepció de la tolla amb moviments d'aigua. - Passos de grimpada/desgrimpada fins a 4c o A0, exposats i/o en què són necessàries tècniques de progressió i anar assegurats. 	<ul style="list-style-type: none"> - Immersió prolongada que comporta una pèrdua de calor força considerable. - Cabal mitjà. - Salt d'execució simple de 5 a 8 m. - Salt tècnic que apunta la trajectòria o la recepció inferior a 5 m. - Sifó de menys d'un metre de longitud o de profunditat. - Gran tobogan o de pendent pronunciat.

<p>5 Difícil</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Verticals de cabal mitjà a fort, pas difícil <u>que necessiten una gestió correcta de la trajectòria i/o de l'equilibri.</u> - Encadenament de ràpels en paret amb sortides aèries, flankeig per tolla durant el descens. - Ferm lliscant o amb presència d'obstacles. - Recuperació de corda difícil (nedant...). - Passos de grimpada/desgrimpada exposats fins a 5c o A1. 	<ul style="list-style-type: none"> - Immersió prolongada en aigua freda que comporta una pèrdua de temperatura important. - Progressió en cabal força fort, que pot fer variar les trajectòries de natació, les parades, o remuntar nedant a causa del fort cabal. - Dificultats obligatòries degudes a fenòmens d'aigües vives puntuals (remolins, ràpels, <i>drossages</i>...), que poden evocar un bloqueig puntual del practicant. - Salt d'execució simple de 8 a 10 m. - Salt tècnic de 5 a 8 m. - Sifó llarg de fins a 2 m de longitud o de profunditat.
<p>6 Molt difícil Exposat</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Verticals de cabal fort a molt fort. - Salt d'aigua consistent. Pas molt difícil <u>que necessita una gestió eficaç de la trajectòria o de l'equilibri.</u> - Instal·lacions de corda difícils. - Instal·lacions de corda delicades en ancoratges naturals (punts de roca...). - Accés a la instal·lació de ràpel difícil (instal·lació de passamans molt delicada...). - Passos d'escalada/desgrimpada fins a 6a o A2. - Ferm molt reliscós o inestable. - Toll de recepció amb forts moviments. 	<ul style="list-style-type: none"> - Progressió amb fort cabal que fa variar les trajectòries natatòries, les parades, o fa remuntar nedant, difícils d'executar a causa del fort cabal. - Moviments d'aigua ben definits (<i>drossages</i>, contracorrents, ràpels, ones, remolins...) que poden ocasionar un bloqueig força prolongat del barranquista. - Salt d'execució simple de 10 a 14 m. - Salt tècnic de 8 a 10 m. - Sifons fins a 3 m de profunditat/longitud. - Sifó tècnic fins a 1 m màxim amb corrent eventual.
<p>7 Extrema- dament difícil Molt exposat</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Verticals de cabal molt fort a extremadament fort. - Cascada molt consistent. - Passos extremadament difícils <u>que necessiten l'anticipació de la gestió específica de la corda, de la trajectòria, de l'equilibri, els recolzaments i del ritme.</u> - Passos d'escalada/desgrimpada exposats per sobre de A6 o A2. - Visibilitat limitada i obstacles freqüents. Passos possibles durant el ràpel o al final per tolles amb moviments d'aigua potents. Control de la respiració: pas(sos) en apnea. 	<ul style="list-style-type: none"> - Progressió en cabal molt fort que fa molt dificultoses les trajectòries natatòries, les parades o remuntar nedant. - Moviments d'aigua violents (<i>drossages</i>, contres, ràpels, ones, remolins...) que poden provocar un bloqueig prolongat del practicant. - Salt d'execució simple de més de 14 m. - Salt tècnic de més de 10 m. - Sifons de més de 3 m de longitud/profunditat. - Sifó tècnic i encaixat de més d'1 m amb cabal i sense visibilitat.

Taula de grau de compromís

Atenció, aquests temps de referència varien segons l'efectivitat del grup que fa l'activitat.

Grau de compromís	Criteris
I	Possibilitat de posar- se a refugi després d'una crescuda de manera fàcil i ràpida. Escapatòries fàcils presents sobre totes les parts del recorregut.
II	Possibilitat de posar-se a refugi després d'una crescuda en el temps màxim de ¼ d' hora de progressió. Escapatòria(es) en ½ hora màxim de progressió.
III	Possibilitat de posar-se a refugi després d'una crescuda en el temps màxim de ½ hora de progressió. Escapatòria(es) en 1 hora màxim de progressió.
IV	Possibilitat de posar-se a refugi després d'una crescuda en el temps màxim d'1 hora de progressió. Escapatòria(es) en 2 hores màxim de progressió.
V	Possibilitat de posar-se a refugi després d'una crescuda en el temps màxim de 2 hores de progressió. Escapatòria(es) en 4 hores màxim de progressió.
VI	Possibilitat de posar-se a refugi després d'una crescuda que pot implicar temps superiors a 2 hores de progressió. Escapatòria(es) en temps de progressió superior a 4 hores.

Document extret de "Normes de classement des espaces et itinéraires de canyonisme", redactat per la Fédération Française de la Montagne et de l'Escalade (FFME) junt amb la Fédération Française de Spéléologie (FFS) i concertat amb el Syndicat National des Guides de Montagne (SNGM), el Syndicat National des Professionnels de l'Escalade et du Canyon (SNAPEC), el Syndicat National des Professionnels de la Spéléologie et du Canyon (SNPSC) i la Fédération Française des Clubs Alpins et de Montagne (FFCAM).

SISTEMA DE ACOTACIÓN DE BARRANCOS

Tabla de dificultades

Dificultades	V: Carácter vertical	A: Carácter acuático
1 Muy fácil	<ul style="list-style-type: none"> - Inexistencia de rápel. - Normalmente uso innecesario de la cuerda para la progresión. - Inexistencia de pasos de destrepe. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ausencia de agua o recorrido por aguas calmadas. - Natación no obligada.
2 Fácil	<ul style="list-style-type: none"> - Presencia de rápel(es) de acceso y de ejecución fáciles, inf. o igual a 10 m. - Pasos de destrepe fáciles y poco expuestos. 	<ul style="list-style-type: none"> - Natación sin pasar los 10 m de longitud en aguas calmadas. - Salto de ejecución simple inf. a 3 m. - Tobogán corto o de ligera pendiente.
3 Un poco difícil	<ul style="list-style-type: none"> - Verticales con caudal débil. Recepción de las badinas nadando con aguas calmadas. - Presencia de rápeles de acceso y de ejecución simples, inferiores o iguales a 30 m, separados como mínimo por tramos que permitan el reagrupamiento. - Instalación de pasamanos simples. - "Progresión" técnica que necesita una atención particular (puntos de apoyo precisos) y la búsqueda de un itinerario sobre un terreno que puede ser resbaladizo, inestable, accidentado, con obstáculos o dentro del agua. - Pasos de destrepe (hasta 3c), poco expuestos, en que puede ser útil el uso de la cuerda. 	<ul style="list-style-type: none"> - Natación sin superar los 30 m en aguas tranquilas. - Progresión en caudal débil. - Salto de ejecución simple entre 3 y 5 m. - Tobogán largo o de pendiente media.
4 Bastante difícil	<ul style="list-style-type: none"> - Verticales con caudal de débil a medio que pueden ocasionar problemas de desequilibrio o bloqueo. - Rápel(es) de acceso difícil y/o rápel(es) sup. a 30 m. Encadenamiento de rápeles en principio con repisas confortables. - Gestión de los roces necesaria. - Instalación de pasamanos delicados, rápel o la parte baja del rápel no visible des de arriba, recepción de la badina con movimientos de agua. - Pasos de destrepe hasta 4c o A0, expuestos y/o en que son necesarias técnicas de progresión e ir asegurados. 	<ul style="list-style-type: none"> - Inmersión prolongada que comporta una pérdida de calor bastante considerable. - Caudal medio. - Salto de ejecución simple de 5 a 8 m. - Salto técnico que apunta la trayectoria o la recepción inferior a 5 m. - Sifón de menos de un metro de longitud o de profundidad. - Gran tobogán o de pendiente pronunciada.

<p>5 Difícil</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Verticales con caudal de medio a fuerte, pasos difíciles <u>que necesitan una gestión correcta de la trayectoria y/o del equilibrio.</u> - Encadenamiento de rápeles en pared con salidas aéreas, flanqueo por badina durante el descenso. - Suelo resbaladizo o con presencia de obstáculos. - Recuperación de cuerda difícil (nadando...). - Pasos de destrepe expuestos hasta 5c o A1. 	<ul style="list-style-type: none"> - Inmersión prolongada en agua fría que comporta una pérdida de temperatura importante. - Progresión en caudal bastante fuerte, que puede hacer cambiar las trayectorias de natación, las paradas, o remontar nadando a causa del fuerte caudal. - Dificultades obligatorias debidas a fenómenos de aguas vivas puntuales (remolinos, rápeles, <i>drossages</i>...), que pueden evocar un bloqueo puntual del practicante. - Salto de ejecución simple de 8 a 10 m. - Salto técnico de 5 a 8 m. - Sifón largo de hasta 2 m de longitud o de profundidad.
<p>6 Muy difícil Expuesto</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Verticales de caudal fuerte a muy fuerte. - Salto de agua consistente. Paso muy difícil <u>que necesita una gestión eficaz de la trayectoria o del equilibrio.</u> - Instalaciones de cuerda difíciles. - Instalaciones de cuerda delicadas en anclajes naturales (puentes de roca...). - Acceso a la instalación del rápel difícil (instalación de pasamanos muy delicada...). - Pasos de escalada/destrepe hasta 6a o A2. - Suelo resbaladizo o inestable. - Badina de recepción con fuertes movimientos. 	<ul style="list-style-type: none"> - Progresión con fuerte caudal que hace variar las trayectorias nataorias, las paradas, o hace remontar nadando, difíciles de ejecutar a causa del fuerte caudal. - Movimientos de agua bien definidos (<i>drossages</i>, contracorrientes, rápeles, olas, remolinos...) que pueden ocasionar un bloqueo bastante prolongado del barranquista. - Salto de ejecución simple de 10 a 14 m. - Salto técnico de 8 a 10 m. - Sifones de hasta 3 m de profundidad/longitud. - Sifón técnico de hasta 1 m máximo con corriente eventual.
<p>7 Extremadamente difícil Muy expuesto</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Verticales de caudal muy fuerte a extremadamente fuerte. - Cascada muy consistente. - Pasos extremadamente difíciles <u>que necesitan la anticipación de la gestión específica de la cuerda, de la trayectoria, del equilibrio, los apoyos y del ritmo.</u> - Pasos de escalada/destrepe expuestos por encima de A6 o A2. - Visibilidad limitada y obstáculos frecuentes. Pasos posibles durante el rápel o al final por badinas con movimientos de agua potentes. Control de la respiración: pasos en apnea. 	<ul style="list-style-type: none"> - Progresión por caudal muy fuerte que dificulta mucho las trayectorias nataorias, las paradas o remontar nadando. - Movimientos de agua violentos (<i>drossages</i>, contras, rápeles, olas, remolinos...) que pueden provocar un bloqueo prolongado del practicante. - Salto de ejecución simple de más de 14 m. - Salto técnico de más de 10 m. - Sifones de más de 3 m de longitud/profundidad. - Sifón técnico y encajado de más de 1 m con caudal y sin visibilidad.

Tabla de grado de compromiso

Atención, estos tiempos de referencia cambian según la efectividad del grupo que realiza la actividad.

Grado de compromiso	Criterios
I	Posibilidad de ponerse a refugio después de una crecida de manera fácil y rápida. Escapatorias fáciles presentes sobre todas las partes del recorrido.
II	Posibilidad de ponerse a refugio después de una crecida en el tiempo máximo de ¼ hora de progresión. Escapatoria(s) en ½ hora máximo de progresión.
III	Posibilidad de ponerse a refugio después de una crecida en el tiempo máximo de ½ hora de progresión. Escapatoria(s) en 1 hora máximo de progresión.
IV	Posibilidad de ponerse a refugio después de una crecida en el tiempo máximo de 1 hora de progresión. Escapatoria(s) en 2 horas máximo de progresión.
V	Posibilidad de ponerse a refugio después de una crecida en el tiempo máximo de 2 horas de progresión. Escapatoria(s) en 4 horas máximo de progresión.
VI	Posibilidad de ponerse a refugio después de una crecida que puede implicar tiempos superiores a 2 horas de progresión. Escapatoria(s) en tiempo de progresión superior a 4 horas.

Documento extraído de "Normes de classement des espaces et itinéraires de canyonisme", redactado por la Fédération Française de la Montagne et de l'Escalade (FFME) junto con la Fédération Française de Spéléologie (FFS) y concertado con el Syndicat National des Guides de Montagne (SNGM), el Syndicat National des Professionnels de l'Escalade et du Canyon (SNAPEC), el Syndicat National des Professionnels de la Spéléologie et du Canyon (SNPSC) y la Fédération Française des Clubs Alpins y de Montaña (FFCAM).

SYSTÈME DE COTATIONS EN CANYONISME

Tableau des difficultés:

Difficulté	V : Caractère Vertical	A : Caractère Aquatique
1 Très Facile	-Pas de rappel, -Corde normalement inutile pour la progression. -Pas de passage d'escalade/désescalade.	-Absence d'eau ou marche en eau calme. Nage facultative. Pas de salut, pas de toboggan.
2 Facile	-Présence de rappel(s) d'accès et d'exécution facile, inf. ou égal à 10 m. - Passage d'escalade/désescalade facile et peu exposé.	-Nage ne dépassant pas 30 m en eau calme. -Progression en courant faible. - Salut d'exécution simple de 3 à 5 m. Toboggan long ou à pente moyenne.
3 Peu Difficile	-Verticales à faible débit. Réception en vasque avec nage en eau calme. -Présence de rappels d'accès et d'exécution simple, inf. ou égal à 30 m, séparés, au minimum par des paliers permettant le regroupement. -Pose de main courante simple. -<Marche > technique qui nécessite une attention particulière (pose des appuis précis) et une recherche d'itinéraire sur terrain pouvant être glissant ou instable ou accidenté ou encombré ou dans l'eau. -Passages d'escalade /désescalade (jusqu'au 3c), peu exposés, pouvant nécessiter l'usage d'une corde.	-Nage ne dépassant pas 30 m en eau calme. - Progression en courant faible. -Saut d'exécution simple de 3 à 5 m. - Toboggan long ou à pente moyenne.
4 Assez Difficile	-Verticales de débit faible à moyen pouvant commencer à poser des problèmes de déséquilibre ou de blocage. - Rappel(s) d'accès difficile et/ou rappel(s) sup. à 30 m. Enchaînement de rappels en paroi avec relais confortables. -Gestion de frottements nécessaire. -Pose de main courante délicate, rappel ou bas du rappel non visible du départ, réception en vasque avec mouvements d'eau. -Passage d'escalade /désescalade jusqu' au 4c ou A0, exposés et/ou nécessitant l'usage des techniques d'assurage et de progression.	-Immersion prolongée entraînant une perte calorifique assez importante. -Courant moyen. -Saut d'exécution simple de 5 à 8 m. -Saut avec difficulté d'appel, de trajectoire ou de réception inf. à 5 m. -Siphon large de moins d' 1 m de longueur et/ou de profondeur. -Grand toboggan ou à forte pente.

5 Difficile	<ul style="list-style-type: none"> -Verticales de débit moyen à fort, franchissement difficile <u>nécessitant une gestion de la trajectoire et/ou de l'équilibre</u> -Enchaînement de rappels en paroi avec relais aériens, franchissement de vasque durant la descente. -Support glissant ou présence d'obstacle. -Désinstallation de la corde difficile (en position de nage...). -Passages d'escalade /désescalade exposés, jusqu' au 5c ou A1. 	<ul style="list-style-type: none"> -Immersion prolongée en eau froide entraînant une perte calorifique importante. -Progression en courant assez fort, pouvant perturber les trajectoires de nage, les bacs, les arrêts ou les reprises de courant. -Difficultés obligatoires liées à des phénomènes d'eau vive ponctuels (tourbillons, rappels, drossages...) pouvant entraîner un blocage ponctuel du canyoniste. -Saut d'exécution simple de 8 à 10m. -Saut avec difficulté d'appel, de trajectoire ou de réception de 5 à 8m. -Siphon large et jusqu'à 2 m de longueur et/ou de profondeur.
6 Très Difficile Exposé	<ul style="list-style-type: none"> -Verticales de débit fort à très fort. -Cascade consistante. Franchissement très difficile <u>nécessitant la gestion efficace de la trajectoire et/ou de l'équilibre</u>. -Installation de relais difficile: mise en place délicate d'amarrage naturel (bloc coincé, ...). -Accès au départ du rappel difficile (installation de main courante très délicate...). - Passage d'escalade /désescalade exposé, jusqu' au 6a ou A2. -Support très glissant ou instable. -Vasque d'arrivée fortement émulsionnée. 	<ul style="list-style-type: none"> -Progression en courant fort rendant les trajectoires de nage, les bacs, les arrêts ou les reprises de courant difficiles à exécuter. -Mouvements d'eau bien marqués (drossages, contre courant, rappels, vagues, tourbillons...) pouvant entraîner un blocage assez prolongé du canyoniste. -Saut d'exécution simple de 10 à 14m. -Saut avec difficulté d'appel, de trajectoire ou de réception de 8 à 10m. -Siphon large jusqu'à 3 m de profondeur/longueur. -Siphon technique jusqu'à 1m maxi avec courant éventuel ou cheminement.
7 Extrêmement Difficile Très exposé	<ul style="list-style-type: none"> -Verticales de débit très fort à extrêmement fort. -Cascade consistante. -Franchissement extrêmement difficile <u>nécessitant l'anticipation de la gestion spécifique de la corde, de la trajectoire, de l'équilibre, des appuis et du rythme</u>. -Passage d'escalade/désescalade exposés, au-dessus de 6a ou A2. -Visibilité limitée et obstacles fréquents. Passage possible en fin de rappel ou en cours de rappel dans une (des) vasque(s) avec mouvements d'eau puissants. Contrôle de la respiration: passage(s) en apnée. 	<ul style="list-style-type: none"> -Progression en courant très fort rendant les trajectoires de nage, les bacs, les arrêts ou les reprises de courant extrêmement difficiles à exécuter. -Mouvements d'eau violents (drossages, contre courant, rappels, vagues, tourbillons...) pouvant entraîner un blocage prolongé du canyoniste. -Saut d'exécution simple de plus de 14m. -Saut avec difficulté d'appel, de trajectoire ou de réception de plus de 10m. -Siphon de plus de 3m de longueur/ profondeur. -Siphon technique et engagé de plus d'1 m avec courant ou cheminement ou sans visibilité.

Tableau engagement/ Envergure:

Attention, ces temps de référence doivent donc être pondérés en fonction du profil effectif du groupe.

Engagement/ Envergure	Critères
I	Possibilité de se mettre hors crue facilement et rapidement. Echappatoires faciles présentes sur toutes les portions du parcours
II	Possibilité de se mettre hors crue en 15 minutes de progression maxi. Echappatoire(s) en ½ heure progression maxi.
III	Possibilité de se mettre hors crue en 30 minutes de progression maxi. Echappatoire(s) en 1 heure progression maxi..
IV	Possibilité de se mettre hors crue en 1 heure de progression maxi. Echappatoire(s) en 2 heures progression maxi.
V	Possibilité de se mettre hors crue en 2 heures de progression maxi. Echappatoire(s) en 4 heures progression maxi.
VI	Possibilité de se mettre hors crue peut demander plus de 2 heures de progression. Echappatoire(s) le temps nécessaire pour s'échapper est supérieur à 4 heures de progression.

Document extrait du texte «*Normes de classement des espaces et itinéraires de canyonisme*» réalisé par la Fédération Française de la Montagne et de l'Escalade (FFME), avec la Fédération Française de Spéléologie (FFS) et en collaboration avec le Syndicat National des Guides de Montagne (SNGM), le Syndicat National des Professionnels de l'Escalade et du Canyon (SNAPEC), le Syndicat National des Professionnels de la Spéléologie et du Canyon (SNPSC) et la Fédération Française des Clubs Alpins et de Montagne (FFCAM).

CANYON RATING SYSTEM

Technical classification

Difficulty	V : Vertical character	A : Aquatic character
1 Very easy	-No rappels. - Rope normally unnecessary for progress. - No climbing or down-climbing.	- No water or walking in calm water. -Swimming optional.
2 Easy	-Rappels anchors are very easily reached. -Rappels are very easy <= 10 m. -Easy climbing or down climbing with little exposure	-Swims less than 10 m in calm water. -Single jumps less than 3m. -Short , low angled slides.
3 A little Difficult	- Low vertical flow. Rappels land in pools with calm water. - Rappel anchors are easily reached. Rappels are easy <= 30 m. Rappels are separated by enough room to regroup. -Setting hand lines is easy. -“Walking” technique that requires special attention (requiring specific support) and a route search on land that may be slippery or uneven or unstable or congested or water. -Climbing moves to grade 12 (3c). A little exposure, which may require the use of a rope.	-Swims less than 30m in calm water. -Slight current in places. - Simple jumps between 3 and 5 m. -Long or moderately angled slides.
4 Medium Difficult	-Low to moderate vertical flow that can begin to cause imbalance or entrapment. -Rappels anchors are difficult to reach and/ or Rappels < 30m. -Multi-pitch rappels with relatively spacious re-belay stations. -Rough rock edges requiring rope wear management. -Setting handlines is difficult and delicate. Rappels with obscured sections and/ or landing pools. Landing pools have current. -Climbing moves to grade 15 or A0. Exposed and/or requires belaying and protection. Until 4c or A0, presentations and / or requiring the use of belaying techniques and progression.	-Prolonged immersion in cold water. -Moderate current in places. -Simple jumps between 5 a 8m. -Jumps with difficult trajectory and/or landing of less than 5m. -Siphons of less than 1m in length and/ or depth. -Large or steep slides.

<p>5 Quite Difficult</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Medium to high vertical flow. <u>Crossing the flow requires correct route selection and balance.</u> -Multi-pitch Rappels with hanging re-belayas. -Canyon surface is slippery and / or has significant obstacles. -Retrieving the rope is difficult or has to be done whilst swimming. -Exposed climbing moves up to grade 5c or A1. 	<ul style="list-style-type: none"> -Prolonged immersion in cold water resulting in a substantial heat loss. -A current strong enough to affect the swimming path or stopping point difficult to achieve. -Hydraulics such as eddies, recirculations, holes that may trap a Canyoner for a short period of time. -Simple jumps between 8 to 10m. -Jumps with difficult trajectory and/ or landing of 5 to 8m. -Large Siphons up to 2m in length and/ or depth.
<p>6 Very difficult Hazardous</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Strong to very strong vertical flow. -Sustained waterfalls. Crossing the flow is very difficult, <u>requiring effective management of selected route and/ or balance.</u> - Installation of ropes is difficult. -Installation of ropes is awkward in natural anchors. Requirement to build unnatural anchors. -Setting hand lines is very difficult and very delicate. -Exposed climbing moves to grade 6 or A2. -Very slippery and unstable canyon. -Rappel landing pools are turbulent and/or with significant current. 	<ul style="list-style-type: none"> -Moderate current that makes a selected swimming path or stopping point difficult to achieve. -Hydraulics such as eddies, recirculations, holes may trap a Canyoner for a long period of time. -Simple jumps between 10 to 14m. -Jumps with difficult trajectory and/ or landing of 8 to 10m. -Siphons of up to 3m depth and / or length. -Technical Siphon up to 1m, eventual current.
<p>7 Expert Very hazardous</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Very strong to extremely strong vertical flow. -Very sustained waterfalls that lead into one another without a gap. -Crossing the flow is extremely difficult; <u>requiring anticipation and specific rope management, maneuver balance, support and pace.</u> -Exposed climbing moves > grade A6 or A2. -Limited visibility and frequent obstacles Requirement to move through powerful current at the end of a rappel or rappel landing in a very turbulent pool with powerful current. Control of breathing: sections where you must hold your breath. 	<ul style="list-style-type: none"> -Very strong current that makes a selected swimming path or stopping point extremely difficult to achieve. -Hydraulics such as eddies, recirculations, holes may trap a Canyoner for a prolonged period of time. -Simple jumps greater than 14m. -Jumps with difficult trajectory and/ or landing greater than 10m. -Siphons over 3m in length and / or depth. - Technical Siphon with more than 1m current and without visibility.

Commitment grade Chart:

Caution, this time reference should be weighted by the actual profile of the group.

Commitment grade	Criteria
I	Ability to get out of a flash flood quickly . Escape is easy throughout the Canyon.
II	Ability to get out of a flash flood within 15 min. Escape takes up to 30 minutes.
III	Ability to get out of a flash flood within 30 min. Escape takes up to 1 hour.
IV	Ability to get out of a flash flood within 1 hour. Escape takes up to 2 hours.
V	Ability to get out of a flash flood within 2 hours. Escape takes up to 4 hours.
VI	Getting out of a flash flood takes more than 2 hours. Escape requires more than 4 hours.

This document was extracted from “Normes de classement des espaces et itinéraires de canyonisme” produced by la Fédération Française de la Montagne et de l’Escalade (FFME) together with Fédération française de spéléologie (FFS) in collaboration with the Syndicat National des Guides de Montagne (SNGM), el Syndicat National des Professionnels de l’Escalade et du Canyon (SNAPEC), the Syndicat National des Professionnels de la Spéléologie et du Canyon (SNPSC) and the Fédération Française des Clubs Alpins et de Montagne (FFCAM)”

LA VALL DE LORD

La Vall de Lord, al nord de la comarca del Solsonès, és un espai privilegiat. En ple Prepirineu, i envoltada d'altes muntanyes, forma una espècie d'olla natural en què la policromia de colors grisencs de les seves muntanyes, combinada amb el color verd fosc dels seus boscos de pins i roures, li confereixen una agradable sensació de pau i tranquil·litat.

Quan s'arriba per primer cop a aquesta amagada vall es té una inesperada sorpresa. Es vingui per on es vingui, el paisatge que s'obre davant els nostres ulls canvia radicalment en pocs instants.

De les planes de la Catalunya central poc a poc el paisatge va canviant, els boscos cada cop van guanyant terreny als camps de conreu i la sensació de frescor es va accentuant progressivament a mesura que ens anem endinsant per un terreny cada cop més abrupte, en què torrents i rierols ens porten fins a la vora de joves rius com el Cardener i l'Aigua de Valls, que s'aguabarregen en unes raconades plenes d'història que, des de no fa gaires anys, descansen sota les aigües de l'embassament de la Llosa del Cavall.

En aquesta vall encara es té el privilegi de poder escoltar el silenci. Un silenci només trencat pels cants de petits ocells boscans com pinsans i caderneres o bé per l'oreig del vent que fa gronxar les branques de les extenses bagues de pi roig i roures o pi negre, a les zones més altes de les serres del Port del Comte o del Verd.

El paisatge, sortosament no ha estat massa alterat, almenys si es mira en conjunt. Segurament si els nostres avantpassats poguessin observar-lo des de qualsevol de les nombroses talaias, no hi trobarien gaire diferència.

Aquest paisatge fresc i tranquil ha estat des de fa força anys un reclam turístic important. Sant Llorenç de Morunys principalment i també La Coma han estat centres d'acolliment de famílies que busquen la tranquil·litat i la frescor dels seus boscos i de les aigües fresquíssimes i cristal·lines que neixen de deus més o menys abundants i que tenen en les fonts del riu Cardener, que neix de les entranyes de la Serra del Port del Comte, a pocs metres del poble de La Coma, el seu exponent màxim. Un altre reclam per als estiuencs

de dècades passades fou la font sulfurosa de La Puda, en la qual moltes persones hi feien novenes per guarir-se sobretot de malúries a la pell. A part d'aquesta coneguda font, se'n troben moltes altres que amb les seves aportacions donen vida a petits rierols que formen les amagades valls secundàries, que acaben de donar forma a aquest paisatge muntanyenc, paisatge que amaga una història plena de vitalitat i en la qual si poguéssim retrocedir en un temps no massa llunyà hi trobaríem una estructura social força diferent de l'actual.

En són testimoni les nombroses cases disperses per la muntanya, agrupades en forma de petites parròquies, un bon nombre de les quals malauradament resten abandonades i mig enrunades. Aquestes edificacions ens recorden com l'hàbitat humà ocupava qualsevol indret d'aquestes valls per molt amagat i inhòspit que fos.

És en aquest aspecte on més ha canviat l'assentament humà, que s'ha expandit a l'entorn de les zones més poblades i amb més serveis com Sant Llorenç de Morunys i La Coma i La Pedra i ha abandonat els masos més llunyans i mal comunicats.

Hi ha parròquies rurals com La Corriu, Montcalb, Vilamantells, les Valls de La Pedra i Pratormiu, la majoria a l'entorn de petites ermites romàniques d'un notable valor històric. A l'entorn d'aquestes construccions religioses s'hi distribuïen petits masos, la majoria força humils i autosuficients, que aprofitaven els fruits del bosc, de la terra i de petits ramats ovinos, cabrums o vacums. El seu únic mitjà de desplaçament eren les seves cames o a cavall de matxos o rucs que seguien els estrets i costeruts camins de ferradura, úniques vies de comunicació per l'interior de la vall fins ben entrat el segle passat. Malauradament molts d'aquests camins, que tantes generacions d'avantpassats havien trepitjat, avui han estat arraconats i fins i tot esborrats per modernes pistes forestals que fan molt més còmoda la comunicació. Sort, entre d'altres, de les entitats excursionistes, que amb el seu afany de recuperar la història local es cuiden de recuperar-los i donar-los a conèixer senyalitzant itineraris com senders de gran recorregut o caminades populars.

Així, doncs, aquest paisatge tan variat permet passar des de profunds i frondosos engorjats de rius cabalosos com el del riu Aigua de Valls fins a cims amb característiques alines i pirinenques com el Pedró dels Quatre Batles, a la Serra del Port del Comte, que amb gairebé 2.400 metres és el sostre de la vall i també del Solsonès.

Cal destacar dos tipus de morfologies en la distribució muntanyenca de la vall. Al sud de Sant Llorenç de Morunys els conglomerats configuren unes serres esquerpes, de formes

caòtiques, amb verticals parets que amaguen racons encisadors i salvatges en els quals la petjada humana s'hi fa difícil. Són les serres de Busa, dels Bastets i de Lord, aquesta última amb la mola encimbellada pel santuari que dóna nom a la vall.

Aquestes són terres de tofonaires i carboners. Fonsalades de llegenda com els Llengots o Vilamala, de les quals s'extreia el carbó d'alzina en petites càrregues tot seguint difícils carrerans que ressegueixen laberíntiques i profundes torrenteres, a algunes de les quals no els acaba d'arribar l'escalf dels raigs de sol.

Al nord, i arrecerant la vall dels freds vents del nord, hi ha les dues serres més altívoles, la del Port del Comte i la del Verd, que es donen la mà a Coll de Port. Aquestes són serres calcàries amb vessants atarterats i amb cimals de formes suaus, més aviat arrodonits, que formen prades extenses, com el Pla de Bacies al Port del Comte o el Coll dels Belitres a la del Verd, que són aprofitades en èpoques estiuencs per nombrosos ramats comunals ovins i bovins que busquen en les herbes fresques i tendres dels seus prats l'aliment necessari per passar l'estiu abans de tornar a baixar per Sant Miquel i dispersar-se en ramats unitaris al fons de la vall durant la resta de l'any.

Aquesta és també una vall plena d'història, que s'inicia en l'establiment del monestir de benedictins de Sant Llorenç de Morunys als voltants del segle X, una joia del romànic català. A l'entorn del mateix es començà a desenvolupar la vila de Sant Llorenç, que segles després s'especialitzà en la fabricació d'un teixit de llana rústec i gruixut anomenat drap piteu. Aquesta indústria va donar durant força temps prosperitat i riquesa a la vila. La confraria de la Mare de Déu dels Colls n'és l'exponent màxim i com a empremta ens ha deixat la magnífica capella xorigueresca de la Mare de Déu dels Colls, situada a la dreta de l'altar major de l'església. Aquesta indústria tan especialitzada va iniciar la seva decadència durant el segle XIX i a la seva segona meitat desaparegué definitivament a causa la competència del cotó.

Al monestir de Sant Llorenç s'hi respira una sensació monacal, un silenci que ressona per les gruixudes parets de pedra ajuntades en volta de canó. El seu interior, pels amants de l'art i en general per qui tingui la sensibilitat prou fina, és per passar-hi una bona estona contemplant les diferents joies que atresora. En primer lloc, la magnífica capella de la Mare de Déu dels Colls, que fou esculpida al segle XVIII amb fusta de pi negre del Port del Comte. L'artista fou Josep Pujol de Folgueroles. El contracte fou signat l'any 1773 i es va tardar deu anys a construir-lo, i el 1784 se'n començava el daurat, que va durar cinc anys més.

També cal fer esment del magnífic orgue restaurat recentment gràcies en bona part a les donacions anònimes dels veïns de la vall.

Finalment es pot accedir als claustres on, com en la majoria d'aquests espais, es respira una tranquil·litat difícil de sentir en altres indrets i en què amb una mica d'imaginació et pot semblar veure i sentir els monjos benedictins fent oració.

Un altre indret que no es pot deixar de visitar és el Santuari de la Mare de Déu de Lord. Encimbellat dalt de la mola del mateix nom, trobem aquest santuari que dóna nom a la vall.

Només s'hi pot accedir a peu tot pujant un camí de grau ben arranjat, ombrívol i empedrat. Quan arribeu a dalt de ben segur que us sorprendrà la majestuositat de l'edificació i sobretot de la seva església. Fixeu-vos en la Mare de Déu bruna. És una peça magnífica.

Finalment, per als amants de l'art romànic a la vall hi trobaran nombroses mostres, com les ermites de Sant Serni de Vilamantells, Santa Creu dels Ollers, Sant Martí de la Corriu i Sant Pere de Montcalb a Guixers, i Sant Lleí de Casa Bella, Santa Magdalena de les Tragues o Sant Sadurní de la Pedra al municipi de La Coma i la Pedra.

La Vall de Lord d'avui és una vall plena de vitalitat, ben comunicada i amb molts serveis. És una vall que, com la majoria de valls pirinenques, basa la seva economia en el sector turístic gràcies al seu magnífic entorn. A l'hivern la neu a les extenses pistes d'esquí de Port del Comte i els variats paisatges que ofereixen una policromia de colors des de la primavera a la tardor possibiliten la realització de la pràctica de nombroses activitats en contacte amb la natura, com el senderisme, amb dos senders de gran recorregut (GR-1 i GR-7, que combinen a més un tram del Camí dels Bons Homes), un centre homologat de bicicleta de muntanya amb nombrosos circuits marcats, vies d'escalada, barranquisme, esports aquàtics a les aigües de l'embassament de la Llosa del Cavall, i també a la tardor els seus boscos s'omplen dels preuats bolets, entre els quals els rovellons i les llenegues són possiblement les espècies més rellevants.

Aquesta és la Vall de Lord, una vall plena d'història que vol viure el futur sense perdre les seves arrels i les seves tradicions en un entorn encisador que, malgrat el brogit de la vida actual, es vol conservar en el seu estat més autèntic i genuí.

Jaume Fruitós i Sayol
President de l'Associació de Turisme de la Vall de Lord

EL VALLE DE LORD

El Valle de Lord, al norte de la comarca del Solsonès, es un espacio privilegiado. En pleno Prepirineo, y rodeada de altas montañas, forma una especie de olla natural en la que la policromía de colores grisáceos de sus montañas, combinada con el color verde oscuro de sus bosques de pinos y robles, le confieren una agradable sensación de paz y tranquilidad.

Cuando se llega por primera vez a este valle escondido se tiene una inesperada sorpresa. Se venga desde donde se venga, el paisaje que se abre ante nuestros ojos cambia radicalmente en pocos instantes.

Desde la llanura de la Catalunya central poco a poco el paisaje va cambiando, los bosques cada vez van ganando terreno a los campos de cultivo y la sensación de frescor se va acentuando progresivamente a medida que nos vamos adentrando por un terreno cada vez más abrupto, en el que torrentes y riachuelos nos llevan hasta jóvenes ríos como el Cardener y el Aigua de Valls, que mezclan sus aguas en rincones llenos de historia que, desde no hace muchos años, descansan bajo las aguas del embalse de la Llosa de Cavall.

En este valle aún se tiene el privilegio de poder escuchar el silencio. Un silencio solo roto por los cantos de pequeños pájaros del bosque como pinzones y jilgueros o bien por el rumor del viento meciendo las ramas de los extensos pinares de pino negro y robles, a las zonas más altas de las sierras del Port del Comte o del Verd.

El paisaje, por suerte, no ha estado demasiado alterado, al menos si se mira en conjunto. Seguramente si nuestros antepasados pudiesen observarlo desde cualesquiera de las numerosas atalayas, no encontrarían mucha diferencia.

Este paisaje fresco y tranquilo ha estado desde hace muchos años un reclamo turístico importante. Sant Llorenç de Morunys principalmente y también La Coma han estado centros de acogida de familias que buscan la tranquilidad y el frescor de sus bosques y de las aguas fresquísimas y cristalinas que nacen de fuentes más o menos abundantes y que tienen en las fuentes del río Cardener, que nace de las entrañas de la Sierra del Port del Comte, a pocos metros del pueblo de La Coma, su exponente máximo. Otro reclamo para los veraneantes de décadas pasadas fue la fuente sulfurosa de La Puda, en la cual muchas personas hacían novenas para curarse, sobretodo de afecciones en la piel. A parte de esta conocida fuente, se encuentran otras muchas que con sus aportaciones dan vida a pequeños riachuelos que forman los escondidos valles secundarios, que acaban de dar vida a este paisaje de montaña, paisaje que esconde una historia llena de vitalidad y en el cual, si pudiéramos retroceder a un tiempo no demasiado lejano, encontraríamos una estructura social muy diferente de la actual.

De esta estructura son testimonio las numerosas casas dispersas por el monte, agrupadas en pequeñas parroquias, un buen número de las cuales están hoy abandonadas y medio en ruinas. Estas edificaciones nos recuerdan como el hábitat humano ocupaba cualquier rincón de estos valles por muy escondido e inhóspito que fuera.

Es en este aspecto en el que más ha cambiado el asentamiento humano, que se ha expandido en torno de las zonas más pobladas y con más servicios como Sant Llorenç de Morunys y La Coma i La Pedra y ha abandonado las masías más lejanas y mal comunicadas.

Hay parroquias rurales como La Corriu, Montcalb, Vilamantells, los valles de La Pedra y Pratlloriu, la mayoría en torno a pequeñas ermitas románicas de un notable valor histórico. En torno de estas construcciones religiosas se distribuyen pequeñas masías, la mayoría muy humildes y autosuficientes, que aprovechaban los frutos del bosque, de la tierra y contaban con pequeños rebaños ovinos, cabrunos o vacunos. Su único medio de desplazamiento eran sus piernas o a caballo de machos o asnos que seguían los estrechos y empinados caminos de herradura, únicas vías de comunicación por el interior del valle hasta bien entrado el siglo pasado. Desgraciadamente, muchos de estos caminos, que tantas generaciones en el pasado habían pisado, hoy han quedado arrinconados e incluso borrados por modernas pistas forestales que hacen mucho más cómoda la comunicación. Gracias, entre otras, a las entidades excursionistas, que con su afán de recuperar la historia local se ocupan de recuperarlos y darlos a conocer señalizando itinerarios como senderos de gran recorrido o caminatas populares.

Así, pues, este paisaje tan variado permite pasar de profundas y frondosas gargantas formadas por ríos caudalosos como el río Aigua de Valls a cimas con características alpinas y pirenaicas como el Pedró dels Quatre Batlles, en la Serra del Port del Comte, que con casi 2.400 metros es el techo del valle y también del Solsonès.

Hay que destacar dos tipos de morfologías en la distribución montañosa del valle. Al sur de Sant Llorenç de Morunys los conglomerados configuran unas sierras agrestes, de formas caóticas, con paredes verticales que esconden rincones encantadores y salvajes en los cuales la huella humana se encuentra con dificultad. Son las Sierras de Busa, de los Bastets y de Lord, esta última coronada por el santuario que da nombre al valle.

Estas tierras son tierras de buscadores de trufas y carboneros. Hondonadas de leyenda como los Llengots o Vilamala, de las cuales se extraía el carbón de encina en pequeñas cargas siguiendo tortuosos caminos trazados en laberínticos y profundos torrentes, a algunos de los cuales no les acaba de llegar el calor de los rayos del sol.

Al norte y protegiendo el valle de los fríos vientos del norte, hay dos de las sierras más altaneras, la del Port del Comte y la del Verd, que se dan la mano en el Coll de Port. Son estas tierras calcáreas con canchales en sus vertientes y con suaves cimas, más bien redondeadas, que forman extensos prados, como el Pla de Bacies en el Port del Comte o el Coll de Belitres en la del Verd, que son aprovechados en épocas de estío por numerosos rebaños comunales ovinos y bovinos que buscan en las frescas y tiernas hierbas de sus prados el alimento necesario para pasar el verano antes de volver a bajar por Sant Miquel y dispersarse en rebaños unitarios por el fondo del valle durante el resto del año.

Este es también un valle lleno de historia, que se inicia con el establecimiento del monasterio de benedictinos de Sant Llorenç de Morunys en torno al siglo X, una joya del románico catalán. En torno al monasterio se empezó a desarrollar el pueblo de Sant Llorenç, que siglos después se especializará en la fabricación de un tejido de lana rústico y grueso llamado "drap piteu". Esta industria dio prosperidad y riqueza durante mucho tiempo al pueblo. La cofradía de la Mare de Déu dels Colls es el exponente máximo y como testimonio nos ha dejado la magnífica capilla churrigueresca de la Mare de Déu dels Colls, situada a la

derecha del altar mayor de la iglesia. Esta industria tan especializada inició su decadencia durante el siglo XIX y en su segunda mitad desapareció definitivamente a causa de la competencia del algodón.

En el monasterio de Sant Llorenç se respira una sensación monacal, un silencio que resuena por las gruesas paredes de piedra unidas en bóveda de cañón. Su interior, para los amantes del arte y, en general, para quien tenga fina sensibilidad, merece un buen rato de contemplación de las diferentes joyas que atesora. En primer lugar, la magnífica capilla de la Mare de Déu dels Colls, que fue esculpida en el siglo XVIII con madera de pino negro del Port del Comte. El artista fue Josep Pujol de Folgueroles. El contrato fue firmado el año 1773 y se tardó diez años en construirla, y en el 1784 se empezó el dorado, que duró cinco años más.

También hay que mencionar el magnífico órgano restaurado recientemente gracias en buena parte a las donaciones anónimas de vecinos del valle.

Finalmente se puede acceder a los claustros donde, como en la mayoría de estos espacios, se respira una tranquilidad difícil de sentir en otros lugares y donde con un poco de imaginación te puede parecer ver y sentir a los monjes benedictinos orando.

Otro lugar que no puede dejarse de visitar es el Santuari de la Mare de Déu de Lord. Coronando la mole de su mismo nombre, encontramos este santuario que da nombre al valle. Tan solo se puede acceder a pie subiendo por un camino de grado bien cuidado, sombrío y empedrado. Cuando lleguéis arriba seguramente os sorprenderá la majestuosidad del edificio y, sobretodo, de su iglesia. Fijaos en la virgen morena. Es una pieza magnífica.

Los amantes del arte románico, finalmente, encontrarán en el valle numerosas muestras, como las ermitas de Sant Serni de Vilamantells, Santa Creu dels Ollers, Sant Martí de la Corriu y Sant Pere de Montcalb en Guixers, y Sant Lleí de Casa Bella, Santa Magdalena de les Tragines o Sant Sadurní de la Pedra en el municipio de La Coma i la Pedra.

El valle de Lord de hoy es un valle lleno de vitalidad, bien comunicado y con muchos servicios. Es un valle que, como la mayoría de valles pirenaicos, basa su economía en el sector turístico gracias a su magnífico entorno. En invierno la nieve en las extensas pistas de esquí de Port del Comte y los variados paisajes que ofrecen una policromía de colores desde la primavera hasta el otoño posibilitan la práctica de numerosas actividades en contacto con la naturaleza, como el senderismo, con dos senderos de gran recorrido (GR-1 y GR-7, que además combinan un tramo del Camí dels Bons Homes), un centro homologado de bicicleta de montaña con numerosos circuitos marcados, vías de escalada, barranquismo, deportes acuáticos en las aguas del embalse de la Llosa del Cavall, y también en el otoño sus bosques se pueblan de las apreciadas setas, entre las cuales los robellones y las llanegas son, posiblemente, las especies más relevantes.

Este es el valle de Lord, un valle lleno de historia que quiere vivir el futuro sin perder sus raíces y tradiciones en un entorno encantador que, a pesar del ruido de la vida moderna, se quiere conservar en su estado más auténtico y genuino.

Jaume Fruitós i Sayol
Presidente de la Associació de Turisme de la Vall de Lord

LA VALL DE LORD

La Vall de Lord, située au nord de la région administrative du Solsonès, est un espace privilégié.

Située au beau milieu des Prepyrénées et entourée d' hautes montagnes, elle forme une sorte de marmite naturelle, où la polychromie des couleurs grises provenant des montagnes et la combinaison avec la couleur verte foncée des forêts de pins et des chênes offrent une sensation agréable de paix et tranquillité.

Quand on visite cette vallée cachée, pour la première fois, on trouve une surprise inattendue. N'importe quelle soit la route par laquelle on a atteint la Vallée, le paysage change radicalement en un instant.

En venant des plaines de la Catalogne central le paysage change doucement, les forêts gagnent peu à peu terrain sur les terrains de culture et là, on a un sentiment de fraîcheur qui augmente au fur et à mesure qu'on s'enfonce dans un terrain à chaque fois plus abrupt où les torrents et les ruisseaux vous conduisent jusqu'à la rive de jeunes rivières comme le Cardener et l'Aigua de Valls qui mélagent leurs eaux dans des endroits pleins d'histoire, que depuis pas si longtemps, reposent sous les eaux du réservoir de la Llosa del Cavall.

Dans cette vallée, on peut encore jouir du privilège de l'écoute du silence. Un silence qui ne peut être rompu que par les chants de petits oiseaux tels que les chardonnerets ou bien par le son du vent en balançant les branches des longues surfaces de pins sylvestres, chênes ou *pins negres* (pins noirs), aux zones les plus hautes des montagnes du Port del Comte ou du Verd.

Heureusement, le paysage n'a pas subi trop de changements, du moins, si l'on considère tout l'ensemble. Certes, si nos ancêtres pouvaient l'observer d'un de nombreux pylônes observatoires, ils ne remarqueraient pas trop de différences.

Ce paysage frais et silencieux a été depuis plusieurs années une attraction touristique majeure. Sant Llorenç de Morunys principalement mais aussi La Coma ont été des refuges pour des familles qui cherchent la tranquillité et la fraîcheur des forêts et les eaux cristallines et très fraîches qui commencent aux sources plus ou moins abondantes dont le plus grand représentant est Fonts de la rivière Cardener, qui commence au cœur des montagnes du Port del Comte à quelques mètres du village La Coma. Une autre attraction pour les vacanciers dans les décennies précédentes fut la source d'eau sulfureuse de La Puda. Beaucoup de gens l'utilisaient tout en faisant des prières pour se guérir, notamment de maladies dermatologiques. A part de cette source si connue, on peut en trouver d'autres qui ont contribué à donner vie à des petits ruisseaux, qui forment les vallées secondaires cachées, et qui affinent ce paysage de montagne. Un paysage qui cache une histoire pleine de vitalité. Si on pouvait aller en arrière dans un temps pas trop lointain, on y trouverait une structure sociale très différente de l'actuelle.

Les nombreuses maisons dispersées dans la montagne, en présentent le témoignage. Elles se présentent groupées sous une forme de petites paroisses. Malheureusement, la plupart

ont été abandonnées et restent presque en ruines. Ces bâtiments nous rappellent comme l' habitat humain occupait n' importe quel endroit de ces vallées même si cet endroit était très caché ou était inhospitalier.

En cet aspect, c'est où l'établissement humain a changé le plus. D'une partie, l'expansion dans les zones les plus peuplées avec plus de services tels que Sant Llorenç de Morunys et La Coma et La Pedra et de l'autre, l'abandonnement des maisons (Masos) les plus lointaines et moins bien communiquées. Des Paroisses rurales telles que La Corriu, Montcalb, Vilamantells, les Valls de La Pedra et la Pratormiu, la plupart autour de petites églises romanes avec une valeur historique importante. Les petits «masos» se distribuaient autour de ces édifices religieux. La plupart, fort humbles et auto-suffisantes, profitait des fruits de la forêt, de la terre et de petits troupeaux de moutons, de chèvres ou de bovins. Étant le seul moyen de déplacement leurs jambes, des chevaux forts ou des ânes, qui suivaient les sentiers de chevaux, étroits et dressés. Ces étaient les seules voies de communication à l'intérieur de la vallée jusqu'au dernier siècle. Malheureusement, beaucoup de ces sentiers, sur lesquels beaucoup de générations d'ancêtres avaient marché, ont été mis à l'écart et même effacés par des pistes forestières modernes qui rendent la communication plus facile. Heureusement, entre d'autres, les associations de randonneurs qu'avec son acharnement de récupérer l'histoire locale, travaillent pour les récupérer et les faire apprendre en signalisant les itinéraires comme sentiers de Grande Randonnée ou de marche populaire.

Par conséquent, ce paysage si varié permet de passer de profonds et gorges de rivières avec fort débit telles que la rivière d'Aigua de Valls à des sommets avec des caractéristiques alpines et pyrénéennes telles que le Pedró dels Quatre Batlles, à la chaîne de montagne du Port del Comte, qu'avec presque 2.400 mètres n'est pas seulement le toit de la vallée mais aussi du Solsonès.

Il faut souligner deux types de morphologies dans la distribution de montagne de la vallée. Au sud de Sant Llorenç de Moruny, les conglomérats donnent forme à des montagnes farouches, chaotiques, avec des murs verticales qui cachent des endroits charmants et sauvages, où l'empreinte humaine est difficile de trouver. Il s'agit des chaînes de Busa, des Bastets et de Lord, cette dernière avec une butte et un sanctuaire au sommet qui offre son nom à la vallée. Ce sont des terres de truffes et de charbonniers. Cuvettes de légende comme les Llengots ou Vilamala, dont on faisait l'extraction du charbon de chêne de vert en petites quantités tout en suivant les sentiers difficiles qui traversaient labyrinthiques et profonds torrents. Pour certains de ces torrents les rayons de soleil, n'arrivent que timidement. Au nord, on trouve deux chaînes de montagne, les plus élevées, qui s'abritent des vents froids du nord, celle du Port del Comte et celle du Verd qui serrent la main au Coll de Port. Ce sont des chaînes calcaires avec des versants de blocaille et avec des cimes douces, plutôt arrondie, formant des grandes prairies, telles que le Pla de Bacies au Port del Comte ou le Coll dels Belitres du Verd. On s'en sert en été pour des nombreux troupeaux communs ovins et bovins qui cherchent dans les prairies les herbes fraîches pour se nourrir pendant l'été, avant de descendre de nouveau au travers de Sant Miquel et se disperser en troupeaux unitaires au fond de la vallée pendant le reste de l'année.

Il s'agit aussi d'une vallée pleine d'histoire, qui commence avec l'établissement du monastère bénédictin de Sant Llorenç de Morunys aux environs du Xème siècle, un trésor de l'Art roman catalan. Le village de Sant Llorenç commença à se développer aux alentours du monastère. Ultérieurement, ce village s'spécialisa dans la fabrication d'un tissu de laine rugueuse et épaisse, appelée *drap piteu*. Cette industrie offrit pendant beaucoup

de temps de la prospérité et richesse à ce village. La confrérie de la Mare de Déu dels Colls, en est le maximum représentant et comme héritage, il nous reste la magnifique chapelle churrigueresque de la Mare de Déu dels Colls, située à droite du maître-autel de l'église. Cette industrie si spécialisée commença sa décadence pendant le XIXème siècle et disparut finalement pendant la seconde moitié du siècle à cause de la concurrence avec le coton.

Au monastère de Sant Llorenç, on y respire un sentiment monacal, un silence qui résonne à travers de murs épais de pierre réunies avec une voûte. À l'intérieur, pour les amants de l'art et en général pour ceux qui aient une sensibilité assez fine, on peut y passer un bon moment en admirant les différents trésors logés. D'abord, la chapelle de la Mare de Déu dels Colls qui fut sculptée au XVIIIème siècle avec du bois provenant des pins noirs du Port del Comte. L'artiste fut Josep Pujol de Folgueroles. Le contrat fut signé en 1773 et on a eu besoin de dix années pour le construire et en 1784 commença la technique d'application de l'or. Cela a pris encore cinq. Il faut aussi faire mention du magnifique orgue récemment restauré à l'aide en grande partie des donations anonymes des voisins de la vallée. Finalement on peut accéder au cloître que, comme dans la plupart de ces zones, on y respire tranquillité difficile d'avoir dans des autres endroits et dans lesquels, avec un peu d'imagination, vous pouvez avoir l'impression de voir et d'entendre la prière des moines bénédictins.

Un autre endroit qu'on ne peut pas manquer, c'est le sanctuaire de la Mare de Déu de Lord. Il se trouve perché à la cime de la butte qui porte le même nom.

Il ne peut être atteint qu'à pied en montant un sentier avec degré, sombré et emperré. Lorsque vous atteignez le sommet, ce qui évidemment vous surprendra c'est la majesté de l'édifice et surtout de l'église. Remarquez la Mare de Déu, brune. C'est une pièce magnifique.

Pour finir, les amants de l'art roman y trouveront de nombreux exemples tels que ermitages de Sant Serni de Vilamantells, Santa Creu dels Ollers, Sant Martí de la Corriu et Sant Pere de Montcalb à Guixers et Sant Lleï de Casa Bella, Santa Magdalena de les Tragines ou Sant Sadurní de la Pedra à la commune de La Coma et la Pedra.

La Vall de Lord d'aujourd'hui est une vallée pleine de vitalité, bien communiquée et avec beaucoup de services. C'est une vallée, que comme la plupart des vallées pyrénéennes base son économie autour du secteur touristique grâce à son entourage superbe. En hiver, la neige aux longues pistes de ski du Port del Comte et les paysages variés qui offrent une polychromie de couleurs. Du printemps à l'automne, il est possible de pratiquer de nombreuses activités en contact avec la nature comme les randonnées, avec deux sentiers de Grande Randonnée (GR-1 et GR-7 qui combinent en plus une section du chemin Camí dels Bons Homes), un centre homologué de Vélo de montagne VTT avec beaucoup de circuits balisés, voies d'escalade, canyoning, sports aquatiques dans les eaux du réservoir de la Llosa del Cavall et aussi en automne, les forêts sont pleins avec les appréciés champignons. Les rovellons et les llenegues sont les espèces les plus importantes.

Voilà la Vall de Lord, une vallée pleine d'histoire qui désire vivre l'avenir sans perdre les racines et traditions dans un entour captivant que malgré le bruit de la vie actuelle, voudrait garder son état, les plus authentique.

Jaume Fruitós i Sayol
Président de l'Association de Tourisme de la Vall de Lord.

LA VALL DE LORD

Vall de Lord, is located in the north of the Solsonès and is a privileged place. In the middle of the Pre-pyrenees, and surrounded by high mountains, it forms a sort of "natural pot". The grey range of its mountains and its dark green pine and oak trees offers us a pleasant feeling of peace and tranquility.

When you reach this hidden valley for the first time, you get an unexpected surprise. It doesn't matter which direction you are approaching this place from, the landscape changes a lot suddenly.

Driving from the plains of the centre of Catalonia the landscape changes slowly and forests are gaining ground to the fields and the fresh feeling is gradually increasing while we are walking into a rough soil where streams and rivers lead us to the edge of young rivers such as Cardener and Aigua de Valls that mix in places full of history. A history buried, since not too many years ago, under the water of l' Embassament de la Llosa del Cavall (Reservoir Llosa del Cavall).

This valley has still the privilege of listening to the silence. This silence is only broken by small birds and goldfinches songs or by the breeze swinging the long branches of red pines and oaks or pi negre (*Pinus mugo* subsp. *uncinata*) in the highest areas of the mountains of Port del Compte or el Verd.

Fortunately, the landscape hasn't suffered too many changes, at least as a whole. If our ancestors could see it from any of the numerous vantage points, they would probably not notice many differences.

This cool and quiet landscape has been for quite some years a major tourist attraction. Mainly Sant Llorenç de Morunys and La Coma have been a relax place for families seeking peace, the freshness of its woods and the crystalline and fresh water that is provided from spring water. The river Cardener starts in the mountain chain of Port del Compte a few meters from the Coma. Its sources are the greatest attraction. An additional touristic attraction in the past decades was the sulfur water La Puda, which was known for its healing properties while praying, specially the ones related to the skin. Apart from this famous source, there are many others that contribute to form new small streams that form the hidden side valleys and shape this mountainous landscape. This landscape hides a fully story of vitality. If we traced back not so far in the time, we would identify a social structure being different than the present one.

The houses scattered in the mountains are the evidence of this changes. The houses are grouped in small parishes, many of which still remain, but unfortunately, abandoned and almost in ruins. These buildings remind us that humans lived in any place of the valley even if some places were hidden or isolated. Regarding this point, this is where the human settlement has changed the most. The expansion around the most populated areas with more services such as Sant Llorenç de Morunys and La Coma and La Pedra caused the abandonment of more distant and worse

connected. Rural parishes such as La Corriu, Montcalb, Vilamantells, Les Valls de La Pedra and Pratximiu, mostly around Romanesque chapels with a significant historical value. These small houses settled mainly around these religious buildings. They were mainly humble houses and were self-sufficient. They collected fruits and had small herds of sheep, goats or cattle. Their only means of transport were their legs, horses or donkeys that followed the steep, narrow trails (the only roads through the interior of the valley until late last century). Unfortunately, many of these paths, that so many generations of ancestors had used, have been even erased by modern forest tracks that make communication much easier. We are very grateful to, among others, hiker organizations that put its effort in recovering the local history and let them know by signaling pathways such as GR and popular walkings.

Accordingly, the wide range of landscape allows to admire from the deep and lush gorges from flow streams like the Aigua de Valls to the summits with alpine and pyrenean features such as Pedró dels Quatre Batles in the Mountains of Port del Comte, which with its almost 2,400 meters, it is considered the roof of the valley and Solsonès. In the mountain distribution, two types of morphologies are worth to mention. In the South of Sant Llorenç de Morunys the mountains shape a rough mountain range; chaotic shapes with vertical walls that conceal charming and wild places where the human presence is difficult to see: Busa, Bastets, Lord. The third one is named after the sanctuary. This is the land of truffles and charcoal people. Valleys of legends such as Llengots or Vilamala, where oak charcoal was extracted and transported little by little through labyrinthine paths and deep gorges, where the sun doesn't shine. In the north valley, sheltered from cold north winds, we find the highest chain mountains, Port del Comte and El Verd, which shake hands at Coll de Port. These are limestone mountains with slopes and rather round soft peaks, forming large meadows, such as the Pla de Bacies at Port del Comte or Coll dels Belitres at Verd, which are used in the summer by cattle looking for food in fresh herbs and tender fields before coming back to Sant Miquel and disperse for the rest of the year.

This one is also a valley full of history. Let us start with the establishment of the Benedictine monastery of Sant Llorenç de Morunys around the tenth century, a jewel of the Catalan Romanesque (Art romànic català). The town of Sant Llorenç began to develop around the monastery and some centuries later the town specialized in the manufacture of thick woolen fabric called *drap piteu*. Thanks to this industry, the town thrived. The brotherhood of Mare de Déu dels Colls, it's the most interesting place and as a legacy we can gaze at the delightful churrigueresque chapel of Mare de Déu dels Colls, which is located on the right of the church's altar. Due to the competition with cotton, this specific industry began its decline during the nineteenth century and finally disappeared in the second half of the century.

At the monastery of Sant Llorenç you can breathe a sense, a silence that sounds through its thick stone walls forming a vault. Inside, art lovers in general and people who have fine sensibility will enjoy contemplating its treasures. First of all, the magnificent chapel of the Mare de Déu dels Colls was carved in the eighteenth century with black pine from Port del Comte. The artist was Josep Pujol Folgueroles. The contract was signed in 1773 and it took ten years to build it and in 1784 he began to cover it with golden and this lasted five years. The magnificent organ should also be mentioned. It was recently restored thanks to a great extent to the anonymous donations from the valley neighborhood. Finally, you can visit the cloisters where you could breathe the peace and with a little imagination you can almost see and hear the Benedictine monks praying.

At present, the Vall de Lord is full of vitality, well connected and with many services. The economy of the valley, likewise most of the Pyrenean valleys, is based on the tourism field thanks to its magnificent surroundings. In winter, the extensive ski trails at Port del Comte and the polychrome landscapes from spring to autumn, make possible the practice of numerous activities in contact with nature such as hiking, including two great routes (GR-1 and GR-7 plus a section that combines the Camí dels Bons Homes), an approved center with numerous mountain bike circuits marked, climbing, canyoning, water sports in the reservoir of Llosa del Cavall and also in autumn the forest is full of a wide range of prized mushrooms. The most important types are named *rovellons* and *llanegues*.

That is the Vall de Lord, a valley full of history that wants to live the future without losing its own roots and traditions in a captivating environment. Despite the modern life, it keeps its most authentic and genuine feature.

Jaume Fruitós i Sayol
President de l'Associació de Turisme de la Vall de Lord
President of the Tourist Association La Vall de Lord

1. Torrent de Sant Gilí
2. Rasa de Tentellatge
3. Rasa de Mas Carissols
4. Rasa del Portell
5. Ribera de Pouets

6. Torrent de l'Urdell Superior
7. Rasa de Coll del Port
8. Rasa de Saltant inferior
9. Rasa de Saltant superior
10. Rasa de Capdevila

11. Rierol de Pratformatiu
12. Torrent de Bosoms
13. Salt de Lanó
14. Foscos d'Alqua d'Ora
15. Torrent de Montcalb

16. Torrent de Vilacireres
17. Torrent de Cal Cul Estret
18. Torrent del Clot de l'Inestret
19. Barranc Alqua de Llinars

Torrent de Sant Gili

Cambrils

800 m

180 m

3700 m

15'

3 a 4 h

2 Cotxes

Conglomerat

Regulars

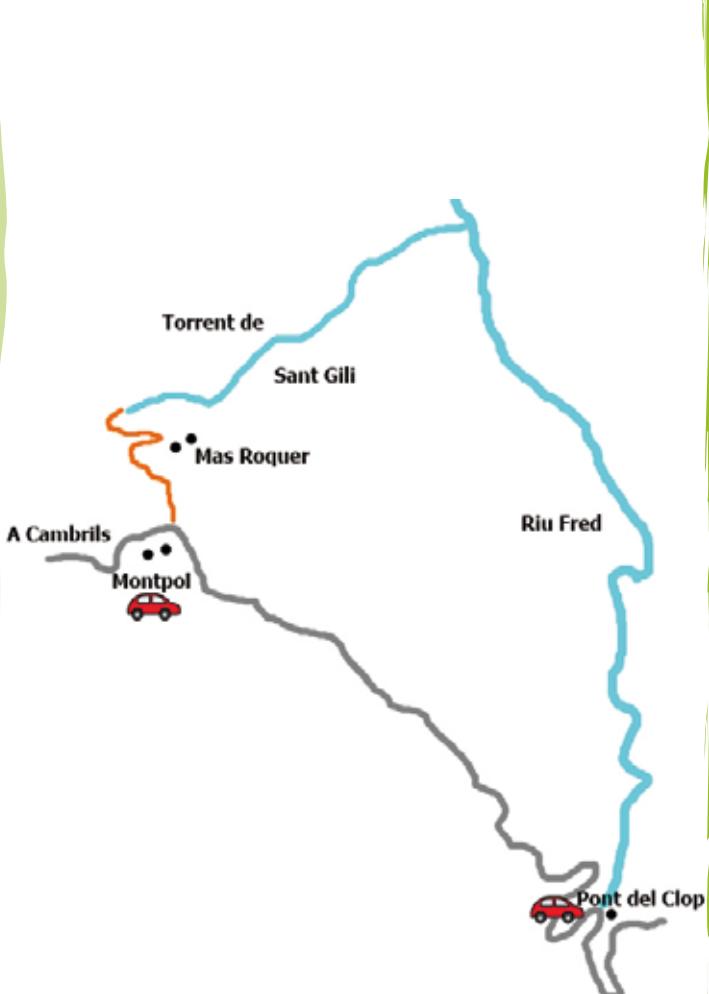
v2 a4 III

Primavera,
tardor.

Si

P In 31T 368787 UTM 4660690
P Out 31T 370520 UTM 4659129
B In 31T 368730 UTM 4661260
B Out 31T 370577 UTM 4659125

NOM: Torrent de Sant Gili

HISTÒRIA: Desconeguda

ALTRES TOPONÍMIES: No

COMBINACIÓ: Riu Fred i Ribera Salada

OBSERVACIONS: La sortida del barranc és pel riu Fred i la ribera Salada. Valoreu-ne bé el cabal a la primavera i després de pluges perquè pot ser molt alt.

DESCRIPCIÓ: Afluent de la dreta del riu Fred. Descens de conglomerat, amb un tram final molt ben format.

APROXIMACIÓ: Parirem de Sant Llorenç en direcció Solsona pel coll del Jou. Al coll del Jou agafarem la carretera LV-4241-b. Just al començament d'una gran recta trobarem l'hostal Cap del Pla. Uns metres endavant agafarem una petita carretera que surt en direcció Montpol - pont del Clop i passarem una masia. Uns metres després la carretera es bifurca i agafem el trencall de l'esquerra i el següent trencall a la dreta. Aquesta carretera ens porta al pont del Clop, on deixarem el vehicle de sortida. Continuarem per la mateixa carretera fins a trobar l'ermita de Montpol. Aquí aparcarem el vehicle d'entrada. Enfront del pàrquing i uns metres més avall surt una pista en sentit ascendent que en 500 metres ens portarà a la masia abandonada

de Mas Roquer. El barranc està just darrere de Mas Roquer. Continuarem per la pista, que en uns metres ens portarà al barranc. Baixarem pel mig del bosc per arribar-hi.

DESCENS: Els primers 300 metres són per llit, molt vestit però evitable per l'esquerra fins que comença a engorjir-se. Després es forma la gorja i comença amb uns foscos ressalts i estrets passadissos. Descens molt bonic si l'agafem bé d'aigua.

RETORN: Sortida pel pont del Clop, on tenim el segon cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOMBRE: Torrente de Sant Gili

HISTORIA: Desconocida

OTRAS TOPONIMIAS: No

COMBINACIÓN: Riu Fred y Ribera Salada

OBSERVACIONES: La salida del barranco es por el Riu Fred y la Ribera Salada. Valorar bien el caudal en primavera y después de lluvias ya que puede ir muy alto.

DESCRIPCIÓN: Aflente de la derecha del Riu Fred. Descenso de conglomerado, con un tramo final muy bien formado.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Solsona por el Coll del Jou. En la collada cogaremos la carretera LV-4241-b. Justo al principio de una gran recta encontraremos el hostal Cap del Pla. Unos metros más delante cogaremos una pequeña carretera que sale dirección Montpol- Pont del Clop y pasaremos una masía. Unos metros después la carretera se bifurca y cogaremos el cruce a la izquierda y el siguiente cruce a la derecha. Esta carretera nos lleva al Pont del Clop, donde dejaremos el vehículo de salida. Continuaremos por la misma carretera hasta encontrar la ermita de Montpol. Aquí aparcaremos el

vehículo de entrada. Delante del parking y unos metros más abajo sale una pista en sentido ascendente que en 500 metros nos llevará a la masía abandonada Mas Requer. El barranco está justo detrás de Mas Requer. Continuaremos por la pista, que en unos metros nos llevará al barranco. Bajaremos por en medio del bosque para llegar.

DESCENSO: Los primeros 300 metros son por el cauce, muy vestido pero evitable por la izquierda hasta que empieza a encajonarse. Después se forma el barranco y empieza con unos oscuros resaltes y estrechos pasillos. Descenso muy bonito si va bien de agua.

RETORNO: Salida por el Pont del Clop, donde tenemos el segundo coche.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOM: Torrent de Sant Gili

HISTOIRE: Inconnue

AUTRES NOMS: Non

COMBINAISON: Riu Fred et Ribera Salada

COMMENTAIRES: La sortie du canyon se fait au travers de la rivière Fred et la Ribera Salada. Il faut bien analyser le débit au printemps et après les précipitations, parce qu'il peut être très élevé.

DESCRIPTION: Tributaire du côté gauche de la rivière Riu Fred. Descente de conglomérat avec une section très bien formée.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route pour Solsona au travers du Coll del Jou. Au Coll del Jou prenez la route LV-4241-b. Au début de la longue ligne, vous trouverez l'hostal cap del Pla. Quelques mètres plus, prenez la route vers Montpol- Pont del Clop et passez une maison. Quelques mètres après, la route se sépare. Prenez la route à gauche et la suivante à droite. Cette route vous amènera au Pont del Clop où vous pouvez laisser le véhicule de sortie. Continuez sur la même route jusqu'à trouver l'ermitage de Montpol. Garez la voiture d'entrée. Devant le parking et quelques mètres plus au dessous, il y a un sentier qui monte et en

500 m vous amène à la maison abandonnée de Mas Roquer. Le canyon se trouve derrière le Mas Roquer. Continuez sur le sentier quelques mètres jusqu'à la début du canyon. Descendez au travers du milieu de la forêt pour y arriver.

DESCENTE: Les premiers 300m sont pleins de végétation épineuse, mais on peut les éviter en prenant le rive gauche. Depuis un bosquet bien visible et on entre dans des passages sculptés, étroits et obscures. Descente très jolie, s'il y a assez d'eau.

RETOUR: Sortie au travers du Pont del Clop, où vous avez garé le second véhicule.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà.

NAME: Torrent de Sant Gili

HISTORY: Unknown

OTHER NAMES: No

COMBINATION: Riu Fred and Ribera Salada

REMARKS: The canyon starts at the river Riu Fred and Ribera Salada. You should assess first the water flow in spring and after the rains as the flow might be very strong.

DESCRIPTION: It is the tributary river on the right of the river Riu Fred. Conglomerate cliffs with a very well formed final section.

APPROACH: From Sant Llorenç to the town of Solsona through the Coll del Jou. Once in Coll del Jou, take the road LV-4241-b. Just at the beginning of a long line, there is the hostel Cap del Pla. Take the small road heading to Montpol – Pont del Clop. Go past a Masia (Country house). After few meters, you will encounter two roads. Take the left Fork and a little further the right one. This road leads to the Pont del Clop. Park your first car here. Drive straight to the ermita de Montpol (chapel). Park the exit vehicle. In front of the parking place and some meters further there is a trail starting up. This trail leads to the abandoned Masia named Mas

Roquer (country house). The canyon is just behind the Mas Roquer. Walk some meters along the trail that leads to the gorge. Walk down inside the woods to reach it.

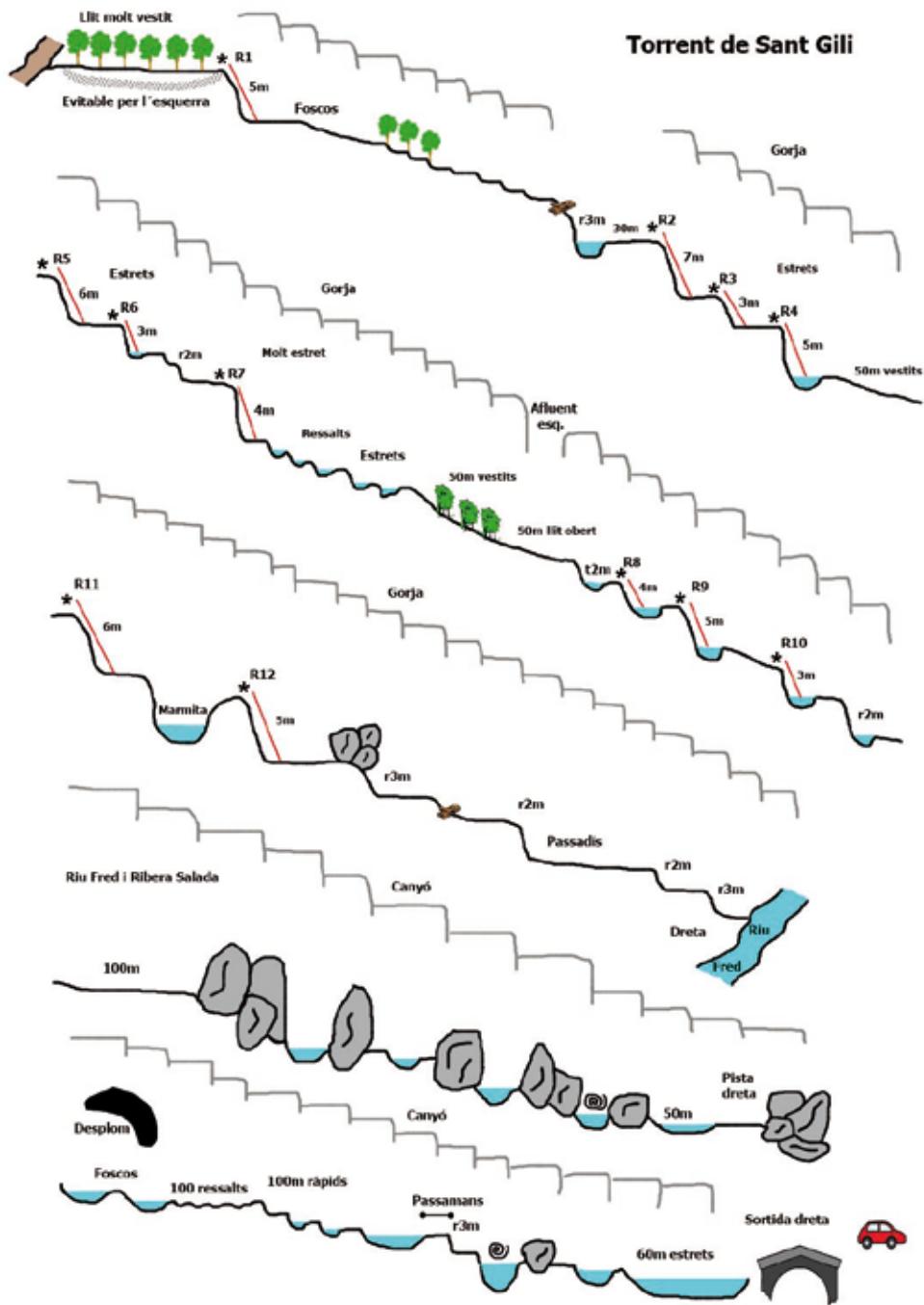
DESCENTE: The first 300m are quite tedious and you can avoid it by walking on the left until the gorge begins to form. You can observe shades, ridges, narrow passes, corridors. It is a very enjoyable, if there is enough water.

RETURN: Exit through the Pont del Clop, back to your second car.

MAP: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà.

Torrent de Sant Gili

Torrent de Sant Gili

ESPORTS
DOM

C/ St. Antoni, 13 MATARÓ
Telefon 93 796 42 21

MULLA'T AMB EL MILLOR MATERIAL

t1muntanya.com

MATERIAL TÈCNIC DE MUNTANYA MANRESA

**La proximitat fa muntanya,
la qualitat dóna seguretat.**

Rasa de Tentellatge

Cambrils

1021 m

286 m

1200 m

5'

2 a 3 h

1 h

1 Cotxe

Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a2 III

Primavera,
tardor.

Si

P In: 31T 368296 UTM 4663231
P Out: 31T 368296 UTM 4663231
B In: 31T 368269 UTM 4663380
B Out: 31T 369371 UTM 4663494

NOM: Rasa de Tentellatge

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez i Josep Vergara, al 1995

ALTRES TOPONÍMIES: No

COMBINACIÓ: Riu Fred i Ribera Salada

OBSERVACIONS: Si decidim fer la combinació amb el riu Fred i ribera Salada, hem d'avaluar bé el cabal d'aquell. És un riu que a la primavera i després de pluges pot baixar amb molta força. Si decidim fer la combinació, deixarem el cotxe de sortida al pont del Clop.

DESCRIPCIÓ: Un altre afluent de la dreta del riu Fred, amb descens de conglomerat, ben excavat, amb zones estretes, una mica vestit al principi i amb una sortida espectacular per una via ferrada.

APROXIMACIÓ: Partirem de Sant Llorenç en direcció Solsona pel coll del Jou. Al coll del Jou agafarem la carretera LV-4241-b. Just al començament d'una gran recta trobarem l'hostal Cap del Pla; uns metres després surt a la dreta una carretera en direcció Montpol - Pont del Clop. Agafarem aquesta carretera i passarem una masia. Uns metres després la carretera es bifurca i agafem el trencall de l'esquerra. Més endavant, un

altre trencall, aquesta vegada a la dreta. Passat el Pont del Clop, continuarem amunt, passarem l'ermita de Montpol i ens trobarem un cruïlla, on anirem en direcció Cambrils. Estarem atents a una pista que surt a la dreta on s'indica Mas Carissols. Baixarem per aquesta pista, passarem Mas Carissols i després passarem de llarg una pista a l'esquerra. Passades unes runes, arribarem a un desviament a la dreta amb un cartell de vedat de caça, que agafarem. Baixarem uns 400 metres i per la dreta surt una pista que puja al cim abandonant la principal. Just al cim, a 30 metres aparcarem el cotxe. El barranc està just darrere. Continuarem caminant per la pista i en deu minuts trobarem l'entrada al barranc en una corba.

DESCENS: Descens que en alguns trams ens recorda alguns barrancs de conglomerat de la Serra de Guara. Comença una mica vestit i monòton però va guanyant interès. La gorga final és la part més interessant. La sortida per la via ferrada li dóna un atractiu afegit.

RETORN: Just al final del barranc, abans d'arribar al riu Fred, per l'esquerra puja la via ferrada, d'uns 100 metres, que ens deixa a la carena. Pujarem tota la carena fins a arribar a una pista que ens durà a la principal i al cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOMBRE: Rasa de Tentellatge

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez y Josep Vergara, en 1995

OTRAS TOPONÍMIAS: No

COMBINACIÓN: Riu Fred y Ribera Salada

OBSERVACIONES: Si decidimos hacer la combinación con el Riu Fred y Ribera Salada, tenemos que evaluar bien el caudal de aquél. Es un río que en primavera y después de lluvias puede bajar con mucha fuerza. Si decidimos hacer la combinación, dejaremos el coche de salida en el Pont del Clop.

DESCRIPCIÓN: Otro afluente de la derecha del Riu Fred. Descenso de conglomerado, bien excavado, con zonas estrechas, un poco vestido al principio y con una salida espectacular por una vía ferrada.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Solsona por el Coll del Jou. En la collada cogeremos la carretera LV-4241-b. Justo al principio de una gran recta encontraremos el hostal Cap del Pla; unos metros después sale por la derecha una carretera dirección Montpol – Pont del Clop. Cogeremos esta carretera y pasaremos una masia. Unos metros después la carretera se bifurca y cogeremos el cruce por la izquierda. Más adelante,

otro cruce, esta vez a la derecha. Pasado el Pont del Clop, continuaremos arriba, pasaremos la ermita de Montpol y nos encontraremos un cruce, que cogeremos dirección Cambrils. Estaremos atentos a una pista que sale a la derecha que indica Mas Carissols. Bajaremos por esta pista, pasaremos Mas Carissols y después pasaremos de largo una pista a la izquierda. Pasadas unas ruinas, llegaremos a un desvío a la derecha con un cartel de coto de caza, por donde nos desviaremos. Bajaremos unos 400 metros y por la derecha sale una pista que sube a la cima abandonando la principal. Justo a la cima, a 30 metros aparcaremos el coche. El barranco está justo detrás. Continuaremos andando por la pista y en diez minutos encontraremos la entrada al barranco en una curva.

DESCENSO: Descenso que en algunos tramos nos recuerda a algunos barrancos de conglomerado de la Sierra de Guara. Empieza un poco vestido y monótono pero va ganando interés. La gorga final es la parte más interesante. La salida por la vía ferrada le da un atractivo añadido.

RETORNO: Justo al final del barranco, antes de llegar al Riu Fred, por la izquierda sube la vía ferrada, de unos 100 metros, que nos dejará en la carena. Subiremos toda la carena hasta llegar a una pista que nos llevará a la principal y al coche.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOM: Rasa de Tentellatge

HISTOIRE: Première descente connue, réalisée par Eduardo Gómez et Josep Antoni Vergara en 1995.

AUTRES NOMS: No

COMBINAISON: Riu Fred et Ribera Salada

COMMENTAIRES: Si vous décidez de faire la combinaison avec le Riu Fred et la Ribera Salada, vous devez bien analyser le débit. Au printemps et après des précipitations, l'eau peut couler avec beaucoup de force. Si vous décidez de faire la combinaison, laissez le véhicule à la sortie au pont del Clop.

DESCRIPTION: Un autre tributaire de la droite de la rivière Riu Fred. Descente de conglomérat, bien creusé, avec des zones étroites, avec beaucoup de végétation au début et avec une sortie superbe par une via ferrata.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers Solsona au travers du Coll del Jou. Au Coll del Jou, prenez la route IV-4241-b. Au début d'une grande ligne, vous trouverez l'hostal Cap del Pla, quelques mètres après, commence à droite une route vers Montpol – Pont del Clop. Prenez cette route et vous passerez une maison. Quelques mètres après, prenez la route à gauche. Ensuite,

prenez la route à droite. Une fois, vous avez passé le Pont del Clop, continuez à rouler et passez l'ermitage de Montpol. Vous trouverez un croisement, prenez la route vers Cambrils. Faites attention à une piste qui commence à droite, balisé avec Mas Carissols. Descendez cette piste, passez le Mas Carissols et puis dépassez une piste à gauche. Une fois vous avez passé des ruines, vous arriverez à une déviation à droite avec une affiche: *coto de caça* (chase réservée). Prenez cette route. Descendez 400m et à droite commence une piste qui monte à la cime tout en abandonnant la principale. A la cime, à 30 m, garez le véhicule. Le canyon est situé derrière. Continuez à marcher sur la piste et en dix minutes, vous trouverez le début du canyon dans une courbe.

DESCENTE: Descente que dans certaines sections nous rappelle certains conglomérats de la Serra de Guara. Au début, il y a beaucoup de végétation et est un peu monotone mais peu à peu, il va s'améliorer. La gorge finale est la partie la plus intéressante. La sortie au travers de la via ferrata, lui offre un charme additionnel.

RETOUR: À la fin du canyon et avant d'arriver à la rivière Riu Fred, à gauche, vous trouverez la Via ferrata, d'environ 100m, qui vous amènera à la crête. Montez la crête. Vous arriverez à une piste qui vous conduira à la route principale et au véhicule.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina,
Muntanya d'Alinyà

NAME: Rasa de Tentellatge

HISTORY: First known descent carried out by Eduardo Gómez and Josep Antoni Vergara in 1995.

OTHER NAMES: No

COMBINATION: Riu Fred and Ribera Salada

REMARKS: If you decide to combine it with the Riu Fred and Ribera Salada, you should first analyze its flow. This river might have a powerful flow in spring and after the rain. If you decide to take this combination, please note that you should leave your car and start at Pont del Clop.

DESCRIPTION: It is a tributary river on the right of the Riu Fred, the longest river in the area. The descent is conglomerate, well carved with narrow passages. At the beginning, it's a little tedious but at the end, there is an amazing exit through a Via Ferrata (railway track).

APPROACH: From Sant Llorenç drive to Solsona through Coll del Jou. At Coll del Jou take the road IV-4241-b. Just at the beginning of a long line you will see the hostal Cap del Pla. Take the road to the right which is a little further to Montpol – Pont del Clop. Go past a Masia (Country house). After few meters, you will encounter two roads. Take the Left Fork and a little

further the right one. This road leads you to the Pont del Clop. Drive straight, go past the ermita de Montpol (Chapel). At the road junction, drive to the town of Cambrils. Pay attention in order you see a trail starting on the right signing *Mas Carissols*. Drive down this trail. Go past *Mas Carissols* and go past the trail on the left. Drive past the ruins named *ruïnes de Tentellatge*. Take the junction to the right where you can see a sign *Coto de caça* (Private Hunting Preserve). Drive down 400m and on the right there is a trail going up to the top. Follow this trail. The canyon is just behind it. Keep on walking through the trail and the entrance to the gorge it's just 10 minutes far.

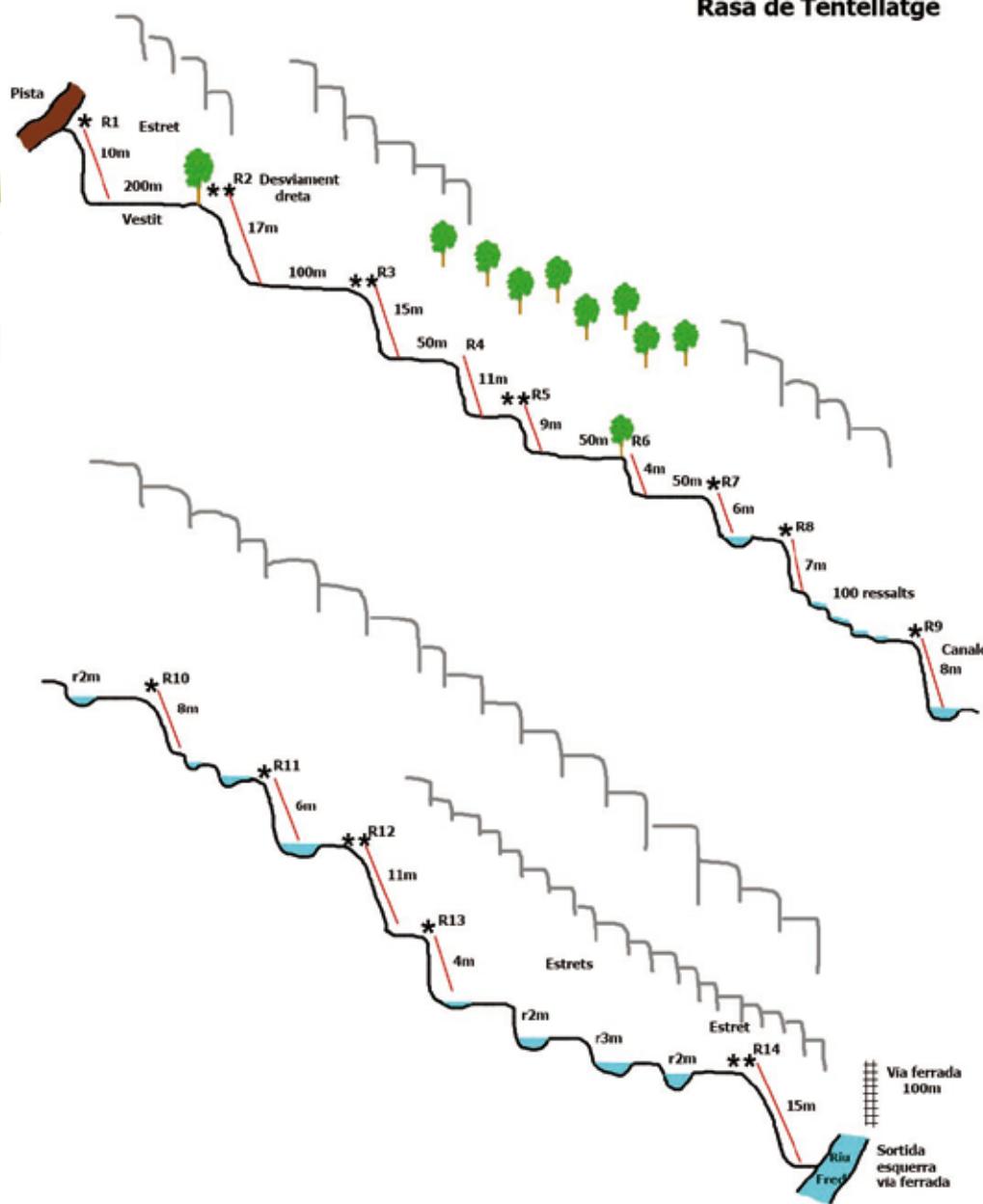
DESCENT: Some sections remembers some conglomerate gorges from the Sierra de Guara. The start is a little monotonous and tedious but it is gaining interest. Last gorge is the most interesting part. The exit through the Via Ferrata offers an added value.

RETURN: Just at the end of the gorge, before reaching the Riu Fred. Take the Via Ferrata up about 100m. Walk up the crest line until you arrive to a track that converges to the main track and to the car.

MAP: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

Rasa de Tentellatge

Rasa de Tentellatge

Busques paisatge, natura, cultura,
gastronomia, tradicions, senderisme,
BTT, esports de neu, kayak, parapent,
esports d'aventura...?

Tot això i molt més ho trobaràs a la

Vall de Lord!!

T'hi esperem!!

Rasa de Mas Carissols

Cambrils

934 m

234 m

2200 m

15'

2h 30' a 3h 30'

1h 15'

1/2 Cotxes
Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a1 II

Tardor,
Primavera

Si

P In: 31T 367670 UTM 4662887
P Out: 31T 367670 UTM 4662887
B In: 31T 368049 UTM 4662670
B Out: 31T 370001 UTM 4662604

NOM: Rasa de Mas Carissols

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez i Josep Vergara, any 1995

ALTRES TOPONÍMIES: Rasa de les Fonts

COMBINACIÓ: Riu Fred i Ribera Salada

OBSERVACIONS: Si decidim fer la combinació amb el riu Fred i la ribera Salada, hem d'avaluar bé el cabal d'aquell. Si fem la combinació, deixarem el cotxe de sortida al Pont del Clop.

DESCRIPCIÓ: Un altre afluent del riu Fred, el més llarg de la zona. Descens molt vestit fins a arribar al tram final, més excavat i menys vestit; al principi es fa una mica pesat. Descens per a col·leccionistes.

APROXIMACIÓ: Partirem de Sant Llorenç en direcció Solsona pel Coll del Jou. Al Coll del Jou agafarem la carretera LV-4241-b. Just al començament d'una gran recta trobarem l'hostal Cap del Pla. Agafarem a la dreta una carretera que surt més endavant en direcció Montpol - Pont del Clop i passarem una masia. Uns metres després la carretera es bifurca. Agafem primer el trencall de l'esquerra i més endavant un altre trencall a la dreta. La carretera ens porta al Pont del Clop. Continuarem amunt, passarem l'ermita de Montpol i

ens trobarem una cruïlla. Anirem en direcció Cambrils i estarem atents a una pista que surt a la dreta i que indica Mas Carissols. Baixarem per aquesta, passarem Mas Carissols i passarem de llarg un pista a l'esquerra. Arribarem a unes runes, les runes de Tentellatge. Aquí deixarem el cotxe. Baixarem per darrere de les runes buscant el barranc evident. Estem baixant per un afluent que en quinze minuts ens durà al primer rápel del barranc. Si tenim dos cotxes, podem deixar el de sortida al final de la pista, quan es fa intransitable.

DESCENS: Tenim una mica de tot: ràpels, ressalts, desgrimpades, trams vestits i algun salt buscat. La gorja final, més excavada i estreta, és la part més interessant.

RETORN: A la sortida del barranc, remuntarem cap a l'esquerra en busca d'un bosc. Darrere el bosc trobarem una paret. Continuarem fins a trobar un tram equipat amb cordes fixes per ajudar-nos a pujar. Haurem de salvar uns 8 metres. Continuarem pujant per la cresta de la muntanya fins a trobar un camí en uns 25 minuts. Aquest camí ens durà al cotxe en uns 45 minuts.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOMBRE: Rasa de Mas Carissols

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez y Josep Vergara, en 1995

OTRAS TOPONIMIAS: Rasa de les Fonts

COMBINACIÓN: Riu Fred y Ribera Salada

OBSERVACIONES: Si decidimos hacer la combinación con el Riu Fred y Ribera Salada, deberemos evaluar bien el caudal de aquél. Si hacemos la combinación, dejaremos el coche en la salida del Pont del Clop.

DESCRIPCIÓN: Otro afluente del Riu Fred, el más largo de la zona. Descenso muy vestido hasta llegar al tramo final, más excavado y menos vestido; al principio se hace un poco pesado. Descenso para colecciónistas.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç dirección Solsona por el Coll del Jou. En la collada cogeremos la carretera LV-4241-b. Justo al principio de una gran recta encontraremos el hostal Cap del Pla. Cogeremos a la derecha una carretera que sale más adelante dirección Montpol - Pont del Clop y pasaremos una masía. Unos metros después la carretera se bifurca. Cogeremos primero el cruce a la izquierda y más adelante otro cruce a la derecha. La carretera nos lleva

a Pont del Clop. Continuaremos, pasaremos la ermita de Montpol y nos encontraremos un cruce. Iremos dirección Cambrils estando atentos a una pista que sale a la derecha e indica Mas Carissols. Bajaremos por esta, pasaremos Mas Carissols y pasaremos de largo una pista a la izquierda. Llegaremos a unas ruinas, las ruinas de Tentellatge. Aquí dejaremos el coche. Bajaremos por detrás de las ruinas buscando el barranco evidente. Estamos bajando por un afluent que en quince minutos nos llevará al primer rápel del barranco. Si tenemos dos coches, podemos dejar el de salida al final de la pista, cuando se hace intransitable.

DESCENSO: Tenemos un poco de todo; rápeles, destrepes, tramos vestidos y algún salto buscado. Lagorja final, más excavada y estrecha, es la parte más interesante.

RETORNO: A la salida del barranco, remontaremos hacia la izquierda en busca de un bosque. Detrás del bosque encontraremos una pared. Continuaremos hasta encontrar un tramo equipado con cuerdas fijas para ayudarnos a salir. Deberemos salvar unos ocho metros. Continuaremos subiendo por la cresta de la montaña hasta encontrar un camino en unos 25 minutos. Este camino nos llevará al coche en unos 45 minutos.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOM: Rasa de Mas Carissols

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez et Josep Antoni Vergara, en 1995.

AUTRES NOMS: Rasa de les Fonts

COMBINAISON: Riu Fred et Ribera Salada

COMMENTAIRES: Si vous avez décidé de faire la combinaison avec la rivière Riu Fred et Ribera Salada, vous devez auparavant analyser bien le débit. Si on fait la combinaison, on doit garer le véhicule à la sortie du Pont del Clop.

DESCRIPTION: Un autre tributaire de la rivière Riu Fred, le plus long de la zone. Descente très complet: au début c'est un peu lourd, jusqu'à on arrive à la section finale moins creusé. Descente pour les collectionneurs.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers Solsona au travers du Coll del Jou. Au Coll del Jou prenez la route LV-4241-b. Au commencement d'une grande ligne, vous trouverez l' hostal Cap del Pla. Prenez la route à droite qui commence quelques mètres après, vers Montpol – Pont del Clop. On passera une maison. Quelques mètres après, la route se sépare. Prenez la route à gauche et à la suivante à droite. Cette

route amène au Pont del Clop. Continuez à monter, passez l'ermitage de Montpol. Ensuite, prenez la route vers Cambrils et soyez attentifs aux indications de la route qui est à droite vers le Mas Carissols. Descendez le sentier et passez le Mas Carissol. Passez le sentier à gauche. Vous arriverez aux ruines de Tentellatge. Laissez la voiture ici. Descendez derrière les ruines pour chercher le canyon. On descend sur un tributaire qui amène en 15 minutes au premier rappel. Si on a deux véhicules, on peut laisser celui de la sortie à la fin du sentier.

DESCENTE: Vous y trouverez un peu de tout : rappels, sections complètes, sauts, désescalades. La gorge finale, très creusé et étroite, est la partie la plus intéressante.

RETOUR: À la sortie du canyon, prenez le sentier à gauche tout en cherchant une forêt. Derrière la forêt on y trouvera un mur. Continuez jusqu'à trouver une section équipée avec des cordes fixes qui peuvent vous aider à monter. Il faut grimper 8 m. Remontez sur la crête de la montagne jusqu'à trouver un sentier à 25 minutes. Ce sentier vous conduira à la voiture en 45 minutes.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà.

NAME: Rasa de Mas Carissols

HISTORY: First known descent, Eduardo Gómez and Josep Antoni Vergara, in 1995.

OTHER NAMES: Rasa de les Fonts

COMBINATION: Riu Fred and Ribera Salada

REMARKS: If you decide to combine it with the Riu Fred and Ribera Salada, you should first analyze its flow. If you decide to take this combination, please note that you should leave your car and start at Pont del Clop.

DESCRIPTION: It is a tributary river of Riu Fred, the longest river in the area. The descent is a little tedious, at least until you get to the final section which is more carved. Descent only for collectors.

APPROACH: From Sant Llorenç drive to Solsona through Coll del Jou. At Coll del Jou take the road LV-4241-b. Just at the beginning of a long road, you will see the hostal Cap del Pla. Take the road to the right which is a little further to Montpol – Pont del Clop. Go past a Masia (Country house). After few meters, you will encounter two roads. Take the left Fork and a little further the right one. This road leads to the Pont del Clop. Drive straight. Go past the chapel ermita de

Montpol. At the road junction, drive direction Cambrils and pay attention in order you see a trail starting on the right direction at Mas Carissols. Drive down this trail. Go past the trail on the left. You will arrive to the ruins named ruïnes de Tentellatge. Leave your car here. Walk down behind the ruins searching for the canyon. You are walking down a tributary river leading to the first rappel in 15 minutes. If you have 2 cars, you can leave one of them at the end of the trail, just in case it is not possible to walk through it.

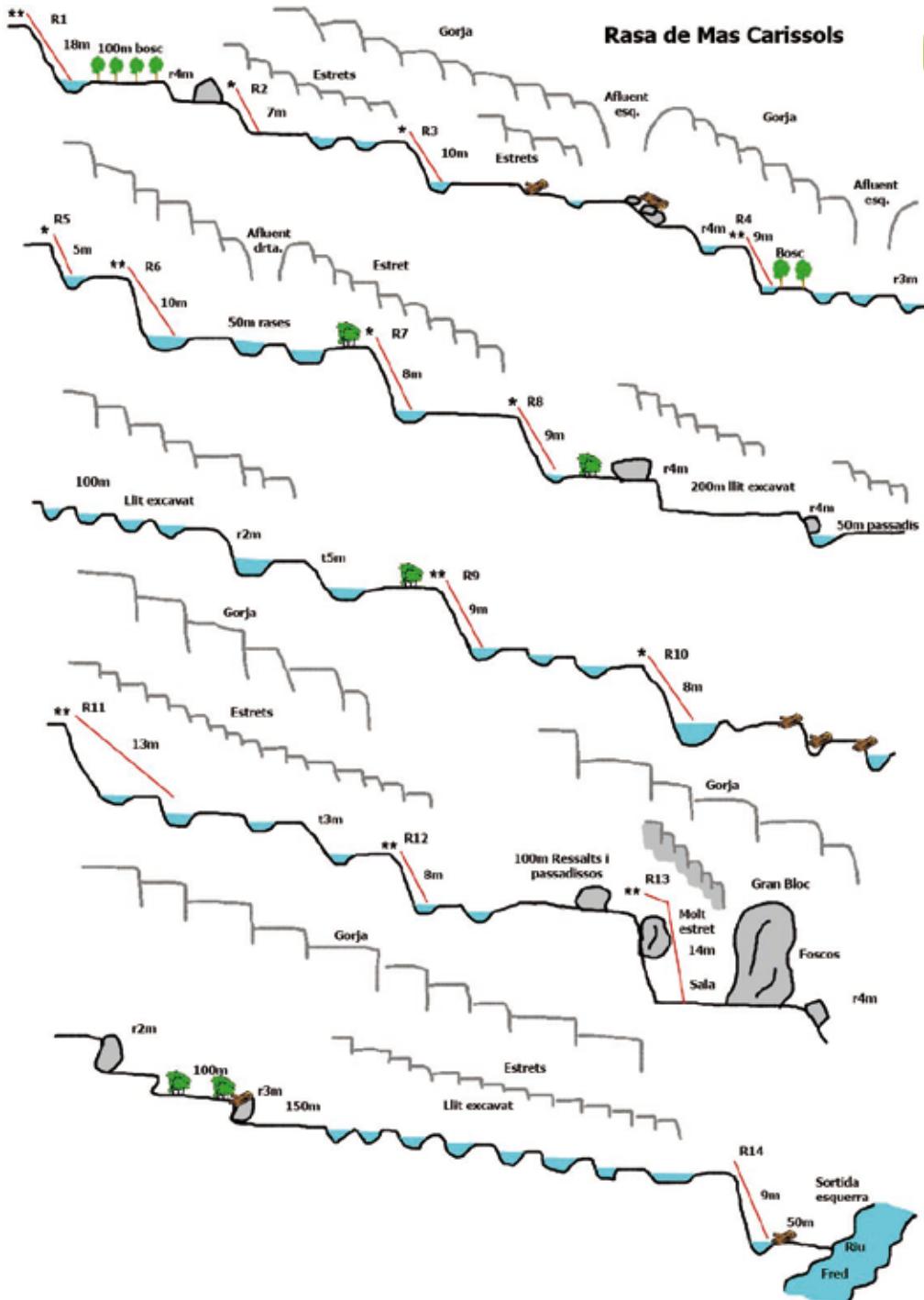
DESCENT: You can expect all kind of techniques : rappels, ridges, down-climbing, jumps. The final one is more carved and narrow and it's the most interesting section.

RETURN: Once out, go back left and search the woods. Behind them, there is a wall. Continue until you find a section equipped with fixed ropes to help you to climb. You will have to climb about 8 meters. Continue walking up to the top of the mountain until you find a path that veers for about 25 minutes. This path will take you to the car in about 45 minutes.

MAP: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà.

Rasa de Mas Carissols

Rasa de Mas Carissols

Todo reto es posible

0880 Canyon Guide

www.bestard.com

Rasa del Portell

Perles

80 m

150 m
Immediat

1 h

15' a 30'

1 Cotxe

Calcarí

Bé, Parabolts

v3 a2 I

Primavera,
tardor.

NO

NOM: Rasa del Portell

ALTRES TOPONÍMIES: Sant Ponç, Perles

HISTÒRIA: Primer descens: Xavi Vidal i Andreu Carrión, al 1989

DESCRIPCIÓ: Ens trobem amb un barranc curt però molt bonic. Ideal per a iniciació. Acostuma a portar aigua. Molt recomanable.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció al coll del Jou. A dalt continuarem recte per la carretera L-401, en direcció Cambrils-Odèn. Passarem aquests dos pobles fins a arribar a Alinyà. Després d'Alinyà passarem quatre túnels. Després de l'últim, i abans d'arribar a Perles, trobarem un pont, que creua el barranc. Aquí deixarem el cotxe.

DESCENS: Podem accedir-hi de dues maneres diferents. La primera és entrar al llit del barranc, fer un petit ressalt i trobar el primer ràpel de 4 metres. La segona és fer un ràpel de 25 metres directament des del pont.

RETORN: L'últim ràpel arriba al riu. Continuarem per aquest uns 100 metres i pujarem per la dreta fins a arribar a la carretera.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOMBRE: Rasa del Portell

OTRAS TOPONIMIAS: Sant Ponç, Perles

HISTORIA: Primer descenso: Xavi Vidal y Andreu Carrión, en 1989

DESCRIPCIÓN: Nos encontramos con un barranco corto pero muy bonito. Ideal para iniciación. Acostumbra a llevar agua. Muy recomendable.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Coll del Jou. Arriba continuaremos recto por la carretera L-401, dirección Cambrils-Odén. Pasaremos estos dos pueblos hasta llegar a Alinyà. Despues de Alinyà pasaremos cuatro túneles. Después del último, y antes de llegar a Perles, encontraremos un puente, que cruza el barranco. Aquí dejaremos el coche.

DESCENSO: Podemos acceder a él de varias maneras. La primera es entrar en el cauce del barranco, hacer un pequeño resalte y encontrar el rápel de 4 metros. La

segunda es hacer un rápel de 25 metros directamente des del puente.

RETORNO: El último rápel llega al río. Continuaremos por éste unos 100 metros y subiremos por la derecha hasta llegar a la carretera.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOM: Rasa del Portell

AUTRES NOMS: Sant Ponç, Perles.

HISTOIRE: Première descente, Xavi Vidal et Andreu Carrión, en 1989

DESCRIPTION: Vous trouverez un canyon court, mais très joli. Idéal pour les débutants. Il y a habituellement de l'eau. Très recommandable.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route direction le Coll del Jou. Continuez tout droit sur la route L-401 vers Cambrils – Odèn. Passez ces deux villages. Vous arrivez à Alinyà. Passez Alinyà et passez 4 tunnels. Après le dernier et avant d'arriver à Perles, vous trouverez un pont, qui croise le canyon. Laissez le véhicule.

DESCENTE: Vous pouvez y faire l'approche de deux façons différentes. Soit entrez au lit du canyon et vous trouvez un rappel de 4m, soit faites un rappel de 25m directement dès le pont.

RETOUR: Le dernier rappel amène à la rivière. Continuez environ 100m et remontez à droite jusqu'à arriver à une route.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NAME: Rasa del Portell

OTHER NAMES: Sant Ponç, Perles.

HISTORY: First descent, Xavi Vidal and Andreu Carrión, in 1989

DESCRIPTION: We are in front of a short, but extremely beautiful canyon. It's perfect for beginners. There is usually flow of water.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys drive to the Coll del Jou. Once on the top, continue along the L-401 road, to the town of Cambrils – Odèn. Go past two towns before you reach Alinyà. Go past Alinyà and 4 tunnels. After the last one and before arriving to Perles you will find a bridge crossing the gorge. Park your car here.

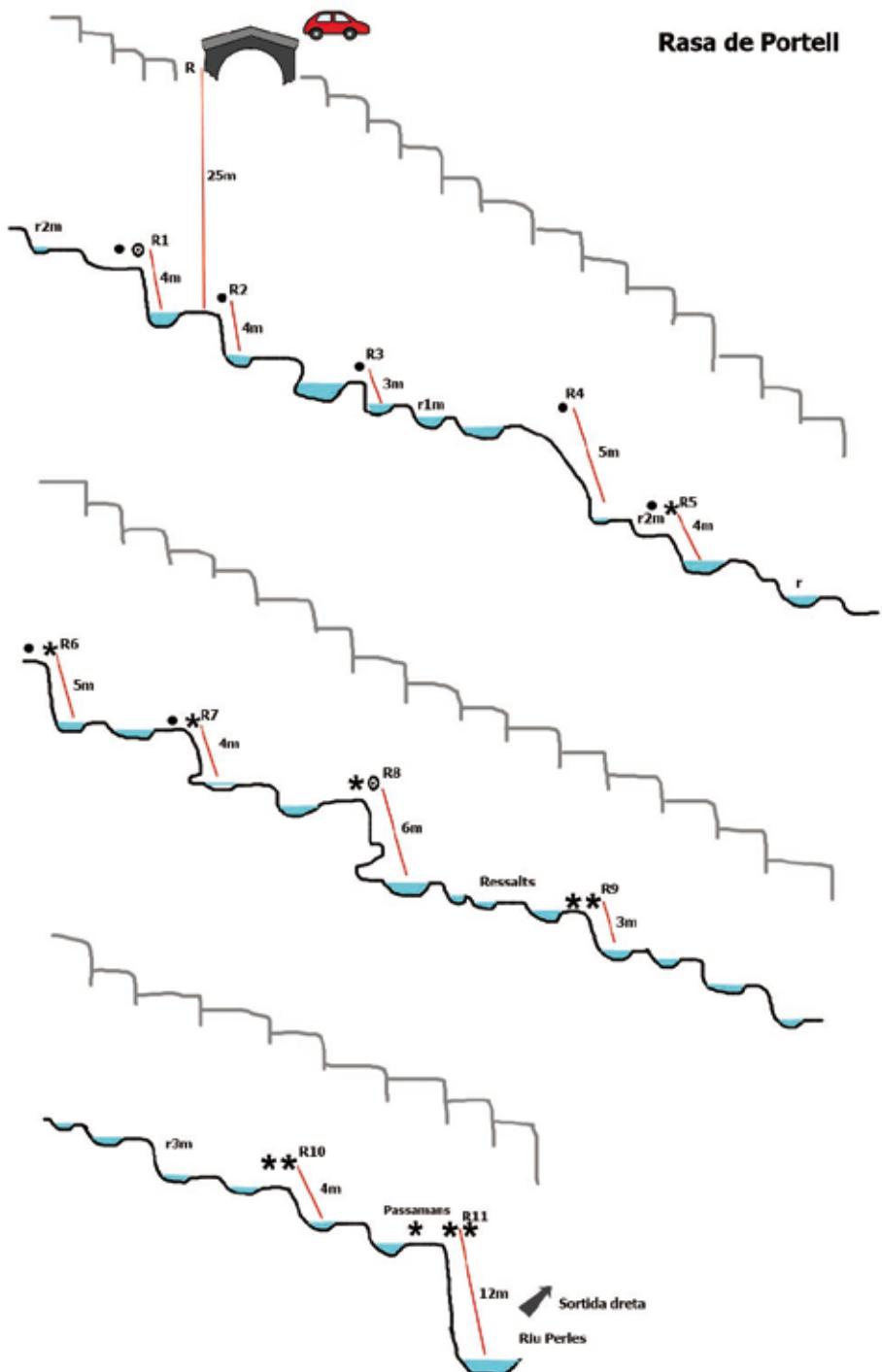
DESCENT: We can approach it from two different ways. The first one is to enter in the lower part of the gorge and a small ridge and then a first 4 m rappel. The second way is to rappel 25m directly from the bridge.

RETURN: The last rappel ends in the river. Continue the stream about 100m and walk up on the right side until you arrive to the road.

MAP: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

Rasa de Portell

Rasa del Portell

Rasa del Portell

The logo for Punt desport features a red circle containing the word "PUNT" in white capital letters. To the right of the circle is a large, stylized lowercase letter "d" in green, which is part of the word "desport" written vertically in grey. The background of the logo is a gradient from light green at the bottom to light orange at the top. At the bottom left of the logo, there is a small line of text: "Ctra. de Berga, nº9
25282 Sant Llorenç de Morunys
666 768 068". Below the logo, the website "www.pundesport.com" is written in a smaller, black font.

Ribera de Pouets

Odèn

416 m

1300 m

1h 30'

3 a 4 h

Immediat

1/2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

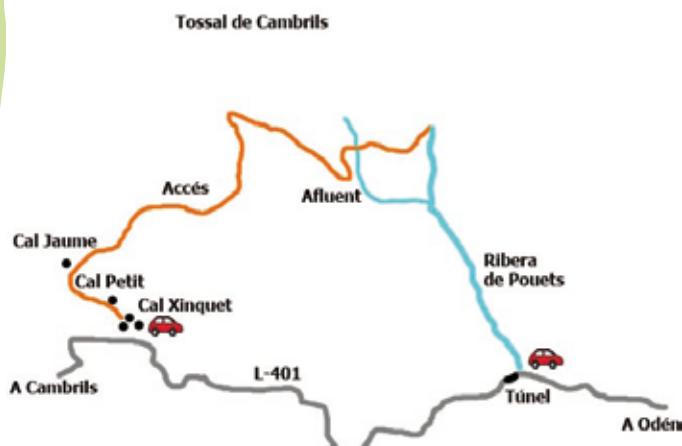
v4 a1 II

Tot l'any

Si

NOM: Ribera dels Pouets

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez, al 1996

ALTRES TOPONÍMIES: No

DESCRIPCIÓ: En aquest barranc trobem la cascada més alta de la zona, un salt de gairebé 100 metres, amb un fraccionament i pèndul. Acostuma a baixar sec.

APROXIMACIÓ: Partirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció al coll del Jou. Quan hi arribem, a l'encreuament anirem rectes per la carretera L-401 en direcció Organyà i la Seu d'Urgell. Passat el castell d'Odén, estarem atents al punt quilomètric 25 de la carretera, ja que passat aquest, a uns 100 metres, i poc abans d'arribar a un túnel, trobarem a l'esquerra un petit clar. Aquí hi ha cabuda per dos o tres cotxes. Si fem combinació de cotxes, en deixarem un. Amb l'altre cotxe, seguirem per la carretera i, poc abans d'arribar al quilòmetre 22, trobarem un clar a mà dreta. Just abans de la pista que porta a la masia Cal Xinquet, deixarem el segon cotxe. Des d'aquí, caminarem en direcció a la masia i, passada aquesta, seguirem per la pista, ara ja de terra, en direcció nord-oest. En pocs minuts arribem a les masies de Cal Jaume i Cal Petit,

aquesta última en runes. Per darrere d'aquesta, surt un sender en direcció nord-est amb marques de pintura blanca. Continuarem per aquest sender força evident i passarem per una font que normalment està seca. Poc abans d'arribar a l'entrada del barranc, a la cota 1.620 metres, passarem per un afluent; atents, no ens confonguem. L'entrada al barranc està en una baixada lleu del sender i just al costat un petit prat. Hi ha una senyalització de senders.

DESCENS: Aquest descens té el seu interès al ràpel final: la gran caiguda de quasi 100 metres. La resta del barranc podríem dir que és molt normallet. El salt de 98 metres està fraccionat, té una represa còmoda i àmplia. Per accedir-hi, s'ha de fer un pèndul d'1 metre.

RETORN: Després del gran ràpel, una zona de caos, un ràpel de 12 metres i la carretera on tenim el cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOMBRE: Ribera dels Pouets

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez, en 1996

OTRAS TOPONIMIAS: No

DESCRIPCIÓN: En este barranco encontramos la cascada mas alta de la zona, un salto de casi 100 metros, con un fraccionamiento y péndulo. Acostumbra a bajar seco.

APROXIMACIÓN: Salaremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Coll del Jou. Cuando lleguemos, en el cruce continuaremos recto por la carretera L-401 dirección Organyà y la Seu d'Urgell. Pasado el castillo de Odén, estaremos atentos al punto quilométrico 25 de la carretera, ya que pasado este, a unos 100 metros, y poco antes de llegar a un túnel, encontraremos a mano izquierda un pequeño descampado. Aquí caben dos o tres coches. Si hacemos combinación de coches, dejaremos uno. Con el otro coche, seguiremos por la carretera y, poco antes de llegar al quilómetro 22 encontraremos otro descampado a mano derecha. Justo antes de la pista que lleva a la masía Cal Xinquet, dejaremos el segundo coche. Des de aquí, andaremos dirección a la masía y, pasada esta, seguiremos por la pista, ahora ya de tierra, dirección noreste. En pocos minutos llegaremos a las masías de Cal Jaume i Cal Petit,

esta última en ruinas. Por detrás de esta, sale un sendero dirección noreste con marcas de pintura blanca. Continuaremos por este sendero bastante evidente y pasaremos por una fuente que normalmente está seca. Poco antes de llegar a la entrada del barranco, en la cota 1.620 metros, pasaremos por un afluente; atentos, no nos confundamos. La entrada al barranco está en una bajada leve del sendero y justo al lado un pequeño prado. Hay una señalización de senderos.

DESCENSO: Este descenso tiene su interés en el rápel final: la gran caída de casi 100 metros. El resto de barranco se podría decir que es muy normalito. El salto de 98 metros está fraccionado, tiene una represa cómoda y amplia. Para acceder, hay que hacer un péndulo de un metro.

RETORNO: Después del gran rápel, una zona de caos, un rápel de 12 metros y la carretera donde tenemos el coche.

MAPA: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinyà

NOM: Ribera del Pouets

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez, en 1996

AUTRES NOMS: Non

DESCRIPTION: Avec ce canyon on trouve la cascade la plus haute de la zone avec un saut de presque 100m et un fractionnement et pendule. Il est normalement sec.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys vers le Coll del Jou. Quan vous arriverez, au croisement continuez tout droit sur la route L-401 vers Organyà et la Seu d'Urgell. Après le château d'Odén, il faut faire attention au kilomètre 25 de la route, car environ 100 mètres après et peu avant d'arriver à un petit tunnel, vous trouverez un petit endroit pour y laisser le véhicule. Il y a de la place pour 2-3 voitures. Si l'on fait une combinaison de véhicules, garer un ici. Avec l'autre véhicule, suivez la route et peu avant d'entrer au km. 22, vous trouverez également sur la droite un coin pour y garer. Avant d'arriver au sentier qui porte sur la maison Masia Cal Xinquet, on va garer le deuxième véhicule. D'ici, on va marcher vers la Masia . Passé la Masia, suivez le sentier, cette fois ci de direction le N.O. En quelques minutes, vous arriverez aux maisons Masies de Cal Jaume et Cal Petit, cette dernière en

ruine. Derrière de cette maison, il y a un sentier vers le N.E. avec des marques de peinture blanche. Prenez ce sentier très visible. On passera devant une source qui est habituellement sèche. Peu avant d'arriver au début du canyon, à la cote 1.620 m., on passera devant un tributaire, mais attention, ne pas se tromper. Le début du canyon est situé sur une légère descente et juste à côté d'un petit pré. Il y a une signalisation de sentiers.

DESCENTE: L'intérêt principal de ce canyon est la verticale finale; la grande descente de presque 100m. Le reste est « normal ». Le saut de 98 m est fractionné et il est confortable et spacieux. Afin d'y accéder il faut faire un pendule d' 1 m.

RETOUR: Après un grand rappel, il y a une zone de chaos, un rappel de 12m et la route où l'on a garé le véhicule.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinya

NOM: Ribera del Pouets

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez, en 1996

AUTRES NOMS: Non

DESCRIPTION: Avec ce canyon on trouve la cascade la plus haute de la zone avec un saut de presque 100m et un fractionnement et pendule. Il est normalement sec.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys vers le Coll del Jou. Quan vous arriverez, au croisement continuez tout droit sur la route L-401 vers Organyà et la Seu d'Urgell. Après le château d'Odén, il faut faire attention au kilomètre 25 de la route, car environ 100 mètres après et peu avant d'arriver à un petit tunnel, vous trouverez un petit endroit pour y laisser le véhicule. Il y a de la place pour 2-3 voitures. Si l'on fait une combinaison de véhicules, garer un ici. Avec l'autre véhicule, suivez la route et peu avant d'entrer au km. 22, vous trouverez également sur la droite un coin pour y garer. Avant d'arriver au sentier qui porte sur la maison Masia Cal Xinquet, on va garer le deuxième véhicule. D'ici, on va marcher vers la Masia . Passé la Masia, suivez le sentier, cette fois ci de direction le N.O. En quelques minutes, vous arriverez aux maisons Masies de Cal Jaume et Cal Petit, cette dernière en

ruine. Derrière de cette maison, il y a un sentier vers le N.E. avec des marques de peinture blanche. Prenez ce sentier très visible. On passera devant une source qui est habituellement sèche. Peu avant d'arriver au début du canyon, à la cote 1.620 m., on passera devant un tributaire, mais attention, ne pas se tromper. Le début du canyon est situé sur une légère descente et juste à côté d'un petit pré. Il y a une signalisation de sentiers.

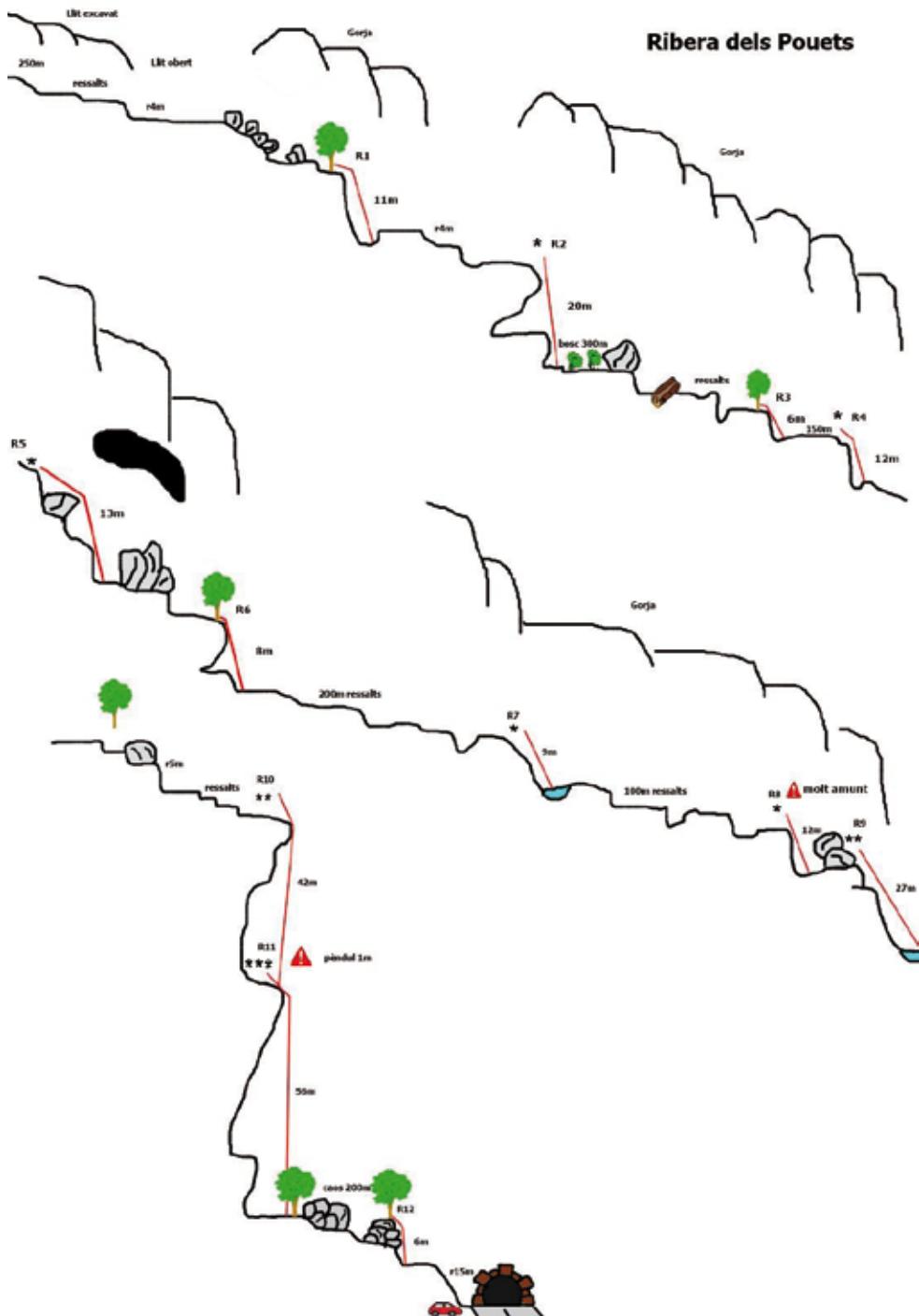
DESCENTE: L'intérêt principal de ce canyon est la verticale finale; la grande descente de presque 100m. Le reste est « normal ». Le saut de 98 m est fractionné et il est confortable et spacieux. Afin d'y accéder il faut faire un pendule d' 1 m.

RETOUR: Après un grand rappel, il y a une zone de chaos, un rappel de 12m et la route où l'on a garé le véhicule.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Muntanya d'Alinya

Ribera dels Pouets

Ribera de Pouets

Senderisme

CLUB EXCURSIONISTA
PREPIRINEU

Alpinisme

Fotografia

Kayak

Esquí

Escalada

BTT

Barrancs

Esquí de muntanya

Parapent

Vies ferrades

Raquetes de neu

Rocódrom

Espeleología

www.cepprep Pirineu.com

Torrent de l'Urdell Superior

Sant Llorenç
de Morunys

1358 m

98 m

300 m

Immediat

1 h a 1 h 30'

20'

1/2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a1 I

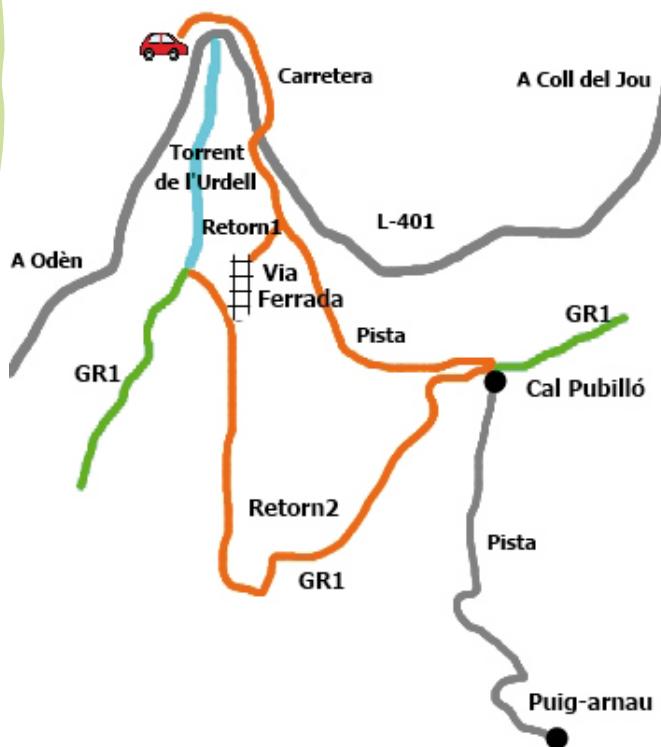
Primavera,
tardor

Si

P In: 31T 377979 UTM 4666085
P Out: 31T 378343 UTM 4665380
B In: 31T 378001 UTM 4666095
B Out: 31T 377959 UTM 4665815

NOM: Torrent de l'Urdell superior - Salt de la Perdiu

ALTRES TOPOONÍMIES: No

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez, al 1998

OBSERVACIONS: Aquest barranc és dels més llargs de la zona: unes sis hores. Aquesta ressenya és només del tram superior. Fins al Salt de la Perdiu, hora i mitja de descens.

DESCRIPCIÓ: Sens dubte en aquest barranc trobarem el rápel més bonic de tot el Solsonès: el Salt de la Perdiu. Descens molt recomanable. Aconsellable per fer després de pluges o durant el desgel. Recomanem fer la sortida per la via ferrada de Puig Arnau - Canalda, ja que li dóna un atractiu afegit.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció al coll del Jou. En arribar-hi continuarem per la carretera L-401 en direcció Cambrils-Odèn. A la segona corba tancada a l'esquerra trobarem el barranc. Hi ha una àmplia zona per deixar el cotxe. Sota el pont comença el barranc, al principi poc evident. Si ens passem la corba, arribarem a un altre barranc, aquest molt més evident; és la riera de Canalda. Tornarem enrere.

DESCENS: Començà sota el pont, endinsant-se al bosc, i a poc a poc es va formant la gorja; a la fi s'arriba a l'espectacular Salt de la Perdiu.

RETORN: OPCIÓ A: Per la via ferrada de Puig Arnau - Canalda, d'uns 120 metres. Uns metres després del Salt de la Perdiu, agafarem un camí cap a l'esquerra que travessa el llit, i de seguida ens trobarem amb la via ferrada. En sortir de la via ferrada continuarem pujant fins a trobar una pista; agafarem la pista a l'esquerra, que ens portarà a la carretera. Carretera a l'esquerra i arribada al cotxe.

OPCIÓ B: Passarem de llarg la via ferrada, continuarem el camí fins a arribar a Cal Pubilló. Aquí agafarem una pista a l'esquerra que ens portarà a la carretera. Carretera a l'esquerra i arribada al cotxe.

MAPA: Editorial Alpina. Vall de Lord

NOMBRE: Torrent de l'Urdell superior - Salt de la Perdiu

OTRAS TOPOONIMIAS: No

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez, en 1998

OBSERVACIONES: Este barranco es uno de los más largos de la zona: unas seis horas. Esta reseña es sólo del tramo superior. Hasta el Salt de la Perdiu, hora y media de descenso.

DESCRIPCIÓN: Sin duda en este barranco encontraremos el rápel más bonito de todo el Solsonés: el Salt de la Perdiu. Descenso muy recomendable. Aconsejable hacer después de lluvias o durante el deshielo. Recomendamos hacer la salida por la vía ferrada de Puig Arnau – Canalda, ya que le da un atractivo añadido.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Coll del Jou. Cuando lleguemos, nos desviaremos por la carretera L-401 dirección Cambrils-Odèn. En la segunda curva cerrada a la izquierda encontraremos el barranco, al principio poco evidente. Si nos pasamos la curva, llegaremos a otro barranco, este mucho más evidente; es la riera de Canalda. Volveremos atrás.

DESCENSO: Empieza bajo el puente, entrando en el bosque, y poco a poco se va formando el barranco. Al final llegamos al espectacular Salt de la Perdiu.

RETORNO: Opción A: Por la vía ferrada de Puig Arnau – Canalda, de unos 120 metros. Unos metros después del Salt de la Perdiu, cogeremos un camino hacia la izquierda que atraviesa el cauce, seguidamente nos encontramos la vía ferrada. Al salir de la vía ferrada continuaremos subiendo hasta encontrar una pista; cogeremos la pista a la izquierda, que nos llevará a la carretera. Carretera a la izquierda y llegada al coche. Opción B: Pasaremos de largo la vía ferrada, continuaremos por el camino hasta llegar a Cal Pubilló. Aquí cogeremos una pista a la izquierda que nos llevará a la carretera. Carretera a la izquierda y llegada al coche.

MAPA: Editorial Alpina. Vall de Lord

NOM: Torrent de l'Urdell superior – Salt de la Perdiu

AUTRES NOMS: Non

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez, en 1998.

COMMENTAIRES: Ce canyon est l'un des plus longs de la zone, environ 6 heures. Cette topo-guide concerne seulement la section amont. Jusqu'au Salt de la Perdiu, une heure et demie de descente.

DESCRIPTION: Sans doute, dans ce canyon, on va trouver le plus bel rappel de tout le Solsonès, le Salt de la Perdiu. Descente très recommandable. Il est conseillé surtout après les précipitations ou pendant la fonte. On vous recommande de sortir au travers de la Via Ferrata de Puig Arnau-Canalda, car cela fait la route plus attrayante.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys vers le Coll del Jou. Passez le Coll et continuez sur la route L-401 vers Cambrils – Odèn. Le canyon est situé au deuxième tournant à gauche. Une zone bien large vous permet de garer le véhicule. Le canyon commence au-dessous du pont Sota et au début il est peu évident. Si vous avez passé le tournant, vous arriverez à un autre canyon qui est plus évident. Il s'agit de Riera de Canalda. Il faut, donc, retourner.

DESCENTE: Commence au-dessous du pont, et rentre dans la forêt. La gorge se forme peu à peu. Ensuite, vous arrivez à l' spectaculaire Salt de la Perdiu.

RETOUR: Option A: A travers de la Via ferrata de Puig Arnau-Canalda, environ 120 m. Quelques mètres après le Salt de la Perdiu, prenez le sentier à gauche et vous trouverez la Via Ferrata. En sortant de la Via Ferrata, remontez jusqu'au sentier, prenez le sentier à gauche qui vous amène à la route. Prenez la route à gauche et vous arrivez au véhicule.

Option B: Passez la Via Ferrata et continuez le sentier jusqu'à arriver à Cal Pubilló. Prenez ici un sentier à gauche qui amène à la route. Route à gauche et vous arrivez à la voiture.

TOPO-GUIDE: ditorial Alpina. Vall de Lord.

NAME: Torrent de l'Urdell superior – Salt de la Perdiu

OTHER NAMES: No

HISTORY: First known descent, Eduardo Gómez, al 1998.

REMARKS: This is one of the longest in the area. You need about six hours. This route diagram describes only the upper section. Until the Salt de la Perdiu, you need one hour and a half to descent.

DESCRIPTION: You will experience the most beautiful rappel in all the Solsonès area, the Salt de la Perdiu. This is a highly recommended descent. It is recommended to do it after the rain or during the thawing. We recommend you to exit through the Via Ferrada (Railway route) of Arnau Puig Canalda because it offers an added value.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to Coll del Jou. When you get it, follow the L-401 road to the town of Cambrils – Odèn. You will find the gorge on the second sharp bend on the left. There is a big parking area. The gorge starts under the bridge and it's not very visible. If you drive past the bend, you will reach another gully, which is more visible. It is called Riera de Canalda. In this case, drive back.

DESCENT: The entrance is under the bridge. Walk into the woods and little by little the gorge will get more visible. Then you'll reach the amazing Salt de la Perdiu.

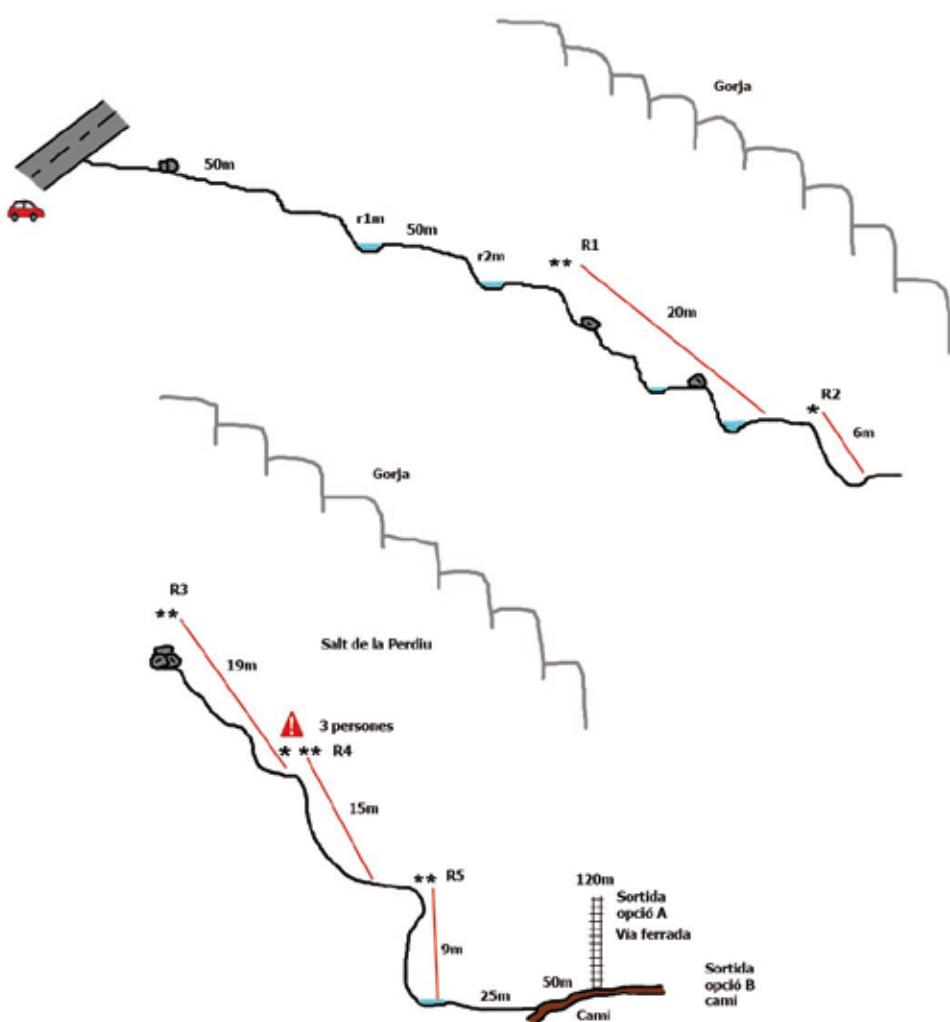
RETURN: Exit A: Through the Via ferrada of Puig Arnau-Canalda, about 120m. Once in Salt de la Perdiu, walk some meters further and take the path to the left crossing the stream. You will immediately see the Via Ferrada. Once finished with the Via Ferrada continue up the path until you find the trail. Take the trail to the left that leads to the road. Take the road left and you will find the car.

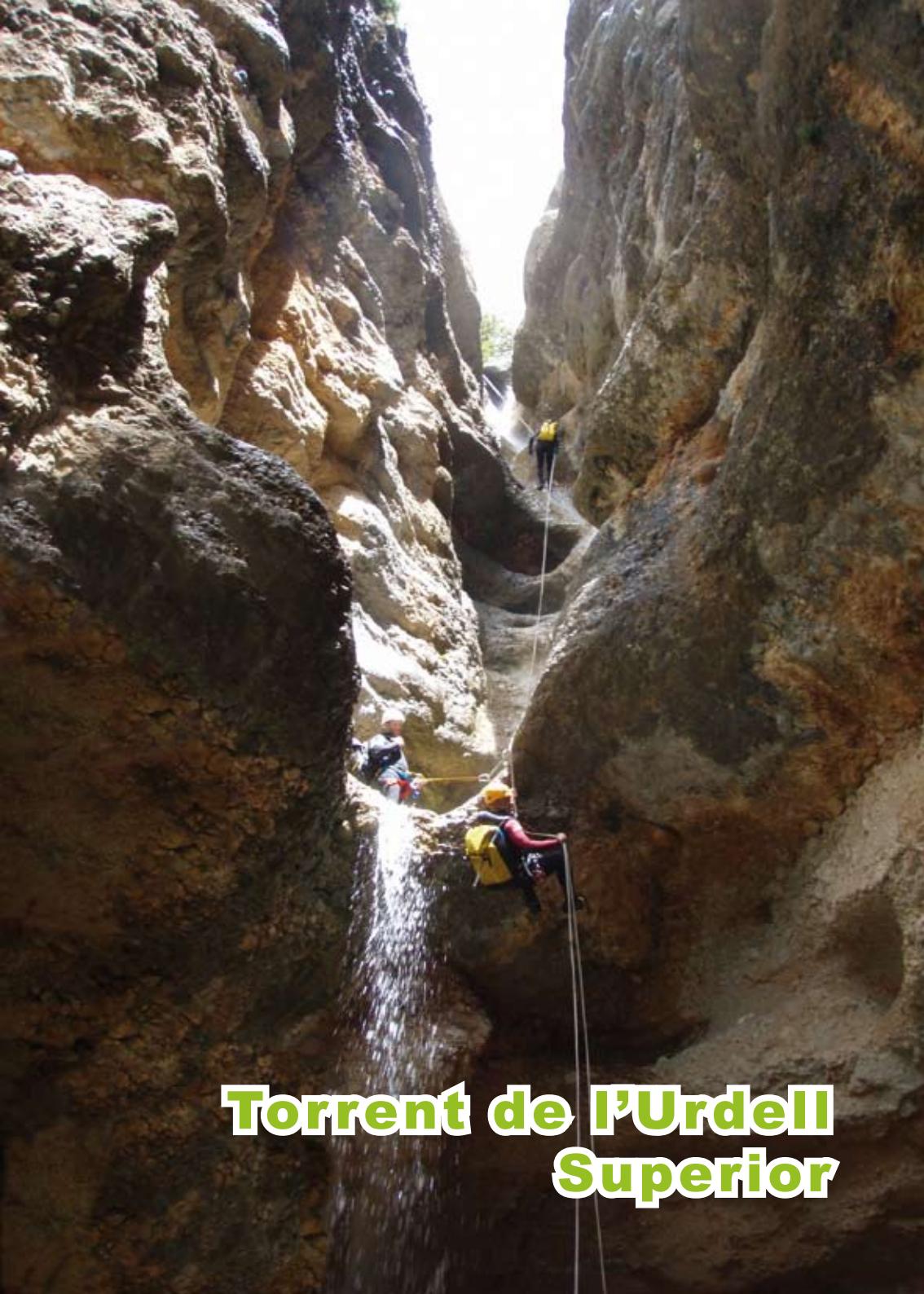
Exit B: Go past the Via Ferrada. Continue along the path until you get the Cal Pubilló. Take the trail on the left here that leads to the road. Take the road left and you will find the car.

MAP: Editorial Alpina. Vall de Lord.

Torrent de l'Urdell superior - Salt de la Perdiu

Torrent de l'Urdell Superior

Torrent de l'Urdell Superior

SELAND

SELAND S.A.
POL. IGELTZERA, NAVES 45 48610 URDULIZ - VIZCAYA - SPAIN TLF: (34) 94 676 48 75 FAX: (34) 94 676 57 56

seland@seland.com

 selandwetsuits

www.seland.com

Rasa de Coll del Port

La Coma

1252 m

99 m

400 m

20'

1 h a 1 h 30'

Immediat

1/2 Cotxes

Calcarei

Bé - Químics i
Parabolts

v3 a2 ||

Primavera, Tardor.

No

P In: 31T 0382214 UTM 4672218
P Out: 31T 0382326 UTM 4672060
B In: 31T 0382216 UTM 4672469
B Out: 31T 0382326 UTM 4672060

NOM: Rasa de Coll del Port

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez i Kiku Carcasona, al 1994

ALTRES TOPONÍMIES: No

COMBINACIÓ: Rasa del Saltant

DESCRIPCIÓ: Aquest descens, junt amb el Torrent de Vilacireres, són els més coneguts i transitats de la zona. Descens molt ben format, excavat en calcari. Acostuma a portar aigua tot l'any. Descens curt però molt interessant. Cal tenir en compte que sovint hi cauen pedres.

APROXIMACIÓ: Partirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció al poble de La Coma, que passarem. També deixarem enrere les Fonts del Cardener. Dos quilòmetres després d'aquestes, al quilòmetre 32 de la carretera, en un revolt a l'esquerra, trobarem el barranc i el parcíng. Cent metres avall surt una pista que travessa una granja. Continuarem fins a trobar un barranc;

just aquí canviarem de direcció i agafarem un sender poc evident ascendent a l'esquerra, que seguirem fins a arribar a una masia. El camí baixa a buscar el llit vorejant la masia.

RETORN: Després de l'últim ràpel ens trobem el pont on hem deixat el cotxe. Travessem el túnel i pugem fins al parcíng.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Rasa de Coll del Port

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez y Kiku Carcasota, en 1994

OTRAS TOPONÍMIAS: No

COMBINACIÓN: Rasa del Saltant

DESCRIPCIÓN: Este descenso, junto con el Torrent de Vilacireres, son los más conocidos y transitados de la zona. Descenso muy bien formado, excavado en calcáreo. Acostumbra a llevar agua todo el año. Descenso corto pero muy interesante. Hay que tener en cuenta que a menudo caen piedras.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys en dirección al pueblo de La Coma, que pasaremos. También dejaremos atrás las Fonts del Cardener. Dos kilómetros después de estas, en el kilómetro 32 de la carretera, en una curva a la izquierda, encontraremos el barranco y el aparcamiento. Cien metros más abajo sale una pista que atraviesa una granja. Continuaremos hasta encontrar un barranco;

justo aquí cambiaremos de dirección y cogeremos un sendero poco evidente ascendente a la izquierda, que seguiremos hasta llegar a una masía. El camino baja a buscar el cauce bordeando la masía.

RETORNO: Después del último rápel nos encontramos el puente donde hemos dejado el coche. Atravesamos el túnel y subimos hasta el aparcamiento.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Rasa de Coll del Port

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez et Kiku Carcasona, en 1994

AUTRES NOMS: Non

COMBINAISON: Rasa del Saltant

DESCRIPTION: Cette descente, avec celle du Torrent de Vilacireres, sont les plus connues et fréquentées de la zone. Descente très bien formée, et creusée en calcaire. Normalement, il y a un débit correct toute l'année. Courte descente, mais très intéressante. Il faut tenir compte du fait qu'il y a souvent des chutes de pierres.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers le village de La Coma. Passé la Coma, vous arrivez aux Fonts del Cardener. Passez-les aussi. Après 2 km, au km. 32 de la route, dans un tournant à gauche, vous trouverez le canyon et le parking. 100 mètres au dessous, commence une piste qui traverse une ferme. Continuez et vous verrez un canyon, justement ici, changez la direction en prenant un sentier de

montée peu évident à gauche. Suivez-le jusqu'à vous arrivez à une maison. Le sentier va chercher le lit du torrent tout en longeant la maison.

RETOUR: Après le dernier rappel, vous êtes au pont où vous avez garé le véhicule. Enjambez le tunnel et puis montez jusqu'au parking.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Rasa de Coll del Port

HISTORY: First known canyoneer Eduardo Gómez and Kiku Carcasona, in 1994

OTHER NAMES: No

COMBINATION: Rasa del Saltant

DESCRIPTION: Both the present canyoning and the Torrent de Vilacireres are the most famous and busy in the area. The canyon is very well formed, carved in limestone. The water flows all the year. It's a short canyon but a very interesting one. Keep in mind that stones are often falling.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys drive to La Coma and drive past the town. Drive past the Fonts del Cardener (Sources). 2 km further, in the milestone 32 (Km 32) in a bend on the left, there is the gully. Park the car here. The trail starts 100 m further down and crosses a farm. Drive until you find a gully, and then head off and take the left fork of a not remarkable path

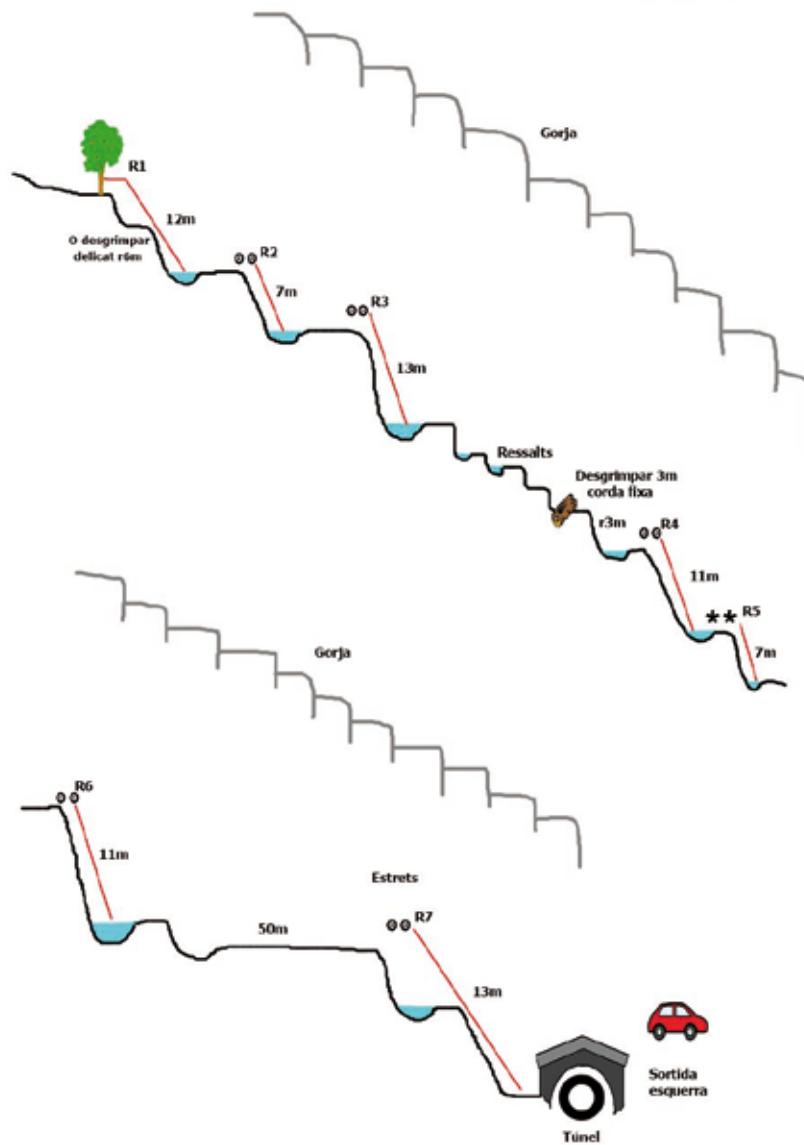
up. Follow it until you get a country house. The trail goes down to the stream surrounding the country house.

DESCENT: When you finish the last rappel, you will be in the bridge, where you have left the car park. Cross the tunnel and walk up to the car park.

MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Rasa de Coll del Port

Rasa de Coll del Port

Rasa de Coll del Port

Rasa del Saltant

La Coma

1614 m

499 m

Sup. 512 m –
Inf. 220 m

Sup. 1 h 30' –
Inf. 15'

Sup. 2 h -
Inf. 2 h

2 Cotxes

Calcarí

Bé, Parabolts

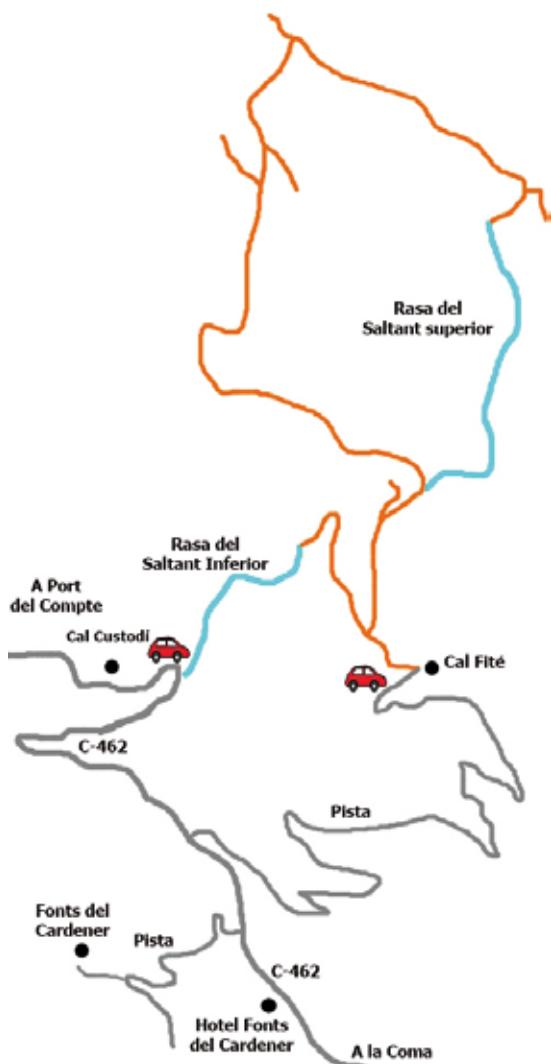
v4 a1 II

Tot l'any

No

P In: 31T 383542 UTM 4671463

P Out: 31T 382800 UTM 4671565

B In: 31T 383614 UTM 4672381

B Out: 31T 382880 UTM 4671663

NOM: Rasa del Saltant

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez i Kiku Carcasona, al 1994

ALTRES TOPONÍMIES: Barranc de Cal Fité

COMBINACIÓ: Rasa de Coll del Port

DESCRIPCIÓ: Dos trams ben diferenciats, superior i inferior. Podem fer tot el barranc o només un tram. Molt ben excavat. Acostuma a estar sec tot l'any, difícilment el trobarem amb aigua. Barranc molt vertical, sobretot el tram superior.

APROXIMACIÓ: Parirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció al poble de La Coma. Passat aquest, a uns 3 quilòmetres, en un revolt tancat a l'esquerra, veurem el barranc a la dreta. Aquí deixarem el cotxe de sortida. Amb l'altre cotxe tornarem en direcció Sant Llorenç de Morunys. Una mica abans d'arribar al quilòmetre 7 de la carretera, trobarem una pista a l'esquerra, que indica Camí dels Clots. Aquesta ens pujarà fins a la masia de Cal Fité. Cent metres abans de la masia podrem deixar el cotxe.

Si només volem fer el tram inferior, agafarem un sender molt evident a l'esquerra de la masia, que en 10 minuts ens portarà a l'entrada del tram inferior.

Si volem fer el tram superior, del mateix parcíng surt un sender que remunta en direcció nord nord-oest a Coma Pregona i Collada de La moixa. El sender és molt evident fins a arribar a una zona recentment desforestada, a la qual farem més atenció. Arribem a una pista forestal que seguirem fins a arribar a una cruïlla amb un pal indicador. Agafarem la pista de la dreta i la seguirem uns 600 metres fins a arribar a una altra cruïlla. Ens desviarem una altra vegada a la dreta. Aquesta pista en descens va a buscar el llit del barranc i el primer ràpel.

RETORN: Si només fem el tram inferior, anirem a parar al cotxe. Si fem el superior i l'inferior, també. Si fem només el superior, després del ràpel de 35 metres seguirem baixant uns metres més pel llit fins a trobar un sender que creua el barranc. El passem, fem algun ressalt més fins a arribar a una clariana molt evident. Aquí surt un petit sender a l'esquerra que ens portarà al camí d'aproximació i al cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Rasa del Saltant

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez y Kiku Carcasona, en 1994

OTRAS TOPONIMIAS: Barranco de Cal Fité

COMBINACIÓN: Rasa de Coll del Port

DESCRIPCIÓN: Dos tramos bien diferenciados, superior e inferior. Podemos hacer todo el barranco o sólo un tramo. Muy bien excavado. Acostumbra a ir seco todo el año, difícilmente lo encontraremos con agua. Barranco muy vertical, sobretodo el tramo superior.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys dirección el pueblo de La Coma. Pasado éste, a unos 3 kilómetros, en una curva cerrada a la izquierda, veremos el barranco a la derecha. Aquí dejaremos el coche de salida. Con el otro coche volveremos dirección Sant Llorenç de Morunys. Un poco antes de llegar al kilómetro 7 de la carretera, encontraremos una pista a la izquierda, que indica Camí dels Clots. Ésta nos llevará a la masía de Cal Fité. Cien metros antes de llegar a la masía podremos dejar el coche.

Si sólo queremos hacer el tramo inferior, cogeremos un sendero muy evidente a la izquierda de la masía,

que en 10 minutos nos llevará a la entrada del tramo inferior.

Si queremos hacer el tramo superior, del mismo parking sale un sendero que remonta dirección norte noroeste a coma Pregona y Collada de La Moixa. El sendero es muy evidente hasta llegar a una zona recientemente desforestada, en la que prestaremos más atención. Llegaremos a una pista forestal que seguiremos hasta llegar a un cruce con un palo indicador. Cogeremos la pista de la derecha y seguiremos unos 600 metros hasta llegar a otro cruce. Nos desviaremos otra vez a la derecha. Esta pista desciende buscando el cauce del barranco y el primer rápel.

RETORNO: Si sólo hacemos el tramo inferior, iremos directamente al coche. Si hacemos el superior y el inferior, también. Si hacemos sólo el superior, después del rápel de 35 metros seguiremos bajando unos metros más por el cauce hasta encontrar un sendero que cruza el barranco. Lo pasamos, hacemos algún resalte más hasta llegar a un claro muy evidente. Aquí sale un pequeño sendero que nos llevará al camino de aproximación y al coche.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Rasa del Saltant

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez et Kiku Carcasona, en 1994.

AUTRES NOMS: Barranc de Cal Fité.

COMBINAISON: Rasa de Coll del Port

DESCRIPTION: Deux sections très différentes, en amont et en aval. On peut faire tout le canyon ou seulement une section. Très bien creusé. Il est habituellement sec toute l'année. C'est difficile de trouver de l'eau. Canyon très vertical, surtout sur la section en amont.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers La Coma. Passez le village et à environ 3 Km, dans un tournant fermé à gauche, vous verrez le canyon à droite. Laisser le premier véhicule. Avec le second véhicule, tournez vers Sant Llorenç de Morunys. Un peu avant d'arriver au Km 7 de la route, vous trouverez un sentier à gauche, qui indique la route vers Camí dels Clots. Ce sentier monte jusqu'à la Masia de Cal Fité. Vous pouvez vous garer 100m avant d'arriver à la Masia.

Si vous désirez faire seulement la section aval, prenez le sentier très évident à gauche de la Masia. Ce sentier vous amène en 10 minutes au début de la section aval. Si vous désirez faire aussi la section amont,

prenez le sentier qui part du parking et va direction N-N.O vers Coma Pregona et Collada de La moixa. Le sentier est très évident jusqu'on arrive à une zone déboisé, où l'on doit faire plus d'attention. On arrive à un sentier forestier. Suivre ce sentier jusqu'on arrive à un tronc avec des indications. Prendre le sentier à gauche et suivre environ 600m jusqu'on arrive à un autre croisement. Ensuite, prendre le sentier à gauche. Ce sentier en descente, amène au premier rappel.

RETOUR: Si l'on fait seulement la section aval, on sortira directement au véhicule. Si l'on fait l'amont et aval, il faut procéder de la même façon. Si l'on fait seulement l'amont, après le rappel de 35m, il faudra descendre quelques mètres jusqu'au sentier qui enjambe le canyon. Il faut le croiser et arriver à une clairière très évidente. Ici, il commence un petit sentier à gauche qui amène au sentier d'approche et au véhicule.

TOPO-GUIDE : Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Rasa del Saltant

HISTORY: First known descent, Eduardo Gómez and Kiku Carcasona, in 1994.

OTHER NAMES: Barranc de Cal Fité.

COMBINATION: Rasa de Coll del Port

DESCRIPTION: There are two different sections, upper and lower. You can do the complete gorge or just a section. It is very good carved. It is usually dry all year long. It is difficult to find water in it. Very vertical cliffs, above all the upper section.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to the town La Coma. Go past the town and after about 3 Km, there is a sharp bend on the left. You can see the gorge on the right. Leave the exit car there. Drive back heading for Sant Llorenç de Morunys with the second car. Just before arriving to the milestone Km 7, you will find a trail on the left heading for the Camí dels Clots. This path goes up until the country house Masia de Cal Fité. You can leave the car just 100m before the contry house. If you want to do only the lower section, take the path on the left of the country house. You are expected to get to the start of the lower section in 10 minutes. If you want to try with the upper section, take the path up in the park place heading N.N.O to Coma Pregona

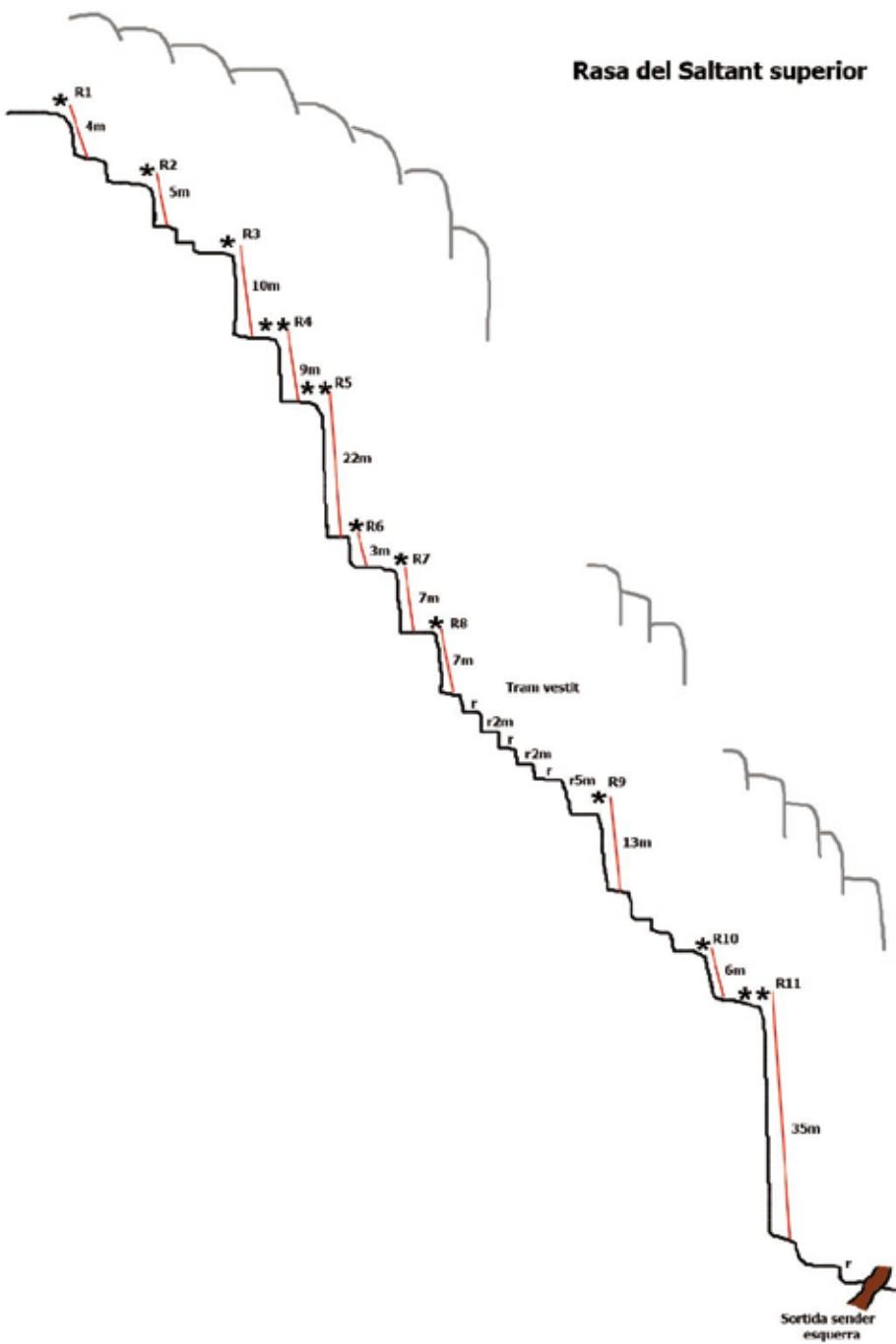
and Collada de La moixa. The path is very visible until you arrive to a recent deforested area, where you will have to pay more attention. You will arrive to a forest trail. Continue along it until you arrive to a crossroad indicated with a small sing at the top of a log. Veer right and walk about 600m until you arrive to a junction. Take the trail to the right. This down trail leads to the gully and the first rappel.

RETURN: If you do only the lower section, you will end up at the car. If you do the upper and lower section do the same. If you do only the upper section, after the 35 m rappel continue down some meters until you find a path that crosses the gorge. Cross it and you will arrive to an open air. Here there is a small path on the left that leads to the approach path and to the car.

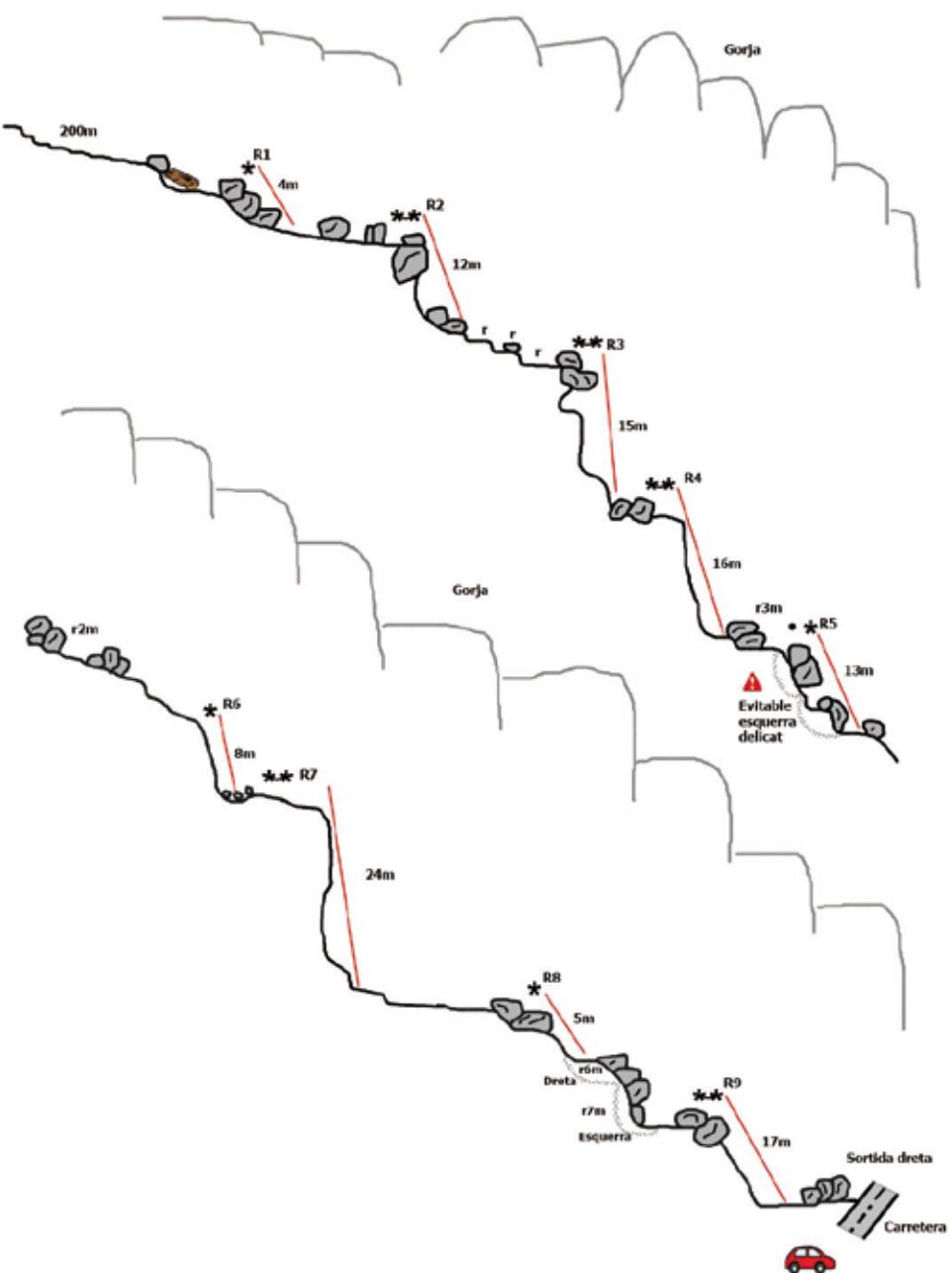
MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Rasa del Saltant superior

Rasa del Saltant inferior

Rasa del Saltant

Rasa de Capdevila

Sant Llorenç
de Morunys

980 m

193 m

1400 m

1 h

2 h a 2 h 30'

10'

1/2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a1 II

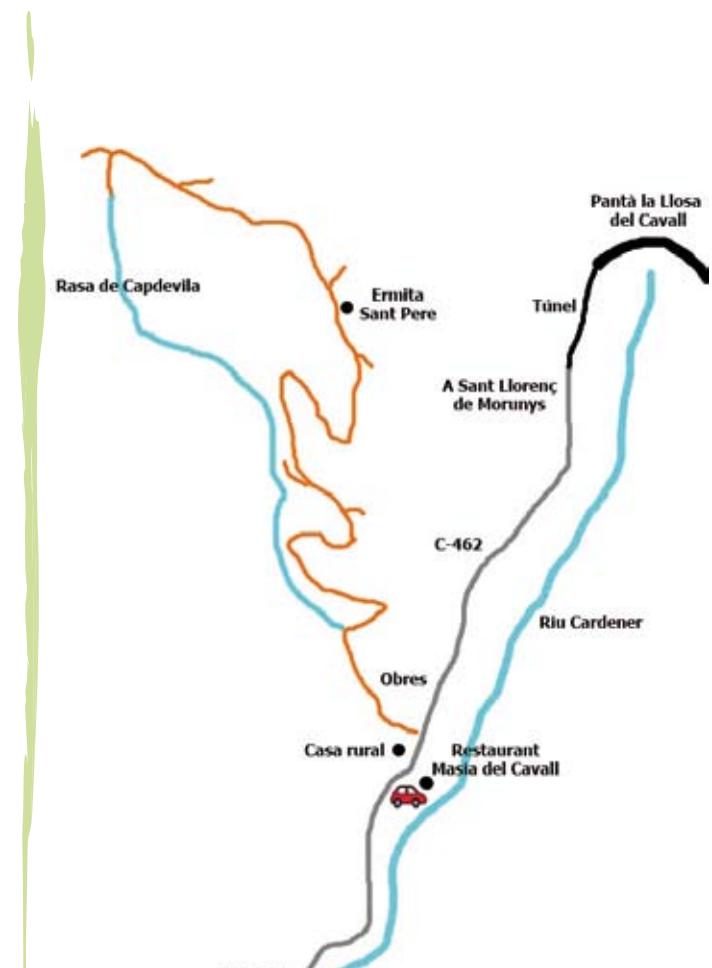
Tot l'any

Si

P In: 31T 382198 UTM 4660616
P Out: 31T 382198 UTM 4660616
B In: 31T 381834 UTM 4661314
B Out: 31T 382038 UTM 4660816

NOM: Rasa de Capdevila

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Xavi Vidal i Josep Antoni Vergara, al 1997

OBSERVACIÓNS: Actualment hi ha unes obres de canalització i estan arreglant els camins. En finalitzar aquestes obres, l'accés i el retorn poden canviar.

DESCRIPCIÓ: Descens poc conegut i solitari. Normalment sec. Desnivell pronunciat. Ideal per fer a l'hivern.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys, en direcció a la presa de la Llosa del Cavall. Després de passar el mur de la presa i un túnel, trobarem a l'esquerra el restaurant Masia del Cavall, on aparcarem el cotxe. Pujarem per la carretera i a uns 100 metres, veurem la sortida del barranc a l'esquerra. Hi podrem veure les obres de canalització. Anirem a buscar una feixa, que ens portarà a la senda de pujada, la qual està marcada amb marques verdes. La seguirem fins a trobar el llit del barranc.

RETORN: Després de l'últim ràpel continuarem pel llit del barranc fins a trobar un fita que ens marca el sender de sortida a la dreta.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Rasa de Capdevila

HISTORIA: Primer descenso conocido: Xavi Vidal y Josep Antoni Vergara, en 1997

OBSERVACIONES: Actualmente hay unas obras de canalización y están arreglando los caminos. Finalizadas las obras, el acceso y el retorno pueden cambiar.

DESCRIPCIÓN: Descenso poco conocido y solitario. Normalmente seco. Desnivel pronunciado. Ideal para el invierno.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys, dirección a la presa de la Llosa del Cavall. Despues de pasar el muro de la presa y un túnel, encontraremos a la izquierda el restaurante Masia del Cavall, donde aparcaremos el coche. Subiremos por la carretera y a unos 100 metros, veremos la salida del barranco a la izquierda. Podremos ver las obras de canalización. Iremos a buscar un bancal, que nos llevará al camino de subida, el cual está marcado con marcas verdes. Las seguiremos hasta encontrar el cauce del barranco.

RETORNO: Después del último rápel continuaremos por el cauce del barranco hasta encontrar un mojón que nos marca el sendero de salida a la derecha.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Rasa de Capdevila

HISTOIRE: Première descente connue Xavi Vidal et Josep Antoni Vergara, en 1997.

COMMENTAIRES: Actuellement, il y a des travaux de tuyaux et d'arrangement des sentiers. À la fin de ces travaux, les approches et les retours pourraient être modifiés.

DESCRIPTION: Descente peu connue et solitaire. Habituellement sec. Forte dénivellation. Parfait pour l'hiver.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers le réservoir de la Llosa del Cavall. Passé le mur du réservoir et du tunnel, vous trouverez un restaurant, Masia del Cavall à gauche. Garer le véhicule. Monter la route et à environ 100 mètres, vous verrez la sortie du canyon à gauche. On peut observer les travaux d'arrangement. Chercher la sente de montée qui est balisé avec des marques vertes. Suivez-la et on arrive au canyon.

RETOUR: Continuer le sentier du canyon. Vous trouverez une borne qui marque le sentier de sortie à droite.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Rasa de Capdevila

HISTORY: First known descent, Xavi Vidal i Josep Antoni Vergara, in 1997.

REMARKS: At the moment, channeling works are taking place and paths are being repaired. At the end of these works, both approach and descent might be different.

DESCRIPTION: The descent is not well known and is not busy at all. It is usually dry. Sharp uneven. Perfect for the winter season.

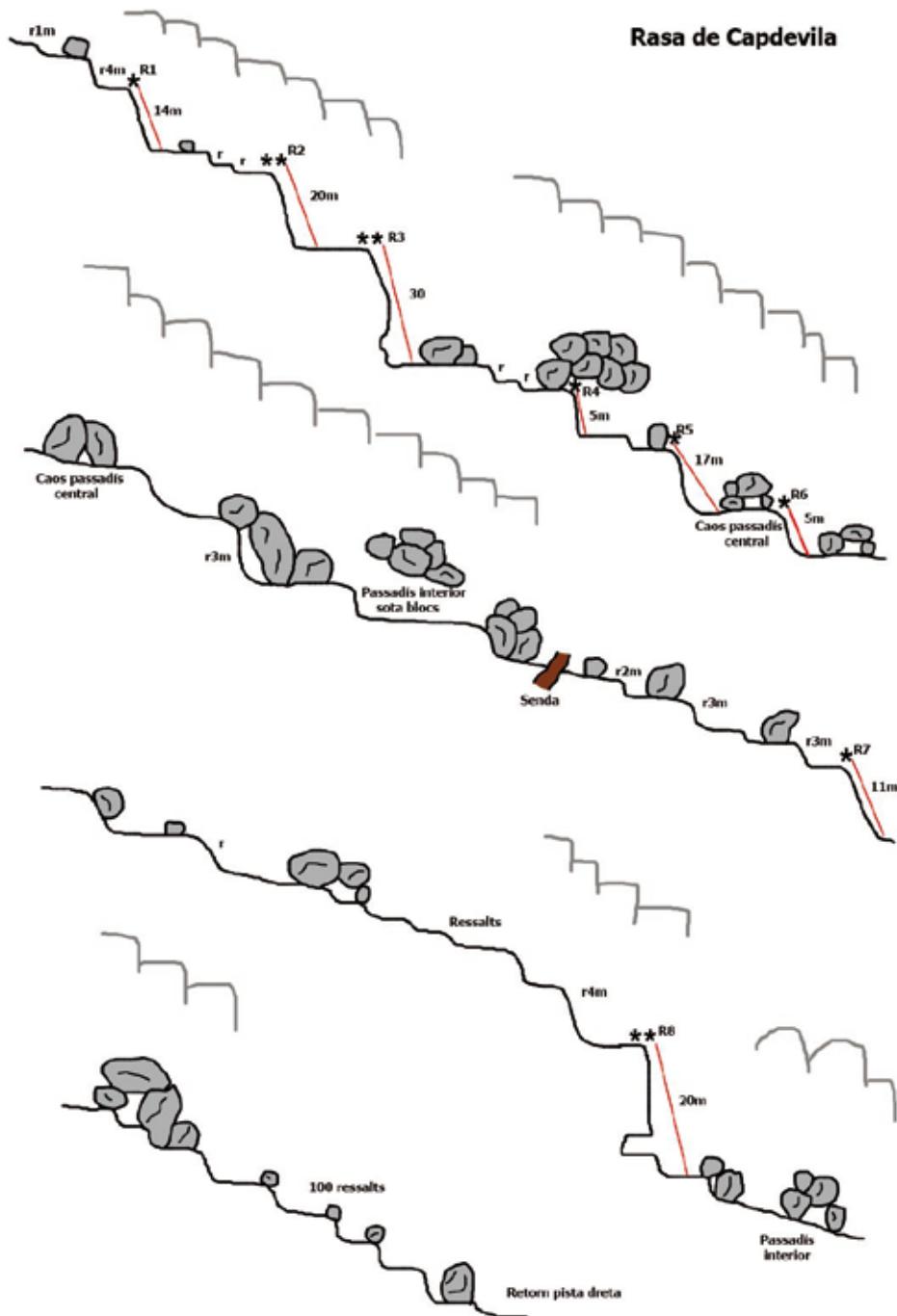
APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to la Llosa del Cavall. Drive past the reservoir wall and the tunnel. Turn left. Park the car at the restaurant, Masia del Cavall. Walk up the road. The canyon is at about 100 meters on the left. You can also see the channeling works. The path up is well marked with green marks. Follow it until you find the bed river.

DESCENT: After the first rappel, continue walking through the gorge until you find the cairn to the way out, then take the path on the right.

MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Rasa de Capdevila

Rasa de Capdevila

Equipem els teus somnis

Pròximament nova obertura
de local **Vèrtic** a Manresa

Trailrunning · trekking · viatges · escalada · boulder · barrancs · caiac · llibreria · esquí de muntanya · freeride · lloguers.

www.verticoutdoor.com

Rierol de Pratormiu

Sant Llorenç
de Morunys

1428 m

229 m

1800 m

1 h 15'

2 h

1/2 Cotxes

Calcarí,
Conglomerat

Bé

v3 a1 II

Primavera,
tardor.

Si

P In:

P Out: 31T 385051 UTM 4666741

B In: 31T 386913 UTM 4638346

B Out: 31T 386026 UTM 4667513

NOM: Rierol de Pratfromiu

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Xavi Vidal en solitari, al 1996

ALTRES TOPONÍMIES: No

OBSERVACIONS: Molt aconsejable portar mapa de la zona

DESCRIPCIÓ: Curiós barranc: la part alta és de calcari i la part baixa de conglomerat. Sens dubte molt recomanable. Porta aigua tot l'any, però millor després de pluges.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys per la carretera LV-4241 en direcció Berga. Als 2,7 quilòmetres trobarem una fàbrica a la dreta i una rotonda. Agafarem la pista ascendente en direcció Sant Lleïr de Caravella, 1,8 quilòmetres. Arribarem a l'ermita de Sant Lleïr, on deixarem el cotxe. Si tenim un altre cotxe, continuarem per la pista principal ignorant diverses pistes que ens trobarem. Arribarem fins a la sortida del barranc, però a uns 100 metres abans trobarem un lloc per deixar el cotxe. En aquest últim tram del segon cotxe, obligatori tot terreny. Si decidim fer l'aproximació caminant, al costat de l'ermita agafarem el GR-1 en direcció nord-est. El

GR-1 arriba a una pista molt ampla i als 100 metres canvia de direcció i puja per l'esquerra amb pendent pronunciat endinsant-se al bosc. Arribarem a una cruïlla i nosaltres continuarem de front just per l'arbre marcat amb una X. Seguirem aquest camí i ens trobarem diversos senders que baixen al riu, que ignorarem. Anirem a buscar una pista que ens portarà a la sortida del barranc. Cent metres abans del barranc (pàrquing 2 si tenim tot terreny) surt una pista a la dreta en sentit ascendent. Aquesta pista anirà creuant el barranc. Arribarem a una pista i una masia (Ca l'Arabé) i aquí entrarem al barranc.

DESCENS: Comença amb unes rampes fins al primer ràpel. Després una zona de ressalts i començarà a engorjar-se. Durant el descens anirem creuant el camí de pujada. El ràpel de 30 metres és a la zona més maca del barranc.

RETORN: Si hem optat per dos cotxes, sortirem directament al segon cotxe. Si només tenim un cotxe, desfarem el camí de pujada.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Rierol de Pratfromiu

HISTORIA: Primer descenso conocido: Xavi Vidal en solitario, en 1996

OTRAS TOPONIMIAS: No

OBSERVACIONES: Muy aconsejable llevar mapa de la zona

DESCRIPCIÓN: Curioso barranco: la parte alta es de calcáreo y la parte baja de conglomerado. Sin duda muy recomendable. Lleva agua todo el año, aunque mejor después de lluvias.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys por la carretera LV-4241 dirección Berga. A los 2,7 kilómetros encontraremos una fábrica a la derecha y una rotonda. Cogeremos la pista ascendente dirección Sant Lleïr de Caravella, 1,8 kilómetros. Llegaremos a la ermita de Sant Lleïr, donde dejaremos el coche. Si tenemos otro coche, continuaremos por la pista principal ignorando algunas pistas que nos encontraremos. Llegaremos hasta la salida del barranco, pero a unos 100 metros antes encontraremos un sitio para dejar el coche. En este último tramo del segundo coche, obligatorio todo terreno.

Si decidimos hacer la aproximación andando, al lado de la ermita cogeremos el GR-1 dirección noreste. El

GR-1 llega a una pista muy ancha y a los 100 metros cambia de dirección y sube por la izquierda con pendiente pronunciada entrando al bosque. Llegaremos a un cruce y continuaremos de frente justo por el árbol marcado con una X. Seguiremos este camino y nos encontraremos varios senderos que bajan al río, que ignoraremos. Iremos a buscar una pista que nos llevará a la salida del barranco. Cien metros antes del barranco (aparcamiento 2 si tenemos todo terreno) sale una pista a la derecha en sentido ascendente. Esta pista irá cruzando el barranco. Llegaremos a una pista y una masía (Ca l'Arabé) y aquí entraremos al barranco.

DESCENSO: Empieza con unas rampas hasta el primer rápel. Después una zona de resaltes y empezará a encañonarse. Durante el descenso iremos cruzando el camino de subida. El rápel de 30 metros está en la zona más bonita del barranco.

RETORNO: Si hemos optado por dos coches, saldremos directamente al segundo coche. Si sólo tenemos un coche, desharemos el camino de subida.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Rierol de Pratformiu

HISTOIRE: Première descente connue, Xavi Vidal solitaire, en 1996

AUTRES NOMS: Non

COMMENTAIRES: Il est très recommandable d'être en possession d'une topo-guide.

DESCRIPTION: Canyon très curieux, la partie plus élevée est calcaire et l'autre partie est conglomérat. Il est sans doute très recommandable. Il y a de l'eau toute l'année, cependant il est mieux après les précipitations.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route LV-4241 direction Berga. Faites 2,7Km et vous trouverez une usine à droite et un rond-point. Prenez la route ascendante direction Sant Lleïr de Caravella. Après 1,8Km, vous arriverez à l'ermitage de Sant Lleïr. Garez votre véhicule. Si vous disposez d'une navette, continuez sur la route principale et ignorez les autres routes que vous allez trouver. Cette route arrive à la sortie du canyon. Avant d'y arriver, à environ 100m, il y a un endroit pour y garer le véhicule. Pour cette dernière partie en véhicule, il est nécessaire de disposer d'un véhicule tout-terrain. Si vous décidez de faire l'approche à pied, prenez le GR1 à côté de la petite

église vers N.E. El GR1. Vous arriverez à un sentier très large et après 100m, il change la direction et monte du côté gauche avec une forte montée et rentre dans la forêt. On arrive à un croisement et on continue tout droit devant un arbre qui est balisé avec X. Suivez ce sentier et ignorez les autres sentiers qui descendent de la rivière. Cherchez le sentier qui amène à la sortie du canyon. 100 m avant d'arriver au canyon (parking 2, si vous disposez d'un tout-terrain), il commence un sentier descendant à droite. Ce sentier croisera le canyon. On arrivera à un sentier et à une maison (Ca l'Arabé). Cela est le début du canyon.

DESCENTE: Commence avec des rampes jusqu'au premier rappel. On peut observer les gorges pendant la descente. Pendant la descente on va se croiser avec le sentier de montée. Le rappel de 30m est la zone la plus belle du canyon.

RETOUR: Si vous avez décidé de prendre les deux véhicules, sortez directement au second véhicule. Si vous avez qu'une voiture, il faut défaire le sentier de montée.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Rierol de Pratformiu (Stream de Pratformiu)

HISTORY: First known descent, Xavi Vidal all alone in 1996

OTHER NAMES: No

REMARKS: An topo-map is highly recommended.

DESCRIPTION: Curious gorge. The upper part is calcareous and the lower part is conglomerate. It is highly recommended. Water flows all over the year, but it's better to do it after the rain season.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive along the LV-4241 road heading for Berga. After 2,7Km you will find a factory on the right and a roundabout. Take the trail up heading the chapel ermita de Sant Lleïr. Leave your car here. If you have another car available, continue driving along the main trail. Ignore the several trails you might find. You will reach the start of the gully. 100 m before there is enough place to park. For this section you must drive an all-terrain. If you decide to approach it on foot, take the GR1 heading N.E. El GR1 next to the chapel. You will arrive to a wide trail and 100m further change direction. Walk up on the left side and come into the woods. You will arrive to a junction. Continue just straight, walking in front of a tree marked with X. Follow this path and you will find

several paths leading down to the river. Ignore them. Look for the trail leading to the exit of the gorge. There is a trail on the right upwards 100m before getting the gorge (park place 2 if you have an all-terrain car). This trail crosses the gorge. You will arrive to a trail and to a country house (Ca l'Arabé). The gorge starts there.

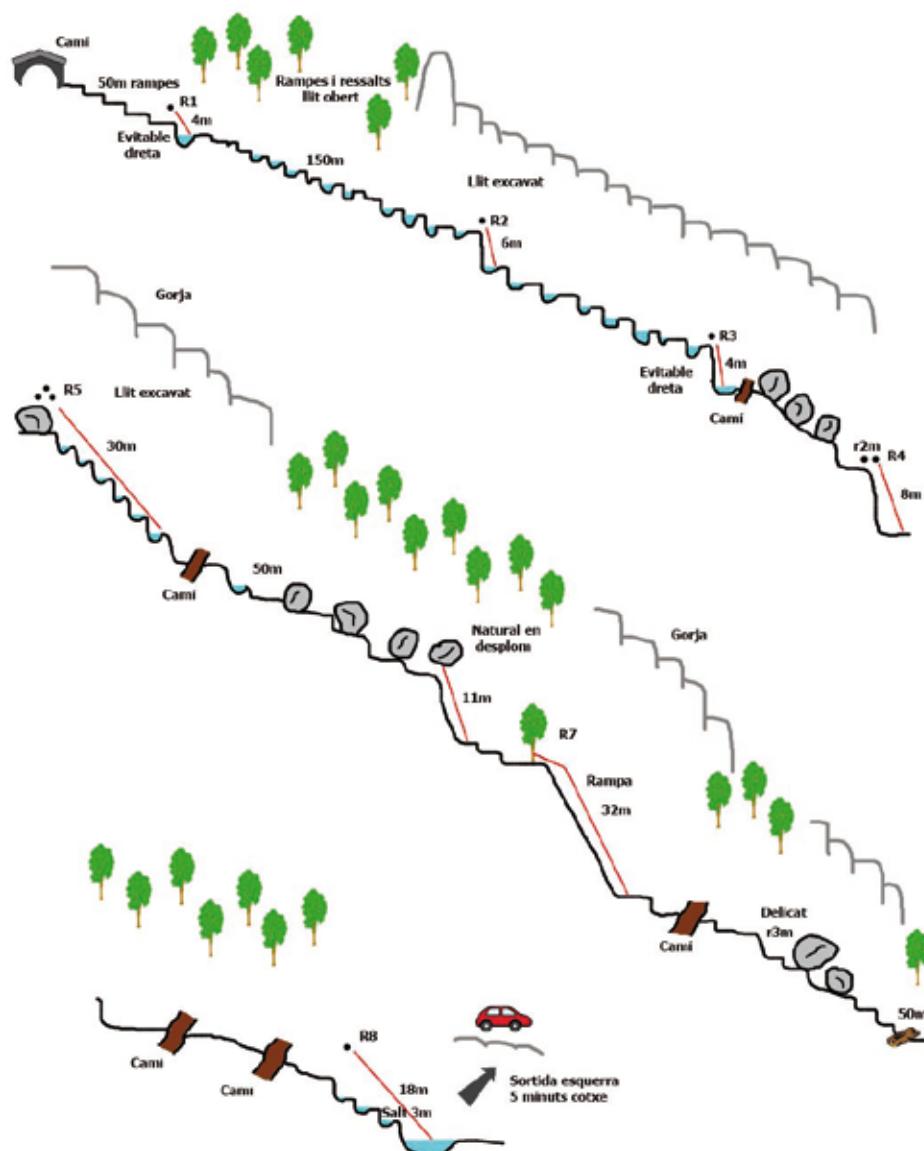
DESCENT: It starts with ramps until the first rappel. Then, after a ridges zone, you can observe the first gorges. During the descent, you will cross the upward path. The rappel with 30 m is the most beautiful area of the gorge.

RETURN: If you have 2 cars, walk out directly to the second car. If you only have one car, undo the upward route.

MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Rierol de Pratormiu

Rierol de Pratormiu

Rierol de Pratormiu

Torrent de Bosoms

Guixers

200 m

700 m

45'

1 h 30' a 2 h

1 Cotxe

Conglomerat

Bé, Parabolts

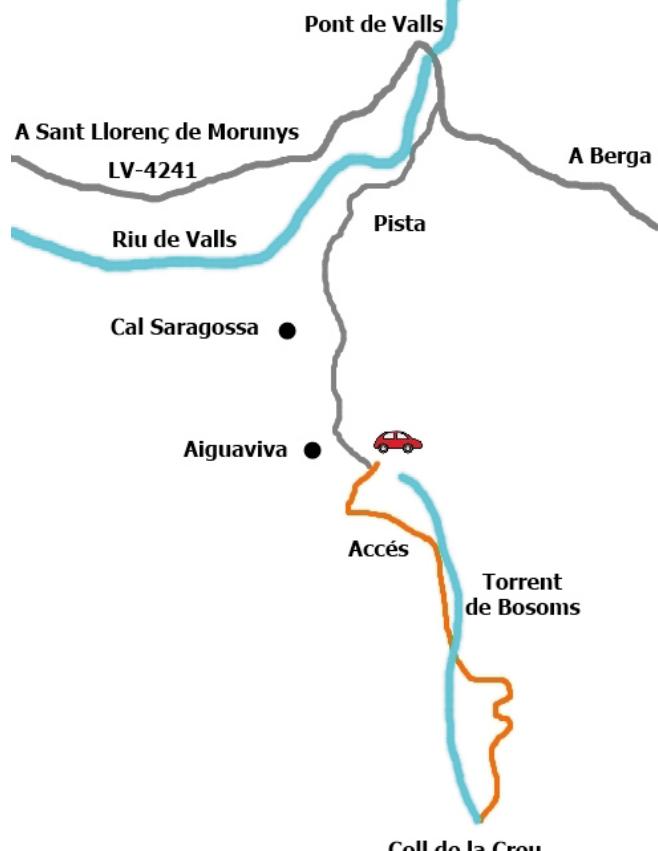
v4 a1 III

Primavera,
tardor

Si

NOM: Torrent de Bosoms

ALTRES TOPONÍMIES: No

HISTÒRIA: Primer descens: Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Andreu Carrión i Xavi Vidal, al març del 2010

DESCRIPCIÓ: Barranc curt. La primera part és bastant oberta. A poc a poc es va engorjant i s'endinsa al bosc. Només després de pluges pot córrer l'aigua abans d'arribar a la zona boscosa, on queda absorbida pel sòl. Força recomanable.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys, en direcció Berga, per la carretera LV-4241. A uns 8 quilòmetres aproximadament, agafarem el desviament a la dreta en direcció Aigua Viva. Seguirem per la pista agafant el desviament a l'esquerra, on passarem per la casa de colònies Aigua Viva vorejant el camp de futbol. Passada la casa, continuarem uns metres per la pista cap amunt. Deixarem el cotxe més amunt o més avall depenent de l'estat de la pista. Seguirem a peu per la pista seguint el sender evident ascendent durant uns 45

minuts. Arribarem al Coll de la Creu (petita creu a la dreta). Des d'aquí entrarem al barranc.

RETORN: Desfarem el camí de pujada que creua el barranc. En uns 10 minuts ens plantem al cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Torrent de Bosoms

OTRAS TOPONIMIAS: No

HISTORIA: Primer descenso: Estrella Broquetas, Raquel Sánchez, Andreu Carrión y Xavi Vidal, en marzo de 2010

DESCRIPCIÓN: Barranco corto. La primera parte es bastante abierta. Poco a poco se va encorriendo y entra en el bosque. Sólo después de lluvias puede correr el agua antes de llegar a la zona boscosa, donde queda absorbida por la tierra. Bastante recomendable.

APROXIMACIÓN: Saliremos de Sant Llorenç de Morunys, dirección Berga, por la carretera LV-4241. A unos 8 kilómetros aproximadamente, cogaremos el desvío a la derecha dirección Aigua Viva. Seguiremos por la pista cogiendo el desvío a la izquierda, donde pasaremos por la casa de colonias Aigua Viva bordeando el campo de futbol. Pasada la casa, continuaremos unos metros por la pista de arriba. Dejaremos el coche más arriba o más abajo dependiendo del estado de la pista. Seguiremos a pie por la pista siguiendo el sendero evidente ascendente

durante unos 45 minutos. Llegaremos al Coll de la Creu (pequeña cruz a la derecha). Des de aquí entraremos al barranco.

RETORN: Desharemos el camino de subida que cruza el barranco. En unos 10 minutos llegamos al coche.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Torrent de Bosoms

AUTRES NOMS: Non

HISTOIRE: Première descente Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Andreu Carrión et Xavi Vidal, en mars 2010.

DESCRIPTION: Canyon court. La première partie est assez ouverte. Peu à peu on peut observer les gorges et on s' enfonce dans la forêt. Avant d'arriver à la zone forestière, l'eau ne coule qu'après des précipitations et le terrain l'absorbe. Fort recommandable.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route LV-4241 vers Berga. Faites environ 8 Km et puis, prenez la route à droite vers Aigua Viva. Suivez la route et ensuite prenez le sentier à gauche. On passera devant la maison de colonie de vacances Aigua Viva. Longez le champ de football. Passez la maison et continuez quelques mètres sur le sentier en montée. Garez la voiture dans un coin ou l'autre en dépendance de l'état du sentier. Continuez à pied sur le sentier en montée pendant environ 45 minutes. Vous arriverez

au Coll de la Creu (petite croix à droite). Le début du canyon se trouve là.

RETOUR:

Défaire le sentier de montée qui croise le canyon. Vous arriverez à la voiture en 10 minutes.

NAME: Torrent de Bosoms

OTHER NAMES: No

HISTORY: First descent Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Andreu Carrión and Xavi Vidal, in March 2010.

DESCRIPTION: Short gorge. The first part is fairly open. You can observe the gorges little by little. The path comes into the forest. Only after the rain it might occur that water flows before reaching the wooded area where it is absorbed by soil. Highly recommended.

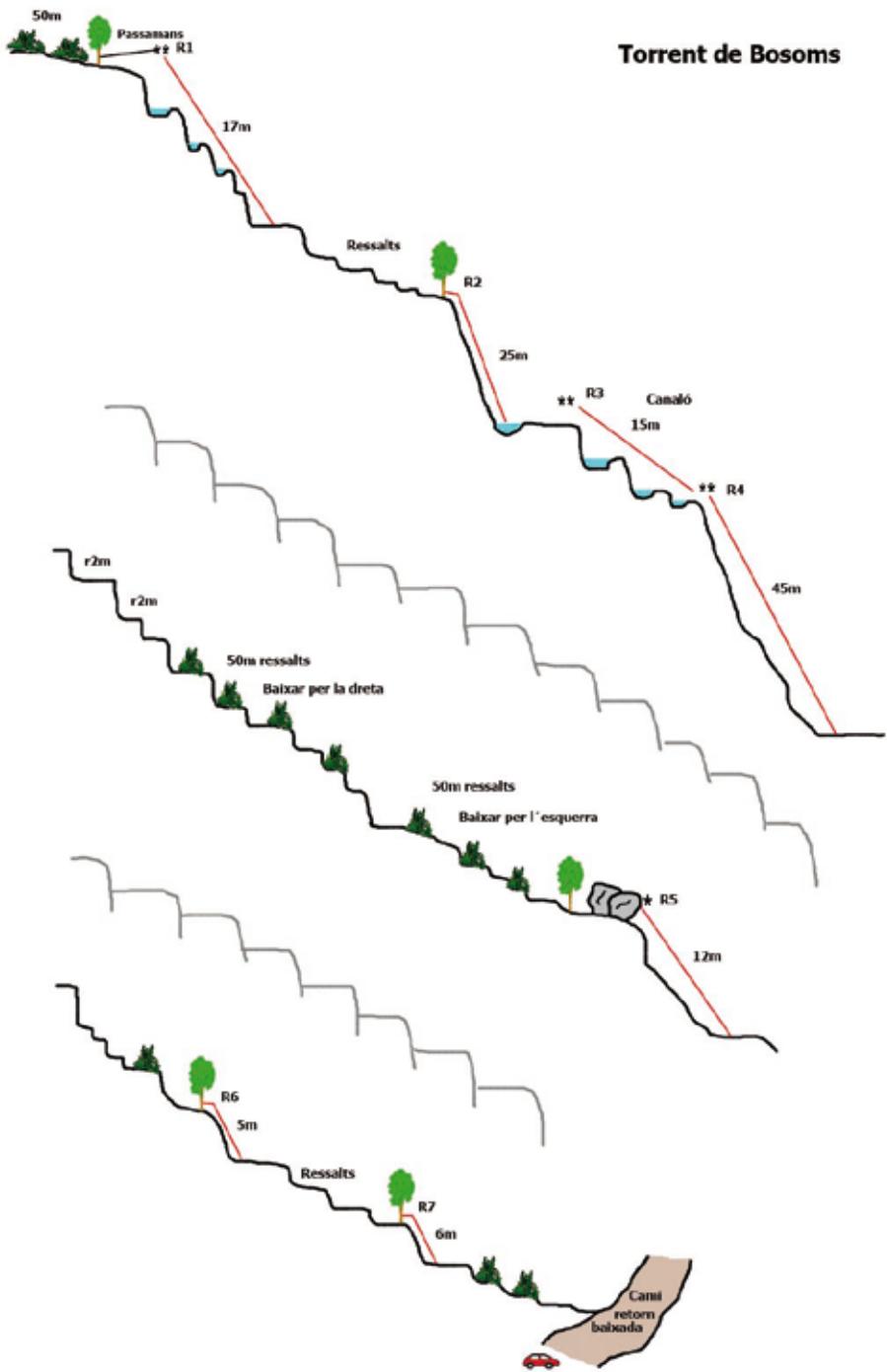
APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to the town of Berga through the LV-4241 road. About 8 Km further, veer left to Aigua Viva. Continue along the trail and take the first path left. Drive past the holiday camps house Aigua Viva, and around the football field. Go past the house. Continue up some meters along the trail. Take into account the trail condition to park your car. Walk along the trail. Follow the only evident path during 45 minutes. You get the Coll de la Creu (small cross on the right). The gorge starts here.

RETURN: Undo the up path crossing the gorge. You are expected to get the car 10 minutes later.

MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Torrent de Bosoms

Torrent de Bosoms

Torrent de Bosoms

Salt de Lanó

Guixers

180 m

250 m

1 h

1 h 30' a 2 h

30'

1/2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

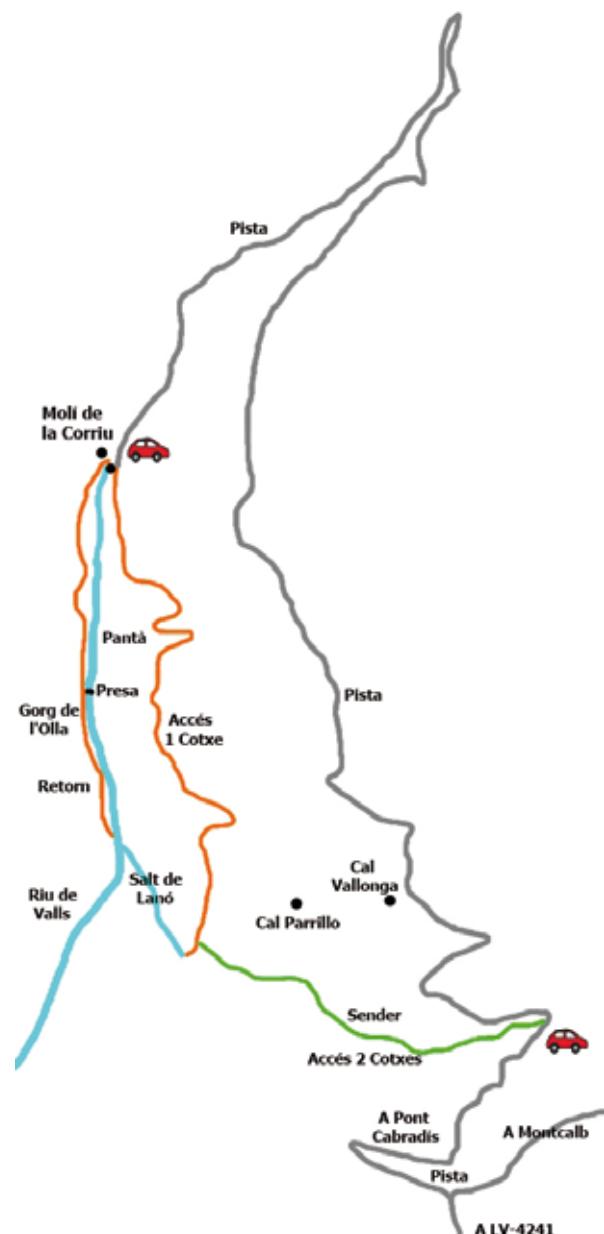
v4 a1 l

Primavera,
tardor

Si

NOM: Salt de Lanó

ALTRES TOPONÍMIES: No

HISTÒRIA: Obert per Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Xavi Vidal i Andreu Carrión a l'octubre del 2009.

DESCRIPCIÓ: Barranc inèdit, fins avui desconegut. Curt però intens i de formacions molt sorprenents. Molt aconsejable. Acostuma a baixar sec; si hi anem després de pluges, portarà aigua.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys per la carretera LV-4241 en direcció Berga fins a trobar una pista a l'esquerra que indica Sisquer-Montcalb, que agafarem. Després trobarem un trencall i anirem en direcció Pont Cabradís. Continuarem tota la pista fins a arribar al Molí de la Corriu. Aquí deixarem el cotxe i continuarem caminant per la pista, que es converteix en camí. Sempre anirem en sentit sud i ascendent, fins a trobar l'entrada del barranc evident.

DESCENS: Comencem amb un ràpel volat espectacular. És evident com l'aigua ha anat modelant la majoria de ràpels creant formacions ben curioses.

RETORN: El barranc acaba al riu Aigua de Valls. Podrem travessar-lo remuntant 50 metres. Sortirem a una pista, que agafarem a la dreta en direcció al molí de la Corriu, on tenim el cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Salt de Lanó

OTRAS TOPONIMIAS: No

HISTORIA: Abierto por Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Xavi Vidal y Andreu Carrión en octubre de 2009.

DESCRIPCIÓN: Barranco inédito, hasta hoy desconocido. Corto pero intenso y de formaciones muy sorprendentes. Muy aconsejable. Acostumbra a ir seco; si vamos después de lluvias, llevará agua.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys por la carretera LV-4241 dirección Berga hasta encontrar una pista a la izquierda que indica Sisquer-Montcalb, que cogaremos. Después encontraremos un cruce e iremos dirección Pont Cabradís. Continuaremos toda la pista hasta llegar al Molí de la Corriu. Aquí dejaremos el coche y continuaremos andando por la pista, que se convierte en camino. Siempre iremos en sentido ascendente, hasta encontrar la entrada del barranco evidente.

DESCENSO: Empezamos con un rápel volado espectacular. Es evidente cómo el agua ha ido moldeando la mayoría de rápeles creando formaciones muy curiosas.

RETORNO: El barranco termina en el río Aigua de Valls. Podremos atravesarlo remontando 50 metros. Saldremos a una pista, que cogeremos a la derecha dirección Molí de la Corriu, donde tenemos el coche.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Salt de Lanó

AUTRES NOMS: Non

HISTOIRE: Ouvert par, Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Xavi Vidal et Andreu Carrión au mois d'octobre 2009.

DESCRIPTION: Canyon inédit et inconnu jusqu'à maintenant. Court mais intense et avec formations très surprenantes. Très recommandé. Il est habituellement sec. Si on y va après des précipitations, on y trouvera de l'eau.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route LV-4241 direction Berga : Vous arrivez à un sentier à gauche qui est indiqué avec Sisquer – Montcalb. Prenez-le. Ensuite, prenez la route pour Pont Cabradís. Continuez le sentier jusqu'à arriver au moulin de la Corriu. Garez le véhicule. Continuez à pied sur le sentier qui devient un chemin. Marchez toujours en direction sud et ascendante. Le début du canyon est bien évident.

DESCENTE: On débute avec un rappel spectaculaire. C'est évident que l'eau a modelé la plupart des rappels en créant des formations très curieuses.

RETOUR: Le canyon fini à la rivière Aigua de Valls. Vous pouvez l'enjamber en remontant 50m. On sort sur un sentier. Prenez-le vers le moulin de Corriu, où l'on a garé la voiture.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Salt de Lanó

OTHER NAMES: No

HISTORY: Opened by, Estrella Broquetes, Raquel Sánchez, Xavi Vidal and Andreu Carrión in October 2009.

DESCRIPTION: Unprecedented gorge until the opening. Short but very intense and amazing formations to be seen. Highly recommended. It is normally dry. If you plan to visit it after the rain, it will contain water.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive along the road LV-4241 direction Berga until you find a trail on the left with a sign Sisquer – Montcalb and then take it. After that, at the junction, take the road to Pont Cabradís. Continue the rail until you arrive to the Mill Molí de la Corriu. Leave the car there and walk along the trail that will turn into a path. Walk always up and to the South until you find the entrance of the gorge which is very visible.

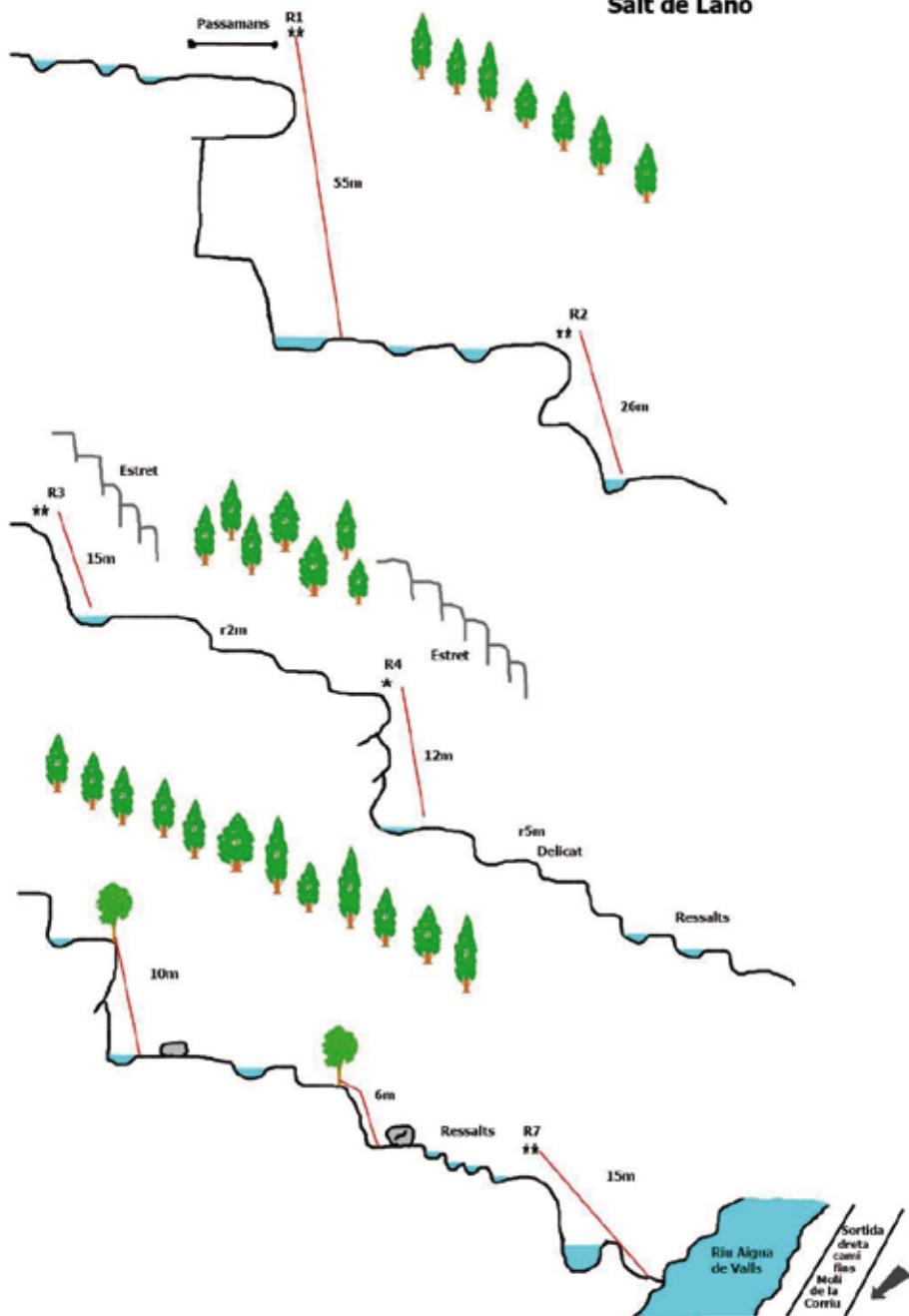
DESCENT: Let's start with an amazing rappel. It is very clear that it has moulded most of the rappels creating curious new creations.

RETURN: The gorge ends at River Aigua de Valls. You can cross it by walking up 50m. You will get a trail on the right heading to the mill de la Corriu, where you can find your car.

MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Salt de Lanó

Salt de Lanó

Salt de Lanó

Foscos d'Aigua d'Ora

Navès

15 m

300 m

Immediat

1 h

20'

1 Cotxe

Conglomerat

Bé

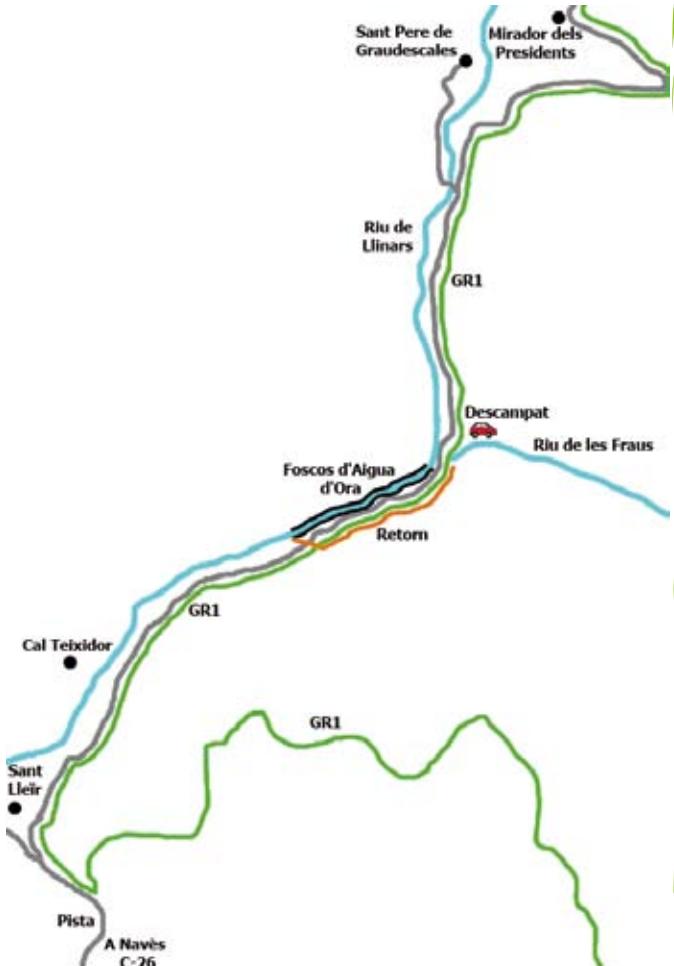
v2 a4 I

Primavera,
tardor, estiu

Si

NOM: Foscos d'Aigua d'Ora

HISTÒRIA: Desconeguda

ALTRES TOPONÍMIES: No

DESCRIPCIÓ: Aquest barranc és un gran caos. Té una multitud de forats, sifons i passos estrets. Sempre porta aigua. A la primavera i després de pluges el trobarem amb aigües vives. Si el fem amb un cabal molt fort, haurem d'evitar molts d'aquests passos.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció a la presa de la Llosa del Cavall, que travessarem. Continuarem per la carretera fins a trobar una rotonda, per on sortirem per l'esquerra en direcció Solsona. Ens trobarem un STOP i novament agafarem l'esquerra, direcció Berga. Continuarem per aquesta carretera C-26 i passarem Navès. Ens desviarem per una pista asfaltada a l'esquerra que indica la Vall d'Ora. Després ens trobarem que la pista es converteix en pista de terra i GR-1. Continuarem amb el cotxe fins a trobar un descampat a la dreta i el llit del riu a l'esquerra. Aquí deixarem el cotxe i ens ficarem al riu.

DESCENS: Els primers metres transcorren pel llit del riu fins a trobar el començament del caos. Tindrem la possibilitat de fer múltiples combinacions. El caos ens

permet anar provant diferent opcions, una multitud de forats on gaudirem molt si el cabal ens ho permet.

RETORN: Al final del caos trobarem una fita a l'esquerra que ens porta al camí, i per aquest tornarem al cotxe en 20 minuts.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Oscuros de Aigua d'Ora

HISTORIA: Desconocida

OTRAS TOPONIMIAS: No

DESCRIPCIÓN: Este barranco es un gran caos. Tiene multitud de agujeros, sifones y pasos estrechos. Siempre lleva agua. En primavera y después de lluvias lo encontraremos en aguas vivas. Si lo descendemos con caudal fuerte, tendremos que evitar muchos de estos pasos.

APROXIMACIÓN: Saldremos de Sant Llorenç de Morunys dirección a la presa de la Llosa del Cavall, que atravesaremos. Continuaremos por la carretera hasta encontrar una rotonda, por donde saldremos en dirección Solsona. Nos encontraremos un STOP y otra vez cogeremos a la izquierda, dirección Berga. Continuaremos por esta carretera C-26 y pasaremos Navès. Nos desviaremos por una pista asfaltada a la izquierda que indica la Vall d'Ora. Despues nos encontraremos que la pista se convierte en pista de tierra y GR-1. Continuaremos con el coche hasta encontrar un descampado a la derecha y el cauce del río a la izquierda. Aquí dejaremos el coche y nos meteremos en el río.

DESCENSO: Los primeros metros transcurren por el cauce hasta encontrar el principio del caos. Tendremos la posibilidad de hacer múltiples combinaciones. El caos no permite ir probando diferentes opciones, una multitud de agujeros donde disfrutaremos si el caudal nos lo permite.

RETORNO: Al final del caos encontraremos un mojón a la izquierda que nos lleva al camino, y por este volveremos al coche en 20 minutos.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Foscos d'Aigua d'Ora.

HISTOIRE: Inconnue

AUTRES NOMS: Non

DESCRIPTION: Ce canyon est un grand chaos. Il y a beaucoup de trous, de siphons et de passages étroits. Vous y trouverez toujours de l'eau. Au printemps et après les précipitations, vous y trouverez des eaux vives. Si le débit est très gros, on devra éviter ces passages.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers le réservoir de Llosa del Cavall. Traverser le réservoir. Continuer sur la route jusqu'au rondpoint. Sortir à gauche direction Solsona. Vous trouverez un STOP et alors prenez de nouveau la route sur la gauche vers Berga. Continuez sur cette route C-26 et passez Navès. Prendre la route bitumée à gauche avec des panneaux et suivre direction Vall d'Ora. On est sur le sentier qui devient une sente de terre et un GR1. Continuer. Dans un tournant à droite vous un terrain découvert vous permet de garer le véhicule. Entrer dans la rivière à gauche.

DESCENTE: Les premiers mètres commencent dans la rivière. Ensuite vous trouverez le chaos. On a la possibilité de faire plusieurs combinaisons. Le chaos

permet d'essayer de différentes options, beaucoup de trous ou vous vous amuserez beaucoup s'il y a assez d'eau.

RETOUR: À la fin du chaos, vous trouverez une borne à gauche qui vous amènera au sentier. Prendre ce sentier pour se rendre à la voiture en 20 minutes.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Foscos d'Aigua d'Ora.

HISTORY: Unknown.

OTHER NAMES: No

DESCRIPTION: This canyon is formed by a huge boulder. It has several holes, siphons and narrow passages. Water is always flowing. In spring and after the rainy season, we can expect to find water with current. If you intend to do it in a period when there is a strong flow, you will have to try to avoid those crossings.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys drive to the reservoir Llosa del Cavall, and cross it. Continue along the road. At the roundabout, turn left to Solsona. At the STOP, turn again left direction Berga. Drive along the C-26 road and drive past Navès. Take the paved trail on the left. There is a signpost indicating la Vall d'Ora. Then the trail turns into a path and a GR1 (Great Route). Continues driving. Park at the open area on the right and a river bed on the left. Walk into the river.

DESCENT: Walk the first meters through the river bed. You will find the start of the chaos. You have several alternatives. The boulders allow you to try different options, numerous holes that you will enjoy, if the flow allows it.

DESCENT: At the end of the chaos, you will find a cairn on the left that leads to a path. Walk through the path and you will arrive to the car. It takes about 20 minutes.

MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

Foscos d'Aigua d'Ora

Torrent de Montcalb

Sant Llorenç
de Morunys

1468 m

500 m

1500 m

Immediat

2 a 3 h

Immediat

2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

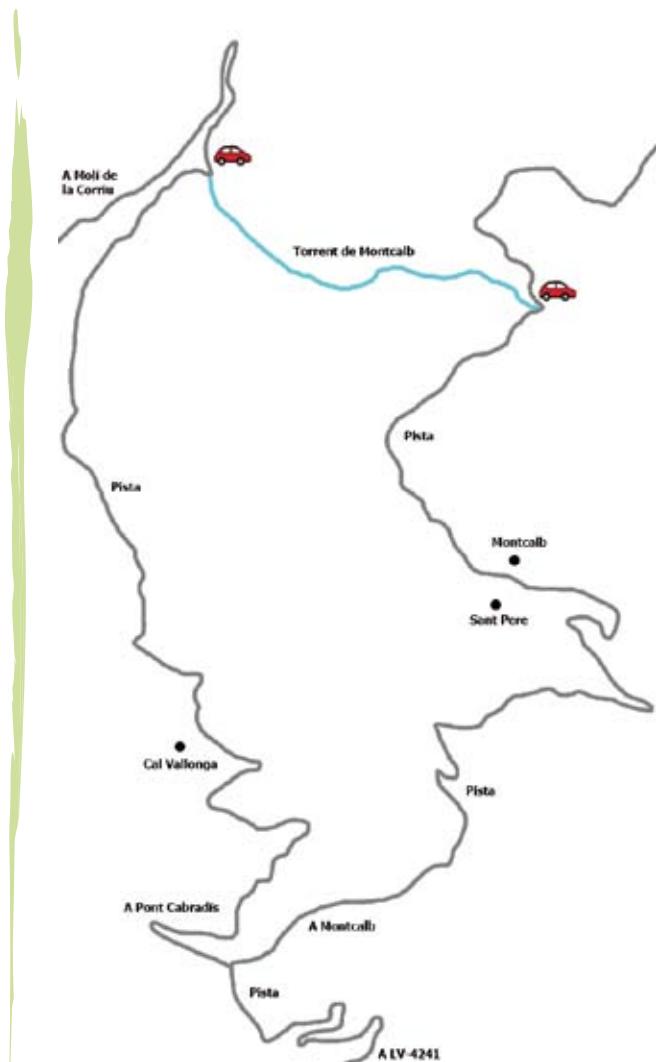
v3 a 1 l

Primavera,
tardor

Si

P In: 31T 392660 UTM 4668217

P Out: 31T 391649 UTM 4668770

B In: 31T 392660 UTM 4668217

B Out: 31T 391635 UTM 4668642

NOM: Torrent de Montcalb

ALTRES TOPONÍMIES: Rasa de la Dou

HISTÒRIA: Primer descens conegut: Eduardo Gómez i Xavi Vidal, al 1996

DESCRIPCIÓ: Torrent amb zones de llit excavat, zones obertes i zones de bosc. Ideal per a iniciació a la pràctica del ràpel; en té vint-i-un. Acostuma a portar una mica d'aigua; ideal després de pluges.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys per la carretera LV-4241 en direcció Berga fins a trobar una pista a l'esquerra que indica Sisquer-Montcalb. Agafarem aquesta pista i ens desviarem a la cruïlla que indica Pont Cabradís. Continuarem uns 3 quilòmetres per la pista fins que trobem el final del barranc a la nostra dreta. Travessarem el barranc i deixarem el cotxe de sortida una mica més endavant, on trobarem espai. Si ens passem el barranc, a uns 300 metres, arribarem a una curva molt tancada a l'esquerra i a una presa. Haurem de tornar. Amb l'altre cotxe tornarem enrere fins a trobar una pista a l'esquerra que ens durà a

Montcalb. El passarem i arribarem al Coll del Pedró. Cinc-cents metres més i ens trobarem el barranc a l'esquerra; aquí aparcarem on puguem.

RETORN: Sortirem directes al cotxe de sortida.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Torrente de Montcalb

OTRAS TOPONIMIAS: Rasa de la Dou

HISTORIA: Primer descenso conocido: Eduardo Gómez y Xavi Vidal, en 1996

DESCRIPCIÓN: Torrente con zonas de cauce excavado, zonas abiertas y zonas de bosque. Ideal para la iniciación a la práctica del rápel; tiene 21. Acostumbra a llevar un poco de agua; ideal después de lluvias.

APROXIMACIÓN: Salaremos de Sant Llorenç de Morunys por la carretera LV-4241 dirección Berga hasta llegar a una pista a la izquierda que indica Sisquer-Montcalb. Cogeremos esta pista y nos desviaremos en el cruce que indica Pont Cabradís. Continuaremos unos 3 kilómetros por la pista hasta que encontremos el final del barranco a nuestra derecha. Atravesaremos el barranco y dejaremos el coche de salida un poco más adelante, donde encontraremos un espacio. Si nos pasamos el barranco, a unos 300 metros, llegaremos a una curva muy cerrada a la izquierda y a una presa. Deberemos volver. Con el otro coche volveremos atrás

hasta encontrar una pista a la izquierda que nos llevará a Montcalb. Lo pasaremos y llegaremos al Coll del Pedró (collada). Quinientos metros más y nos encontraremos el barranco a la izquierda; aquí aparcaremos donde podamos.

RETORNO: Saldremos directos al coche de salida.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Torrent de Montcalb

del Pedró. Avancez 500m plus et vous trouverez le canyon à gauche, il faut garer la voiture ici.

AUTRES NOMS: Rasa de la Dou.

RETOUR: Sortie directe à la voiture de sortie.

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez et Xavi Vidal, en 1996

TOPO-GUIDE : Editorial Alpina, Vall de Lord

DESCRIPTION: Torrent avec des zones creusées, des zones ouvertes et des zones de forestières. Idéal pour les débutants du rappel. Il y en a 21. Normalement, il y a un peu d'eau. Idéal après des précipitations.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route LV-4241 vers Berga. Conduisez jusqu'à trouver un sentier à gauche indiqué avec Sisquer- Montcalb. Prenez ce sentier et puis suivez les indications pour le Pont Cabradís. Continuez environ 3Km sur la route. Alors vous trouverez la fin du canyon à droite. Traversez le canyon et laissez la voiture de sortie un peu plus avancé. Si vous avancez trop, vous arriverez à 300 m à un tournant fermée à gauche et un réservoir. Dans ce cas-là, vous devez retourner. Avec le second véhicule retournez jusqu'à trouver un sentier à gauche qui vous amène à Montcalb. Passez-le et vous arriverez au Coll

NAME: Torrent de Montcalb

it and you will get Coll del Pedró. 500m further, you will find the canyon on the left. Leave your car there.

OTHER NAMES: Rasa de la Dou.

RETURN: Exit is directly to the second parking car area.

HISTORY: First known descent, Eduardo Gómez and Xavi Vidal in 1996

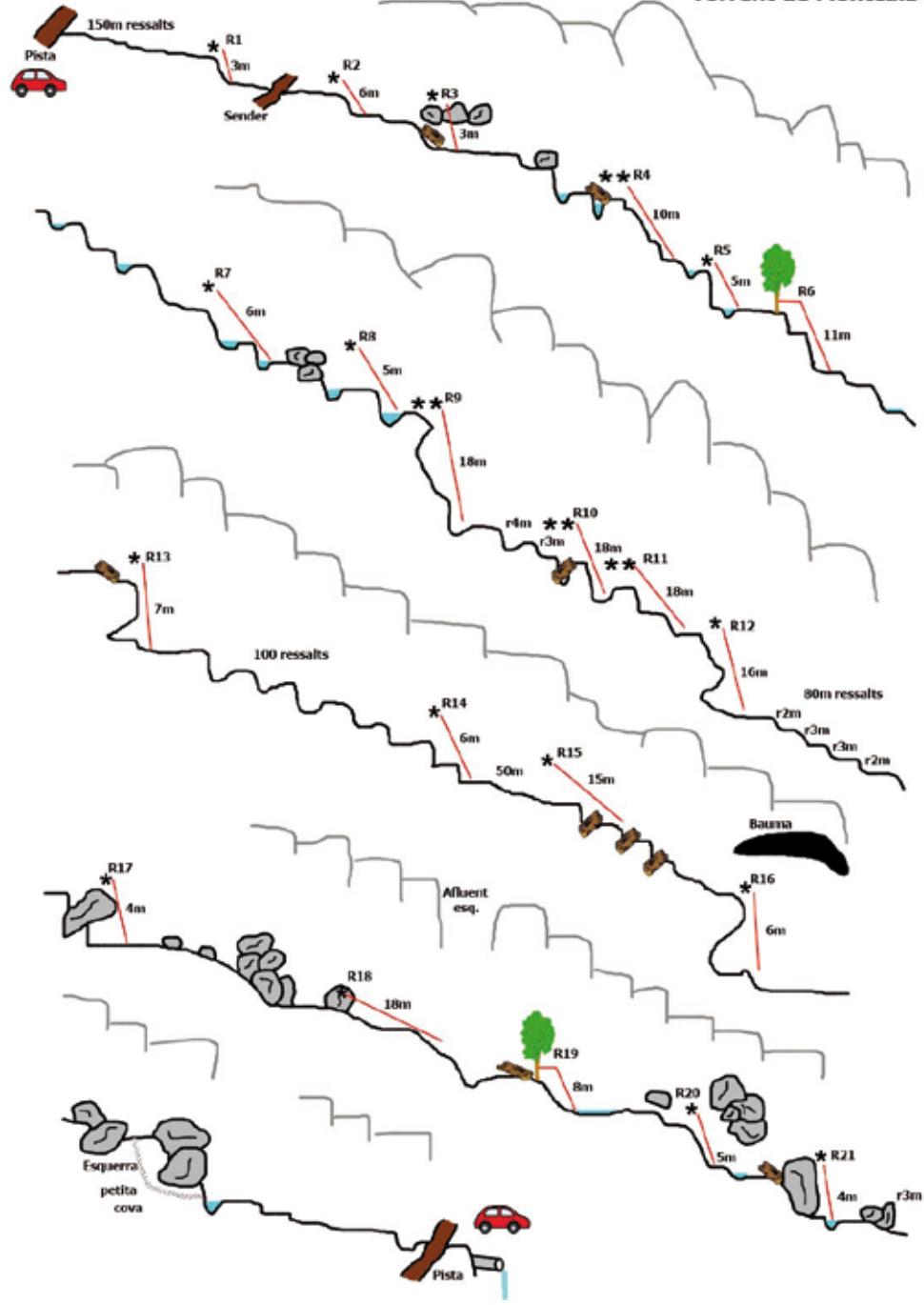
MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

DESCRIPTION: Canyon with carved zones, open areas and wood areas. It is perfect for beginners that would like to start with the rappel technique. There are 21. There is usually a small quantity of water. Excellent after the rain.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to the road LV-4241 to the town of Berga until you find a trail on the left with the sign Sisquer- Montcalb. Take this trail and take the trail identified with Pont Cabradís. Continue about 3Km along the trail until you find the canyon on your right. Cross the canyon and leave the car a little further. There is enough place for it. If you drive past the canyon, at about 300 m, you will reach a bend and on the left, you will see a reservoir. In this case, you have to drive back. With the second car, drive back to the trail on the left leading to Montcalb. Go past

Torrent de Montcalb

Torrent de Montcalb

Torrent de Montcalb

FENIX
Linternas y frontales Fenix
Iluminan tu aventura

www.fenixlinternas.com
info@fenixlinternas.com

HP11
máximo **277** lúmenes

Torrent de Vilacireres

Guixers

500 m

3000 m

Immediat

4 a 5 h

2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a3 III

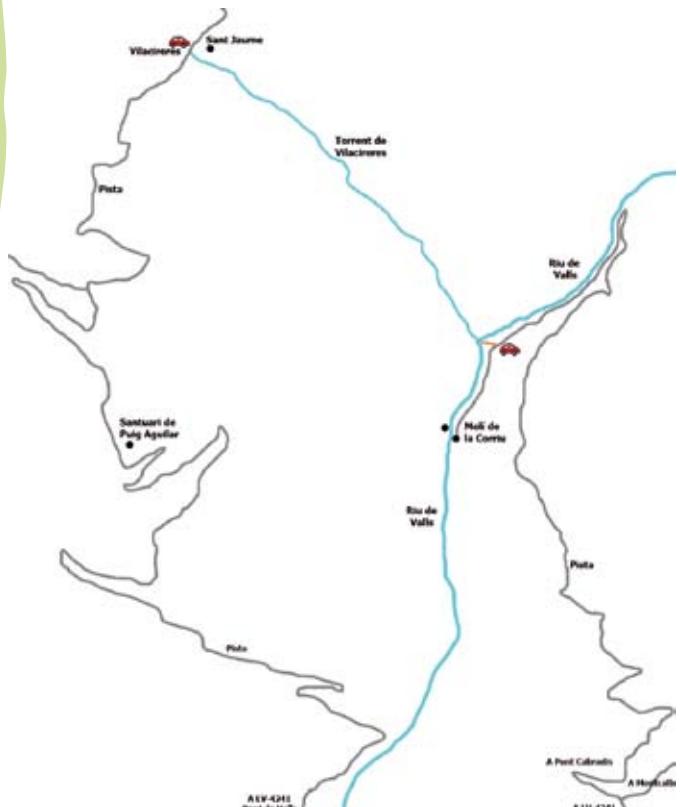
Primavera,
Tardor

Si

P In 31T 392660 UTM 4668217
P Out 31T 391649 UTM 4668770
B In 31T 392660 UTM 4668217
B Out 31T 391635 UTM 4668642

NOM: Torrent de Vilacireres

ALTRES TOPONÍMIES: Torrent dels Cints

HISTÒRIA: Primer descens: Eduardo Gómez, en solitari, al 1996

OBSERVACIONS: Molt aconsellable portar mapa de la zona.

DESCRIPCIÓ: Possiblement el millor barranc de la zona, també un dels més llargs. Porta aigua tot l'any. Després de pluges els podem trobar ben carregat, però no dóna cap problema, ja que no té badinas profunds. Només haurem de lluitar amb la força de l'aigua a les cascades. Combinació de cotxes.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció Berga per la carretera LV-4241 fins a trobar una carretera a l'esquerra que indica Sisquer-Montcalb. Per aquesta carretera arribarem a una cruïlla, que agafarem en direcció Pont Cabradís. Tres o quatre quilòmetres després trobarem una corba molt tancada a l'esquerra. Aproximadament 1 quilòmetre després trobarem una pedra al mig de la pista i una explanada a l'esquerra, on podem deixar el cotxe de sortida. Per la dreta, 50 metres endavant podem veure la sortida del barranc. Amb l'altre cotxe tornarem fins a la carretera LV-4241 en direcció Sant Llorenç de

Morunys. Al quilòmetre 24 de la carretera, i després de passar el riu Aigua de Valls (Pont de Valls), surt per la dreta una carretera, que agafarem. Continuarem pujant per la carretera, que arriba a Vilacireres fins que es converteix en pista, ignorant tots els camins i pistes que ens trobem. Uns 4 quilòmetres des que la carretera es converteix en pista trobarem l'entrada del barranc, poc evident. Està en una petita corba a la dreta i aquí, a l'esquerra, hi ha lloc per deixar el cotxe. Dues fites ens marquen l'entrada del barranc, una a cada costat de la pista.

DESCENS: Comença sent un petit rierol que s'endinsa al bosc. Anirem baixant; si volem podrem fer-ho per una pista que baixa paral·lela per l'esquerra fins a trobar els primers ressalts. Després d'un primer rápel de 5 metres, comença a formar-se el barranc. Dos ràpels més i una zona de ressalts seguits de diverses rampes fins a trobar a l'esquerra l'afluent de Can Pelegrí. Aquí comencen els ràpels encadenats i la zona més interessant del barranc.

RETORN: Després del gran caos, 200 metres pel llit del barranc i arribarem al riu Aigua de Valls; només hem de creuar-lo i pujar 50 metres fins a la pista on tenim el cotxe de sortida.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOMBRE: Torrente de Vilacireres

OTRAS TOPOONIMIAS: Torrente de los Cints

HISTORIA: Primer descenso: Eduardo Gómez, en solitario, en 1996

OBSERVACIONES: Muy aconsejable llevar mapa de la zona.

DESCRIPCION: Posiblemente el mejor barranco de la zona, también uno de los más largos. Lleva agua todo el año. Después de lluvias lo podemos encontrar bien cargado, pero no representa ningún problema, ya que no tiene badinas profundas. Sólo deberemos luchar contra la fuerza del agua en las cascadas. Combinación de coches.

APROXIMACIÓN: Salaremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Berga por la carretera LV-4241 hasta encontrar una carretera a la izquierda que indica Sisquer-Montcalb. Por esta carretera llegaremos a un cruce, que cogaremos dirección Pont Cabradís. Tres o cuatro kilómetros después encontraremos una curva muy cerrada a la izquierda. Aproximadamente 1 kilómetro después encontraremos una roca en medio de la pista y una explanada a la izquierda donde podemos dejar el coche de salida. Por la derecha, 50 metros más adelante podemos ver la salida del barranco. Con el otro coche volveremos hasta la carretera LV-4241 dirección Sant

Llorenç de Morunys. En el kilómetro 24 de la carretera, y después de pasar el río Aigua de Valls (Pont de Valls), sale por la derecha una carretera, que cogeremos. Continuaremos subiendo por al carretera, que llega a Vilacireres hasta que se convierte en pista, ignorando todos los caminos y pistas que nos encontramos. Unos 4 kilómetros desde que la carretera se convierte en pista encontraremos la entrada del barranco, poco evidente. Está en una pequeña curva a la derecha y aquí, a la izquierda, hay sitio para dejar el coche. Dos mojones nos marcan la entrada del barranco, uno a cada lado de la pista.

DESCENSO: Empieza siendo un pequeño riachuelo que se adentra en el bosque. Iremos bajando; si queremos podremos hacerlo por una pista que baja paralela por la izquierda hasta encontrar los primeros resaltes. Despues de un primer rápel de 5 metros, empieza a formarse el barranco. Dos rápeles más y una zona de resaltes seguidos de varias rampas hasta encontrar el afluente de Can Pelegrí. Aquí empiezan los rápeles encadenados y la zona más interesante del barranco.

RETORNO: Despues del gran caos, 200 metros por el cauce del barranco y llegaremos al río Aigua de Valls; sólo tenemos que cruzarlo y subir 50 metros hasta la pista donde tenemos el coche de salida.

MAPA: Editorial Alpina, Vall de Lord

NOM: Torrent de Vilacireres

AUTRES NOMS: Torrent dels Cints

HISTOIRE: Première descente, Eduardo Gómez, en solitaire, en 1996.

COMMENTAIRES: Il est fort recommandé d'être en possession d'une topoguide de la zone.

DESCRIPTION: Il est possiblement le meilleur canyon de la zone et d'ailleurs, l'un des plus longs, il y a de l'eau toute l'année. Après les précipitations, vous pouvez le trouver très plein, mais cela ne pose aucun problème, car il n'y a pas des vasques très profondes. On doit seulement lutter contre la force de l'eau lors qu'on est dans les cascades. Navette nécessaire.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route LV-424 direction Berga. Vous trouverez une route à gauche qui est indiquée avec Sisquer – Montcalb. Sur cette route, on arrivera à un croisement. Prenez la route vers le Pont Cabradís. Faites 3 ou 4 Km et vous trouverez un virage très fermée à gauche. Roulez environ 1km et vous trouverez une pierre au milieu du sentier et un terrain découvert à gauche, qui vous permet de garer le véhicule de sortie. À droite, 50 mètres plus loin, on peut apercevoir la sortie du canyon. Avec l'autre voiture, retournez jusqu'à la route LV-4241

direction Sant Llorenç de Morunys. Au Km. 24 de la route et après avoir traversé la rivière Aigua de Valls (Pont de Valls) et prenez la route à droite Continuez la montée sur la route qui arrive à Vilacireres. Alors cette route devient un sentier. Ignorez tous les chemins et sentiers que vous trouverez le long de la route. Ensuite, roulez environ 4km dès que la route devient sentier et vous trouverez le début du canyon, peu visible. Il se trouve dans un petit tournant à droite. Garez le véhicule à gauche. Deux bornes marquent le début du canyon, l'une sur un côté du sentier.

DESCENTE: La descente commence avec une petite rivière qui entre dans la forêt. Descendez, si vous voulez, vous pouvez le faire par le sentier qui est parallèle à gauche, jusqu'à les premiers rappels. Étant le premier de 5 m. Le canyon commence ici à se former. Vous trouverez deux rappels plus et une zone de rampes jusqu'à l'arrivée au tributaire à gauche de Can Pelegrí. Les rappels enchaînés et la zone la plus intéressante commencent ici.

RETOUR: Après le grand chaos, marchez 200m et vous arriverez à la rivière Aigua de Valls. Il faut seulement l'enjamber et remonter 50m jusqu'au sentier qui vous amène à la voiture de sortie.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Vall de Lord

NAME: Torrent de Vilacireres

OTHER NAMES: Torrent dels Cints

HISTORY: First descent, Eduardo Gómez, all alone, in 1996.

REMARKS: A topo-map is highly recommended.

DESCRIPTION: It is possibly the best canyon in the area but also one of the longest. There is flow water all the year. After the rain, it might be very full. Nevertheless, it does not cause any problems because it is not very deep. You just have to "fight" against the power of flowing water in waterfalls. Second vehicle required.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to Berga through the road LV-4241 until you find a road on the left with a signpost indicating Sisquer – Montcalb. Once you arrive to a road junction, take the road to Pont Cabradís. 3 or 4 Km further, there is a sharp bend on the left. Approximately 1km further, there is a stone in the middle of the path and an open air. Park your first car here. The canyon starts 50 m further. With the second car, drive back to the LV-4241 road to Sant Llorenç de Morunys. Go past the river Aigua de Valls (Pont de Valls). Take the road on the right at the 24km milestone (km 24). Continue driving along the road to

Vilacireres until it turns into a trail. Don't take the other paths and trails you might see in the middle. The road turns into a trail. 4km further at the same trail, there is the gorge entrance which is difficult to see. It is located in a small bend on the right. Park on the left because there is enough place for the car. Two cairns identify the entrance to the canyon, one on each side of the trail.

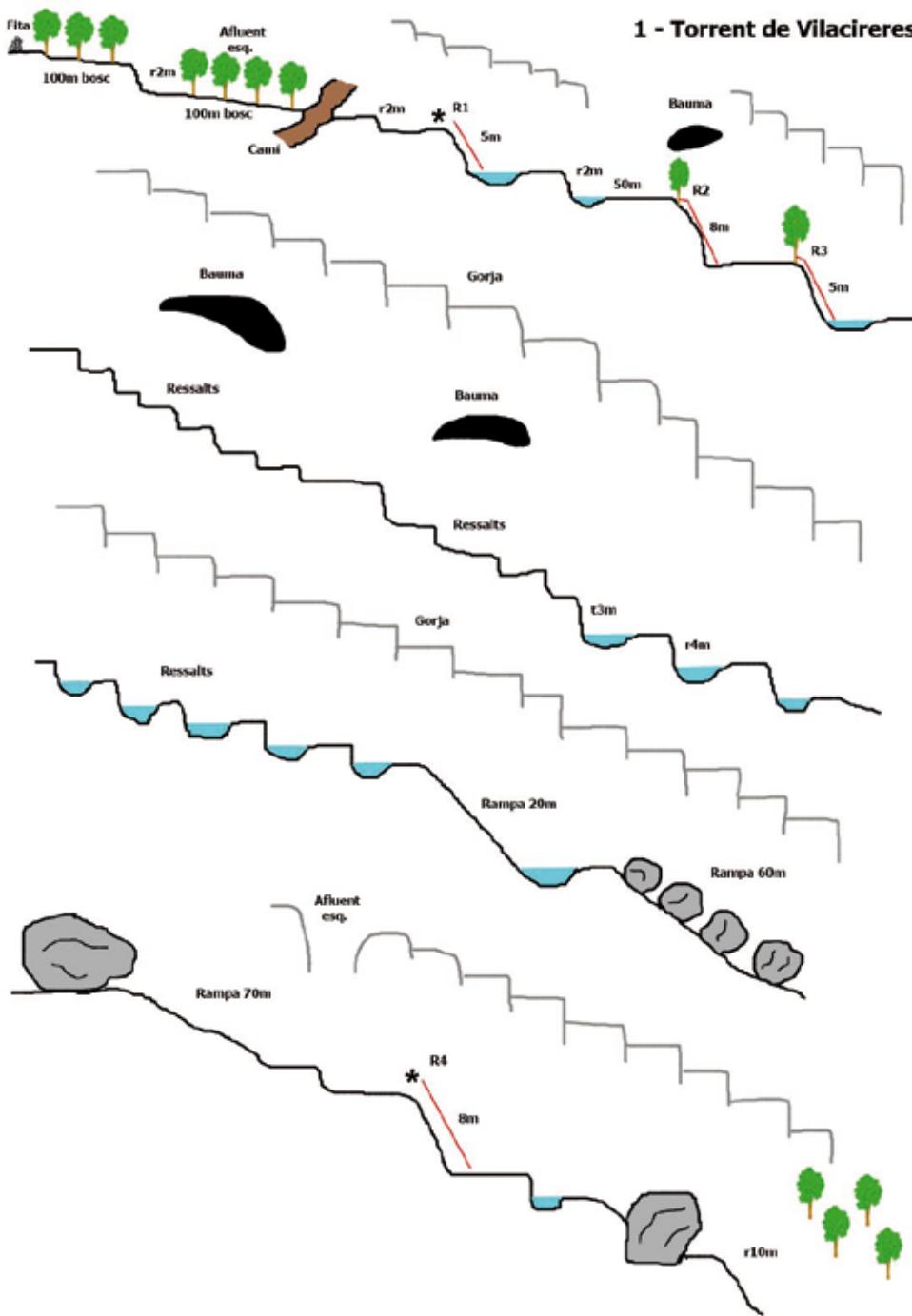
DESCENTE: The small stream comes into the woods. Walk down and optionally you can walk down through the second parallel trail until you come across the first ridges. First rappel 5 m. The gorge is starting to shape at this point. Two more rappels, ridges and ramps until you find the tributary river of the Can Pelegrí on the left. The steady rappels are the most interesting areas of the canyon.

RETOUR: After the big boulder, walk through the stream and you will reach the river Aigua de Valls. You just have to cross it and walk upstream 50m until you reach the trail where you have parked the exit car.

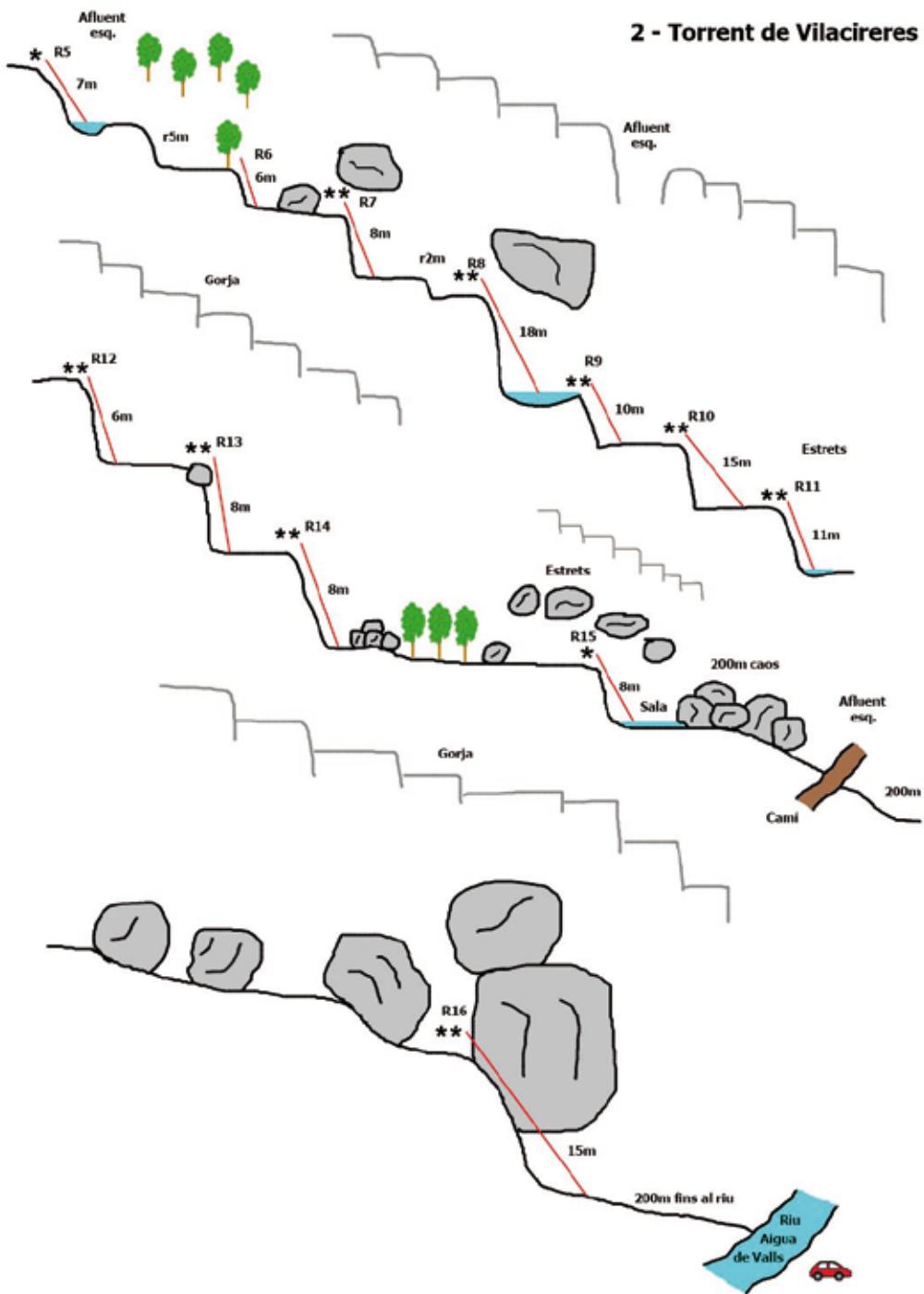
MAP: Editorial Alpina, Vall de Lord

1 - Torrent de Vilacireres

2 - Torrent de Vilacireres

Torrent de Vilacireres

Torrent de Cal Cul Estret i Torrent del Clot de l'Infern

Guixers

1396 m

376 m

2600 m

Immediat

3 h

20'

2 Cotxes

Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a2 III

Primavera,
tardor

Si

P In: 31T 393856 UTM4669750

P Out: 31T 391737 UTM 4669098

B In: 31T 393856 UTM4669750

B Out: 31T 392462 UTM 4669817

NOM: Torrent del Clot de l'Infern i torrent de Cal Cul Estret

ALTRES TOPONÍMIES: El Clot de l'Infern també és conegut com a torrent de Bonner o torrent Fondo.

HISTÒRIA: Primer descens conegut; Eduardo Gómez, Xavi Vidal i Josep Antoni Vergara

OBSERVACIONS: Molt recomanable portar mapa de la zona.

DESCRIPCIÓ: Dos barrancs: Cal Cul Estret, sec, i Clot de l'Infern, amb aigua tot l'any. Podem fer només el Clot de l'Infern, però és molt curt. Fer els dos seguits és el més recomanable. Combinació de cotxes obligatòria. El Clot de l'Infern és un dels barrancs més bonics de la zona; molt recomanable.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció Berga per la carretera LV-4241 fins a trobar un trencall a l'esquerra que indica Sisquer-Montcalb. Agafarem aquesta carretera asfaltada. Anirem seguint les indicacions de Pont Cabradís fins a arribar a un revolt molt tancat a l'esquerra, on trobarem una petita presa. Aquí deixarem el cotxe de sortida. Amb l'altre cotxe tornarem enrere fins a trobar una cruïlla que indica Montcalb. Anirem en direcció Montcalb i el

passarem. Ens trobarem una pista a l'esquerra, que no agafarem, i una altra a l'esquerra, per on ens desviarem. Aquesta pista va en direcció Bonner. Ens trobarem amb el GR-107.1, que prendrem a l'esquerra. Al primer revolt, molt pronunciat a l'esquerra, deixarem el cotxe. Una fita ens marca l'entrada al torrent de Cal Cul Estret.

DESCENS: Començarem pel torrent de Cal Cul Estret, sec. Encara no ens posarem el neoprè. En arribar al torrent del Clot de l'Infern ja serà el moment de ponernos-el. Aquí comença la part més bonica del descens. Aproximadament estarem una hora i mitja per cada barranc.

RETORN: El torrent de Clot de l'Infern acaba al riu Aigua de Valls. Una vegada hi arribem, seguirem pel riu fins a trobar la presa i el cotxe.

MAPA: Editorial Alpina, Rasos de Peguera

NOMBRE: Torrente del Clot de l'Infern y torrente de Cal Cul Estret

OTRAS TOPOONIMIAS: El Clot de l'Infern també es conocido como torrente de Bonner o torrente Fondo.

HISTORIA: Primer descenso conocido; Eduardo Gómez, Xavi Vidal y Josep Antoni Vergara

OBSERVACIONES: Muy recomendable llevar mapa de la zona.

DESCRIPCIÓN: Dos barrancos: Cal Cul Estret, seco, y Clot de l'Infern, con agua todo el año. Podemos hacer sólo el Clot de l'Infern, pero es muy corto. Hacer los dos seguidos es lo más recomendable. Combinación de coches obligatoria. El Clot de l'Infern es uno de los barrancos más bonitos de la zona; muy recomendable.

APROXIMACIÓN: Saliremos de Sant Llorenç de Morunys dirección Berga por la carretera LV-4241 hasta encontrar un cruce a la izquierda que indica Sisquer-Montcalb. Cogeremos esta carretera asfaltada. Iremos siguiendo las indicaciones de Pont Cabradís hasta llegar a una curva muy cerrada a la izquierda, donde encontraremos una pequeña presa. Aquí dejaremos el coche de salida. Con el otro coche volveremos atrás hasta encontrar un cruce que indica

Montcalb. Iremos dirección Montcalb y lo pasaremos. Nos encontraremos una pista a la izquierda, por donde nos desviaremos. Esta pista va dirección Bonner. Nos encontraremos con el GR-107.1, que tomaremos a la izquierda. En la primera curva muy pronunciada a la izquierda, dejaremos el coche. Un mojón nos marca la entrada al torrente de Cal Cul Estret.

DESCENSO: Empezaremos por el torrente de Cal Cul Estret, seco. Todavía no nos pondremos el neopreno. Al llegar al torrente de Clot de l'Infern ya será el momento de ponérnoslo. Aquí empieza la parte más bonita del descenso. Aproximadamente estaremos hora y media en cada barranco.

RETORNO: El torrente del Clot de l'Infern acaba en el río Aigua de Valls. Llegados aquí, seguiremos por el río hasta encontrar la presa y el coche.

MAPA: Editorial Alpina, Rasos de Peguera

NOM: Torrent del Clot de l'Infern i Torrent de Cal Cul Estret

AUTRES NOMS: Le Clot de l'Infern est aussi connu comme Torrent de Bonner ou Torrent Fondo.

HISTOIRE: Première descente connue, Eduardo Gómez, Xavi Vidal et Josep Antoni Vergara

COMMENTAIRES: Il est fort recommandable d'être en possession d'une topoguide de la zone.

DESCRIPTION: Deux canyons. Cal Cul Estret sec. Clot de l'Infern avec de l'eau tout l'année. On peut faire seulement le Clot de l'Infern, mais il est très court. Le plus recommandable, c'est de faire les deux. Navette nécessaire. Le Clot de l'Infern est un des canyons les plus beaux de la zone, très recommandables.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route vers Berga au travers de la route LV-4241 jusqu'à la déviation à gauche qui est indiquée avec Sisquer – Montcalb. Prenez cette route chaussée. Suivez les indications pour le pont Cabradís. Dans un tournant très fermé à gauche, on peut observer un petit réservoir. Garez ici le véhicule de sortie. Avec le seconde véhicule, retournez jusqu'à trouver la route indiquée avec Montcalb. Conduisez vers Montcalb et passez-

le. Vous trouverez un sentier à gauche que vous ne devez pas prendre et un deuxième à gauche que vous prendrez. Ce sentier part pour Bonner. On va trouver le GR107.1, prenez-le à gauche. Prenez la première courbe prononcée à gauche et laissez la voiture. Une borne marque l'entrée au Torrent de Cal Cul Estret.

DESCENTE: On va commencer par le Torrent de Cal Cul Estret, sec. Il ne faut pas encore se mettre le néoprène. C'est mieux de le faire en arrivant au Torrent de Clot de l'Infern. La partie la plus belle de la descente, commence ici. Il faut compter avec une heure et demie pour chaque canyon.

RETOUR: Le torrent de Clot de l'Infern fini à la rivière Aigua de Valls. Une fois vous y arriverez, suivez la rivière jusqu'à trouver le réservoir et la voiture.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Rasos de Peguera

NAME: Torrent del Clot de l'Infern and Torrent de Cal Cul Estret (Streams)

OTHER NAMES: Clot de l'Infern is also known as Torrent de Bonner or Torrent Fondo.

HISTORY: First known descent, Eduardo Gómez, Xavi Vidal and Josep Antoni Vergara

REMARKS: An topo-map is highly recommended.

DESCRIPTION: Two gorges. Cal Cul Estret is dry. Clot de l'Infern has water all the year. You can decide to do only the Clot de l'Infern, but it is very short. The most recommended is to try both. Two cars are required. The Clot de l'Infern is reported one of the most beautiful gullies in the area and highly recommended.

APPROACH: From Sant Llorenç de Morunys, drive to the town of Berga through the LV-4241. Turn left when you see a sign to Sisquer – Montcalb. Take this paved road. Follow the signs to the pont Cabradís (bridge) until you arrive to a very sharp bend on the left. There is a small reservoir. Leave your exit car there. With the second car, drive back until the junction and the sign road to Montcalb. Drive past Montcalb. Don't take the trail on the left, but take the second next on the left. This trail drives to Bonner. You will encounter the GR107.1(Great route), and turn left. Leave your car on

the first bend on the left. A cairn will mark the entrance to the stream of Cal Cul Estret.

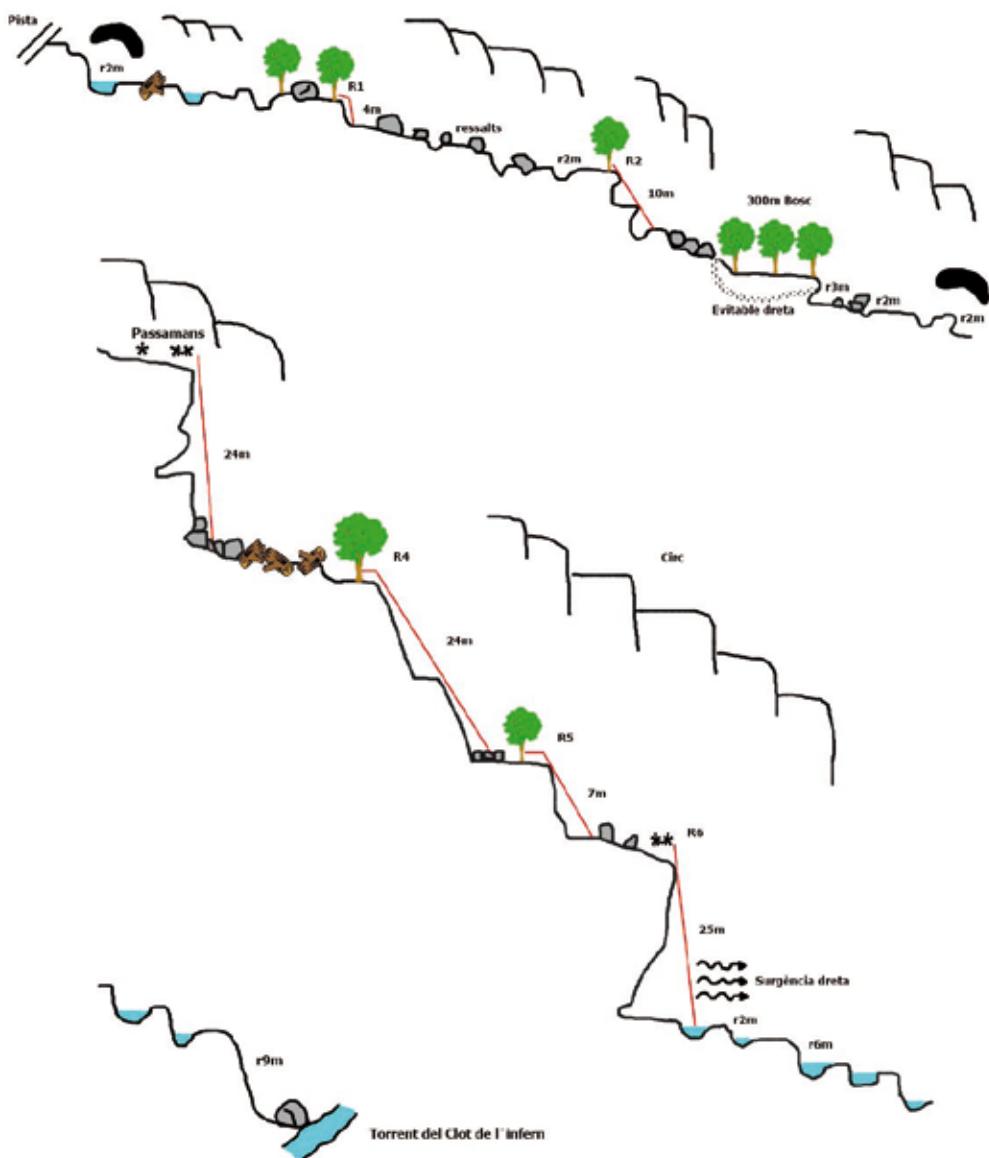
DESCENT: Start with the dry stream of Cal Cul Estret, Don't use here the neoprene. The perfect moment for it is when you get the Stream of Clot de l' Infern. The most beautiful part of the descent starts here. You need one and a half hour for each gorge.

RETURN: The stream of Clot de l'Infern ends in the river Aigua de Valls. Once you reach it, walk along the river until you find the reservoir and the car.

MAP: Editorial Alpina, Rasos de Peguera

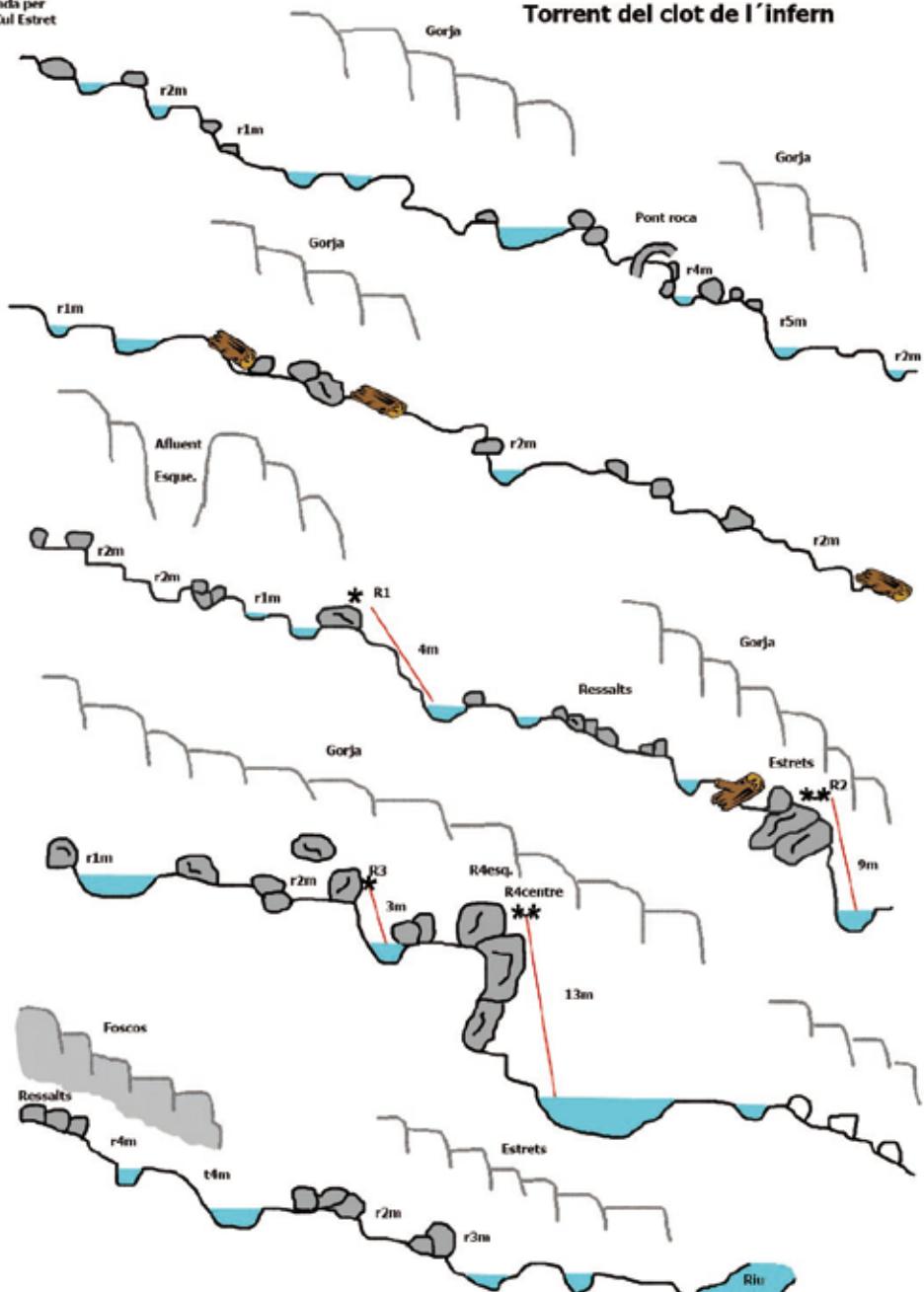

Torrent de Cal Cul Estret

Entrada per
Cal Cul Estret

Torrent del clot de l'infern

Torrent de Cal Cul Estret

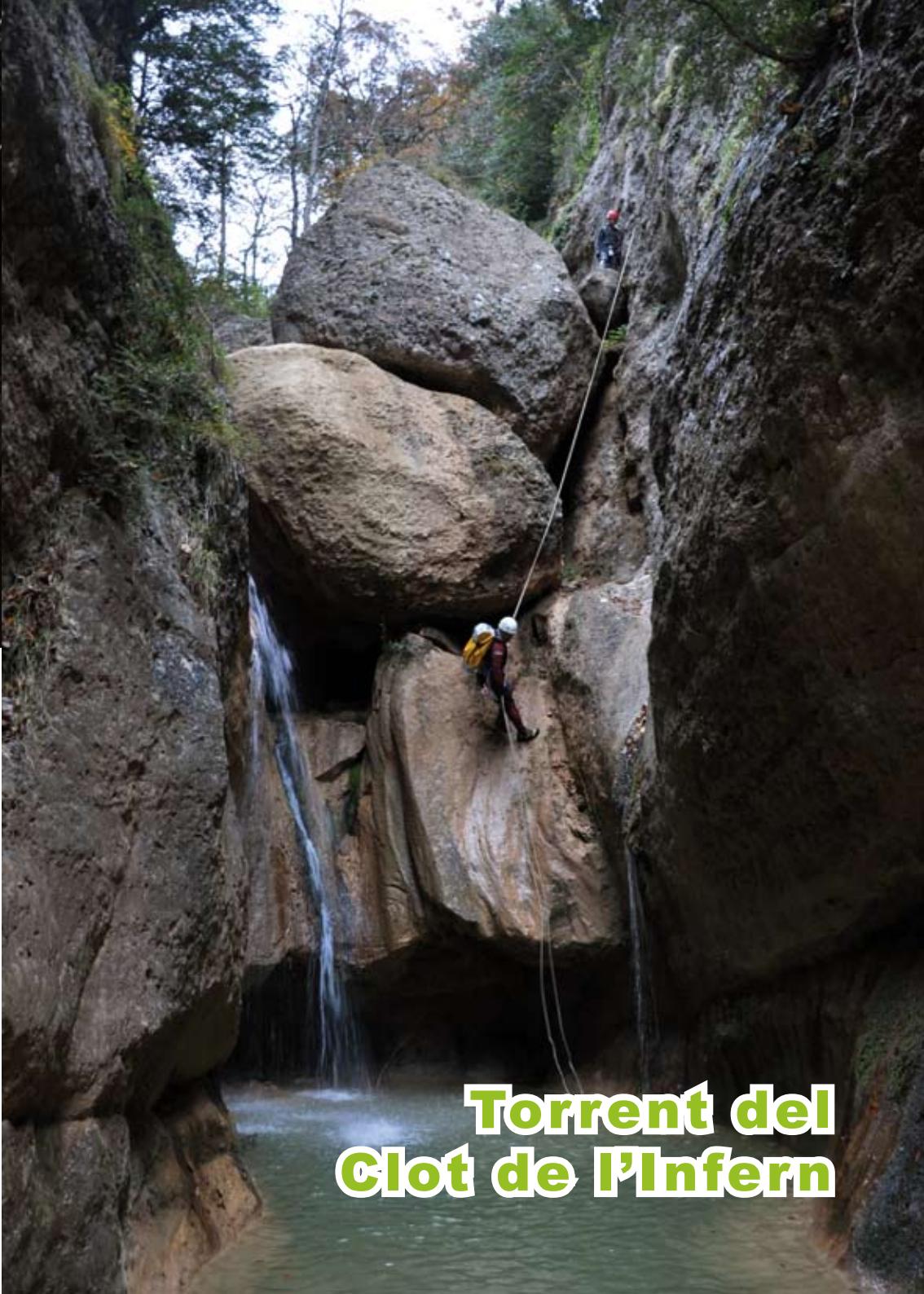

Lorpen
Innovative Technical Socks

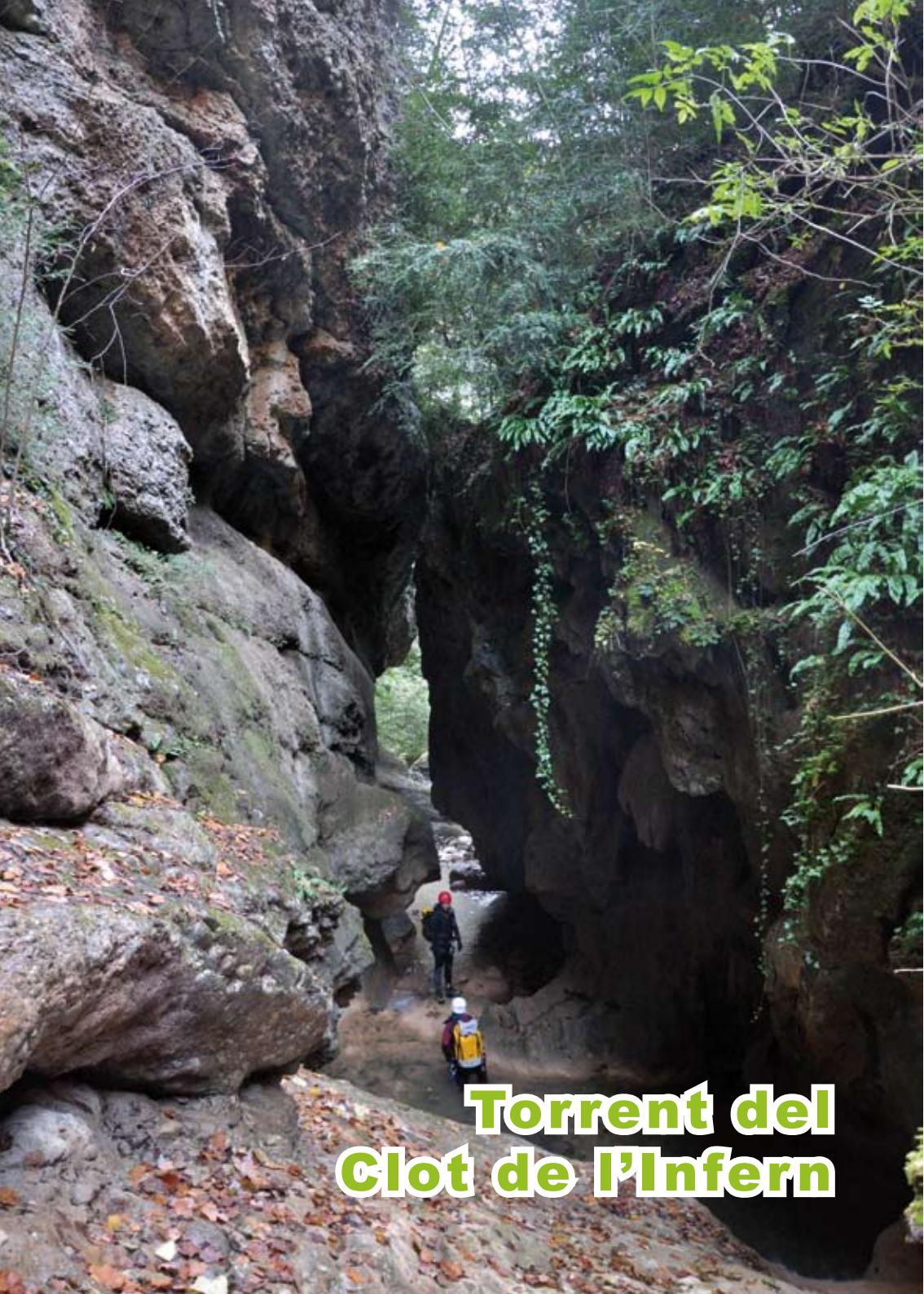
colaborador con

Gorges 2011

www.lorpen.com

Torrent del Clot de l'Infern

Torrent del Clot de l'Infern

Barranc Aigua de Llinars

Guixers

230 m

2800 m

1 h

2 h a 2 h 30'

15'

1 Cotxe

Conglomerat

Bé, Parabolts

v3 a2 II

Primavera,
tardor

Si

P In: 31T 393261 UTM 4665341

P Out: 31T 393261 UTM 4665341

B In: 31T 394846 UTM 4666889

B Out: 31T 393418 UTM 4665230

NOM: Barranc Aigua de Llinars

HISTÒRIA: Desconeuguda

ALTRES TOPONÍMIES: Gorgues del Tec, Estreits de Vallera

DESCRIPCIÓ: Aquest descens és l'únic que no està al Solsonès, només per uns centenars de metres. Descens molt recomanable, un dels millor de la zona. Grans parets i molt ben excavat. Acostuma a portar aigua tot l'any. Si tenim la sort d'agafar-lo bé d'aigua, podrem fer uns quants salts, sempre comprovant. Alguns trams una mica enfangats.

APROXIMACIÓ: Sortirem de Sant Llorenç de Morunys en direcció Berga per la carretera LV-4241. Al pont de Llinars agafarem la pista asfaltada a l'esquerra en direcció al Camping d'Aigua d'Ora, passarem el Camping i un pont. Aquest pont és el riu Aigua de Llinars. Uns metres després, a la dreta, trobem la Masia de Sorribes, on deixarem el cotxe. Al bosc de darrere surt un sender, que agafarem; està ben marcat. Anirem veient al fons una gran masia. L'entrada del barranc

està a uns 200 o 300 metres abans de la masia. Trobarem un camí que baixa i que té un senyal X. Agafarem aquest camí per baixar al llit del barranc. Si arribem a la masia, és que ens hem passat.

RETORN: Després de l'últim caos caminarem pel llit del riu, uns 200 metres, fins a trobar una fita a la dreta. Travessarem un prat i arribarem a la Masia de Sorribes.

MAPA: Editorial Alpina, Rasos de Peguera

NOMBRE: Barranco Aigua de Llinars

HISTORIA: Desconocida

OTRAS TOPONIMIAS: Gorgas del Tec, Estrechos de Vallera

DESCRIPCIÓN: Este descenso es el único que no está en el Solsonés, sólo por unos centenares de metros. Descenso muy recomendable, uno de los mejores de la zona. Grandes paredes y muy bien excavado. Acostumbra a llevar agua todo el año. Si tenemos la suerte de cogerlo bien de agua, podremos hacer unos cuantos saltos, siempre comprobando. Algunos tramos con algo de barro.

APROXIMACIÓN: Salaremos de Sant Llorenç de Morunys en dirección Berga por la carretera LV-4241. En el puente de Llinars cogaremos la pista asfaltada a la izquierda dirección al Camping d'Aigua d'Ora, pasaremos el Camping y un puente. Este puente es el río Aigua de Llinars. Unos metros después, a la derecha, encontraremos la Masía de Sorribes, donde dejaremos el coche. Por el bosque de detrás sale un sendero, que cogaremos; está bien marcado. Iremos viendo una gran

masía al fondo. La entrada del barranco está a unos 200 o 300 metros antes de la masía. Encontraremos un camino que desciende con una señal X. Cogeremos este camino para bajar al cauce del barranco. Si llegamos a la masía, significa que nos hemos pasado.

RETORNO: Después del último caos andaremos por el cauce del río, unos 200 metros, hasta encontrar un mojón a la derecha. Atravesaremos un prado y llegaremos a la Masía de Sorribes.

MAPA: Editorial Alpina, Rasos de Peguera

NOM: Barranc Aigua de Llinars

HISTOIRE: Inconnue

AUTRES NOMS: Gorges del Tec, Estrets de Vallera

DESCRIPTION: Cette descente est la seule qui n'est pas située dans la région du Solsonès que par quelques centaines de mètres. Descente fortement recommandé, l'une des meilleures de la zone. Grands murs et très bien creusée avec des concessions. Vous y trouverez habituellement de l'eau toute l'année. Si vous avez de la chance, il y aura un débit suffisant pour y faire quelques sauts, toujours en vérifiant. Certaines parties sont un peu boueuses.

APPROCHE: De Sant Llorenç de Morunys prendre la route LV-4241 direction Berga. Au pont de Llinars, prendre la ruelle bitumée à gauche vers le Camping d'Aigua d'Ora. Passez le Camping et sur un pont. Ce pont est la rivière Aigua de Llinars. Faire peu de km avant de trouver à droite la maison Masia de Sorribes. Garer le véhicule là-bas. À la forêt, il y a une sente. Prendre cette sente qui se trouve derrière la forêt. Au

fond, on y voit une grande maison. Le début du canyon est bien marqué. Le début du canyon se trouve à 200 ou 300 mètres avant d'arriver à la maison. Vous trouverez un sentier qui descend et qui est balisé avec X. Prendre ce sentier descendre le canyon. Si vous arrivez à la maison, vous devez retourner.

RETOUR: Après le dernier chaos, marchez environ 200 m et vous trouverez une borne à droite. Traversez la prairie et vous arrivez à la Masia de Sorribes.

TOPO-GUIDE: Editorial Alpina, Rasos de Peguera.

NAME: Barranc Aigua de Llinars

HISTORY: Unknown

OTHER NAMES: Gorges del Tec, Estrets de Vallera

DESCRIPTION: This descent is the only one which is not, just for a few hundred meters, located in Solsona. The down-climbing is highly recommended, and one of the best in the area. There are huge walls and it is considerably well dug. You might find water all over the year. If there's enough water, you will enjoy jumping. However, you should always pay attention. Some paths are a bit muddy.

APPROACH: The route starts at Sant Llorenç de Morunys toward the road LV-4241 to Berga. At the bridge in Llinars, take the left paved trail towards the campsite d'Aigua d'Ora. Then drive past the campsite and the bridge. This bridge is the river called Aigua de Llinars. Drive just a few meters further and you will see the Masia Sorribes (country house) on your right. Park your car here. The trailhead starts behind the forest and is well marked. Continue straight. You will soon make out another country house in the distance. The entrance

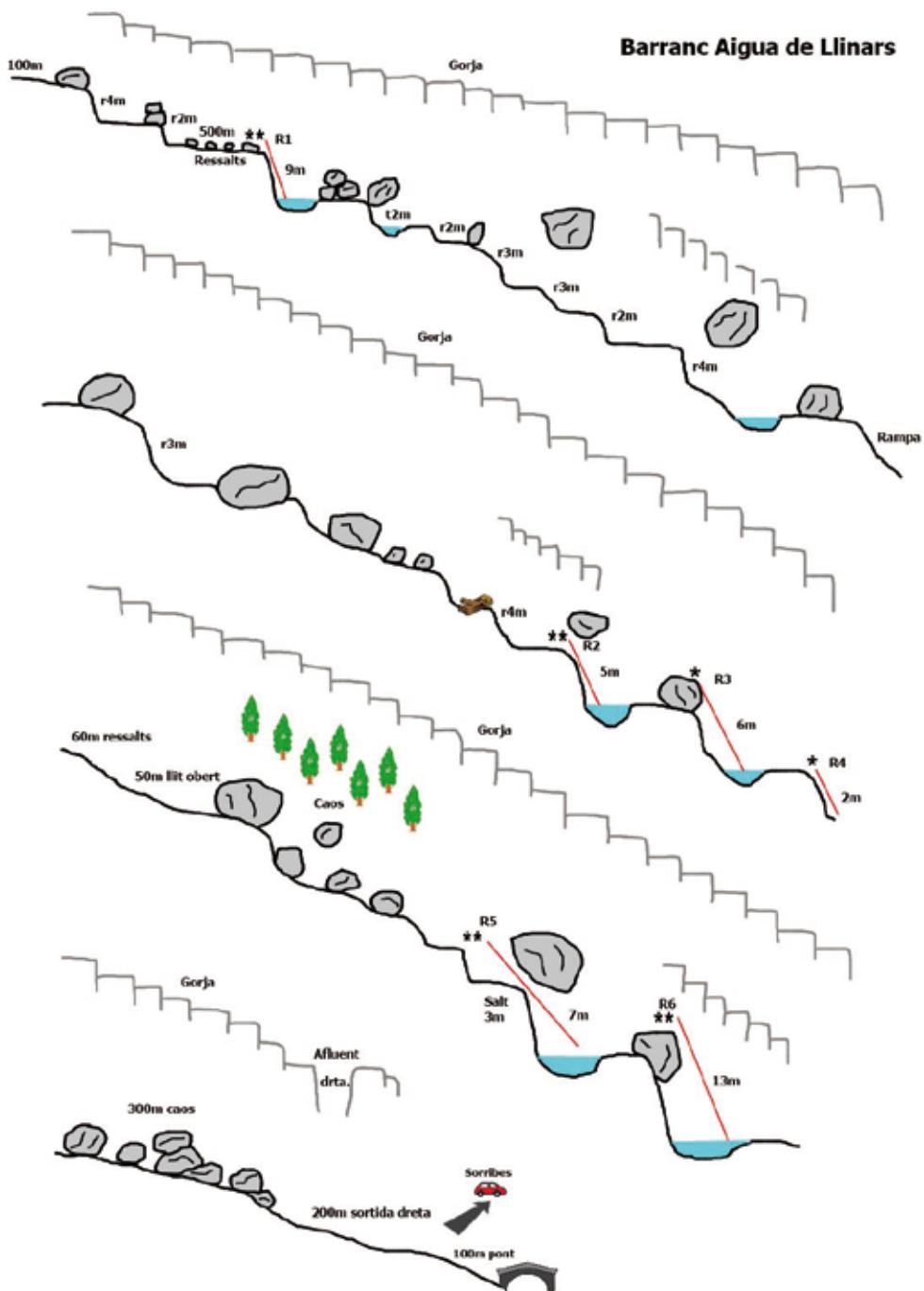
to the gorge is about 200 or 300 meters before you get the country house. You'll see a down path identified with a X. Take this path down to the bed of the gorge. It is important that you don't walk past the country house. If you get the country house, you should backtrack to the path.

DESCENT: After the last boulder, walk through the river bed about 200m until you find a cairn on the right. Cross a meadow and you'll get the Masia Sorribes.

MAP: Editorial Alpina, Rasos de Peguera.

Barranc Aigua de Llinars

Barranc Aigua de Llinars

TAULA RESUM BARRANCS

Barranc	R. més Llarg	Accés	Descens	Retorn	H. total	Acotació	Cotxes
Torrent de Sant Gili	7m	15'	3 a 4h	0	4h 15'	v2 a4 III	2
Rasa de Tentellatge	17m	5'	2 a 3h	1h	4h	v3 a2 II	1
Rasa de Mas Carissols	18m	15'	2h 30' a 3h 30'	1h 15'	5h	v3 a1 II	1/2
Rasa del Portell	25m	0	1h a 1h 30'	20'	1h 50'	v3 a2 I	1
Ribera de Pouets	56m	1h 30'	3 a 4h	0	5h 30'	v4 a1 II	1/2
Torrent de l'Urdell superior	20m	0	1h a 1h 30'	20'	1h 50'	v3 a1 I	1/2
Rasa de Coll del Port	13m	20'	1h a 1h 30'	0	1h 50'	v3 a2 II	1/2
Rasa de Saltant inferior	24m	15'	2h	0	2h 15'	v3 a1 II	2
Rasa de Saltant superior	35m	1h 30'	2h	15'	3h 45'	v4 a1 II	2
Rasa de Capdevila	30m	1h	2 a 2h 30'	10'	3h 40'	v3 a1 II	1/2
Rierol de Pratormiu	32m	1h 15'	2h	30'	3h 45'	v3 a1 II	1/2
Torrent de Bosoms	45m	45'	1h 30' a 2h	10'	2h 50'	v4 a1 III	1
Salt de Lanó	55m	1h	1h 30' a 2h	30'	3h 30'	v4 a1 I	1/2
Foscos d'Aigua d'Ora	3m	0	1h	20'	1h 20'	v2 a4 I	1
Torrent de Montcalb	18m	0	2 a 3h	0	3h	v3 a1 I	2
Torrent de Vilacireres	18m	0	4 a 5h	10'	5h 10'	v3 a3 III	2
Torrent de Cal Cul Estret	25m	0	1h 30'	Clot de l'Infern	1h 30'	v3 a1 II	2
Torrent del Clot de l'Infern	13m	0	1h 30'	20'	1h 50'	v3 a2 III	2
Barranc Aigua de Llinars	13m	1h	2h a 2h 30'	15'	3h 45'	v3 a2 II	1